

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามที่มีปรากฏอยู่ในปัจจุบัน โดยการวิเคราะห์สาระจากเอกสารสิ่งพิมพ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศและจากการสัมภาษณ์รองอธิการบดี / ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม จากสถาบันราชภัฏ และจากผู้แทนชุมชน รวมทั้งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นผู้กำหนดนโยบายและปฏิบัติการการดำเนินงานของสถาบันราชภัฏ เพื่อนำมาเป็นฐานในการนำเสนอรูปแบบที่เหมาะสม จากนั้นนำรูปแบบที่ได้ไปจัดประชุมอาศรมผู้เชี่ยวชาญฝ่ายธนบุรี เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ผลการวิจัยนำเสนอในลักษณะความเรียงประกอบตารางและแผนภูมิโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนตามขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านวิเคราะห์สาระจากเอกสารงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องนำเสนอเป็นภาพเดนโครแกรม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ นำเสนอเป็นภาพเดนโครแกรม

ตอนที่ 2 ผลการดำเนินการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม/พัฒนาชุมชน

โดยแยกผลการวิเคราะห์ไว้เป็น 4 ประเด็น ดังนี้

- 1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์
- 1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน
- 1.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏตามสภาพที่ต้องการ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนา
ด้านวัฒนธรรม

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏ
กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สรุปแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับ ชุมชนในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการอ่านวิเคราะห์สาระจากเอกสารงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ที่
เกี่ยวข้อง นำเสนอเป็นภาพแผนโครแกรม

เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนในเรื่องข้อกฎหมายและนโยบายของรัฐ และเรื่องทั่วไปที่เกี่ยวข้องใน
การมีส่วนร่วมของประชาชนกับสถาบันอุดมศึกษาทางการพัฒนาด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้แบ่งการ
วิเคราะห์สาระจากเอกสารครั้งนี้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการอ่านวิเคราะห์สาระจากเอกสารงานวิจัยและสิ่ง
พิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกฎหมายที่เป็นนโยบายของรัฐ เฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ในการ
รักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและสถาบันการศึกษา ในรัฐ
ธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) รวมทั้งเอกสารในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
กฎหมายและนโยบายของรัฐบาลจากที่อื่นๆ ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 3

กลุ่มที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการอ่านวิเคราะห์สาระจากเอกสารงานวิจัยและสิ่ง
พิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนกับสถาบันอุดมศึกษาทางการพัฒนาด้าน
วัฒนธรรม ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 4

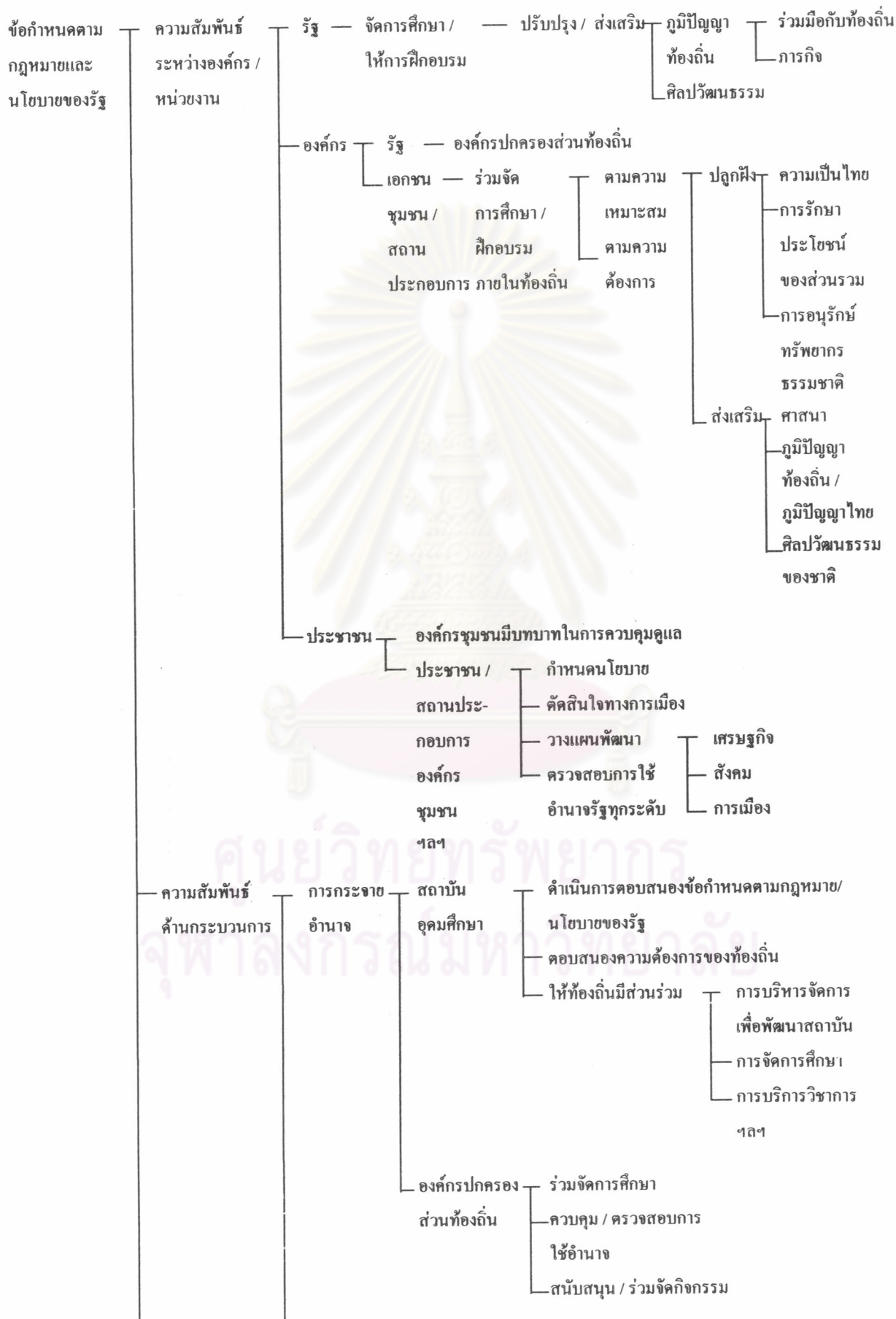
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์

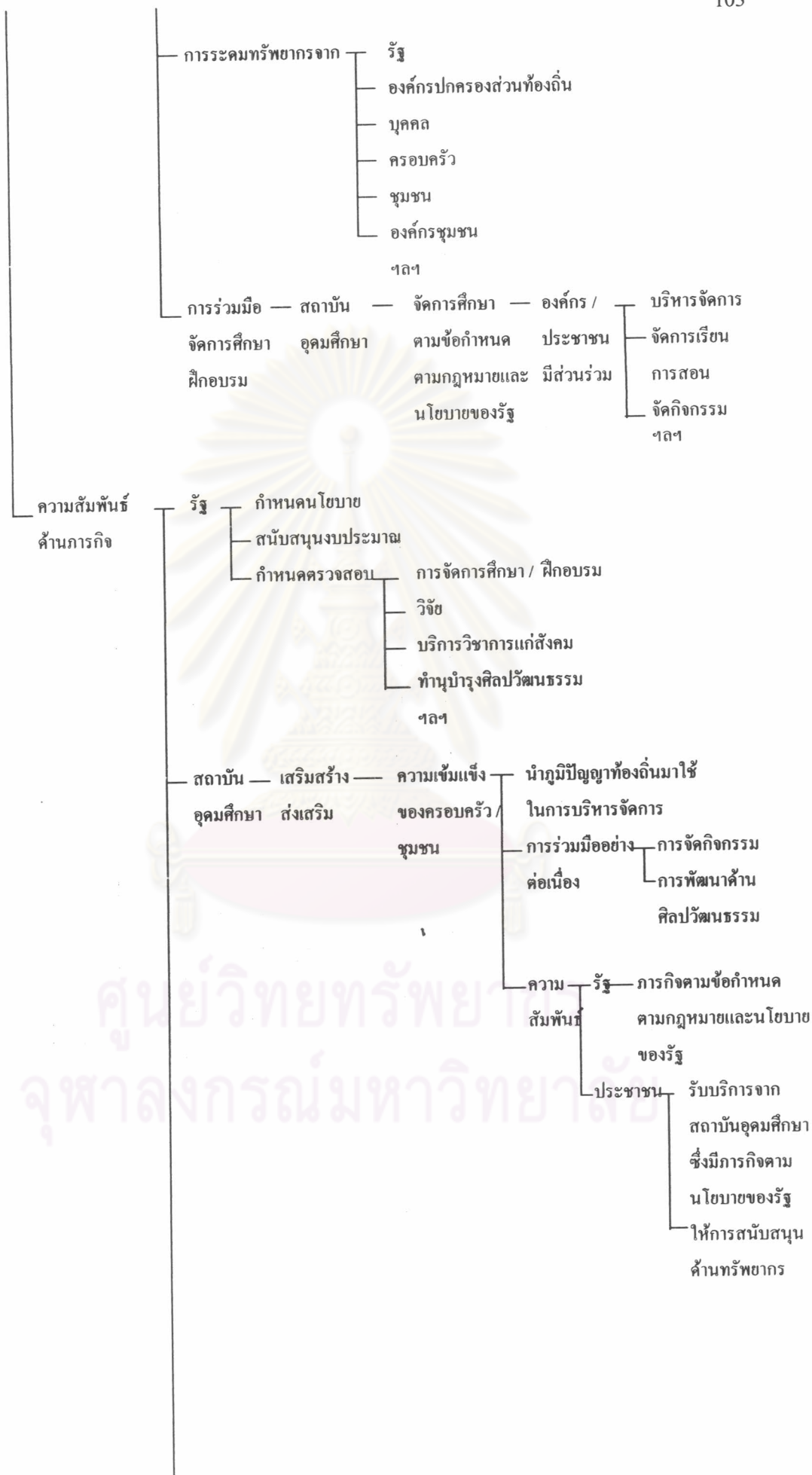
เพื่อให้ได้ข้อมูลในแนวคิดทั้งระดับผู้บริหารและชุมชน ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มสัมภาษณ์ออกเป็น 2 กลุ่ม
ดังนี้

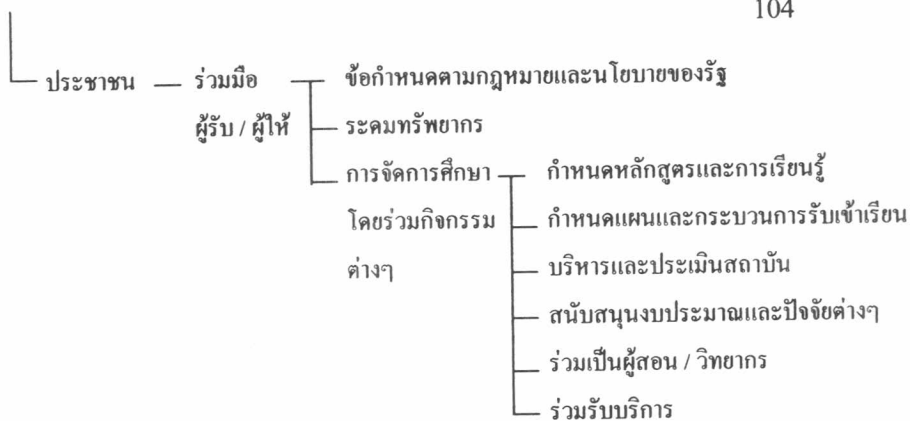
กลุ่มที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์รองอธิการบดีผู้รับหน้าที่ดูแลสำนัก
ศิลปวัฒนธรรม หรือผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรมจากสถาบันราชภัฏ จำนวน 36 คน ดังแสดงใน
แผนภูมิที่ 5

กลุ่มที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการสัมภาษณ์ผู้แทนชุมชนที่มีภูมิภานาในเขตพื้นที่
ตั้งของสถาบันราชภัฏจำนวน 25 คน ดังแสดงในแผนภูมิที่ 6

แผนภูมิที่ 3 ภาพเคเนโดรแกรมแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การอ่านภาพแผนโครงการในผลการวิเคราะห์จากเอกสารที่เป็นข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่เกิดจากข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ แบ่งตามลักษณะของโครงสร้างองค์กร (รัฐ องค์กรและประชาชน) มีรูปแบบความสัมพันธ์แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร/หน่วยงาน มีความสัมพันธ์ 3 ระดับ คือ

1.1 รัฐพึงจัดการศึกษา/ให้การฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมของชาติให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ด้วยหลักการกระจายอำนาจลงสู่สถานศึกษาและองค์กรปกครองท้องถิ่นและระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ในท้องถิ่น

1.2 องค์กรทั้งของรัฐและเอกชน ชุมชน และสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาฝึกอบรมภายในท้องถิ่นตามความเหมาะสมและความต้องการของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ด้านการปลูกฝังความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักษาประโยชน์ของส่วนรวม อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และส่งเสริมศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและ ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

1.3 ประชาชนทั้งในรูปของบุคคล สถานประกอบการ และองค์กรชุมชนมีบทบาทในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจทางการเมือง วางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการควบคุมดูแลตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐทุกระดับ

สรุปได้ว่ารัฐเป็นผู้จัดและให้การศึกษเพื่อส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมในขณะที่องค์กรทุกฝ่ายทั้งของรัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และที่สุดประชาชนจะต้องมีบทบาทในการกำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ

2. ความสัมพันธ์ด้านกระบวนการ มีความสัมพันธ์ 3 รูปแบบดังนี้

2.1 การกระจายอำนาจ รัฐกระจายอำนาจให้สถาบันอุดมศึกษา และประชาชนในการร่วมกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

2.2 การระดมทรัพยากร รัฐจัดสรรงบประมาณให้สถาบันอุดมศึกษา พร้อมทั้งสนับสนุนให้ระดมทรัพยากรจากองค์กรของรัฐ เอกชน สถานประกอบการและประชาชนในท้องถิ่น

2.3 การร่วมมือจัดการศึกษา/ฝึกอบรม สถาบันอุดมศึกษาพึงจัดการศึกษาดำเนินการตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ โดยให้องค์กรและประชาชนมีส่วนร่วมทั้งในด้านการบริหารและการจัดการเรียนการสอนทั้งในฐานะผู้รับและผู้ร่วมให้บริการ

สรุปว่ารัฐกระจายอำนาจให้สถาบันอุดมศึกษาและประชาชนได้ร่วมกำหนดนโยบายและตรวจสอบ และส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรทั้งจากองค์กรของรัฐและประชาชน รวมทั้งการร่วมมือกันจัดการศึกษาซึ่งสถาบันอุดมศึกษาและประชาชนในท้องถิ่นจะเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้

3. ความสัมพันธ์ด้านภารกิจ มี 3 ระดับ ดังนี้

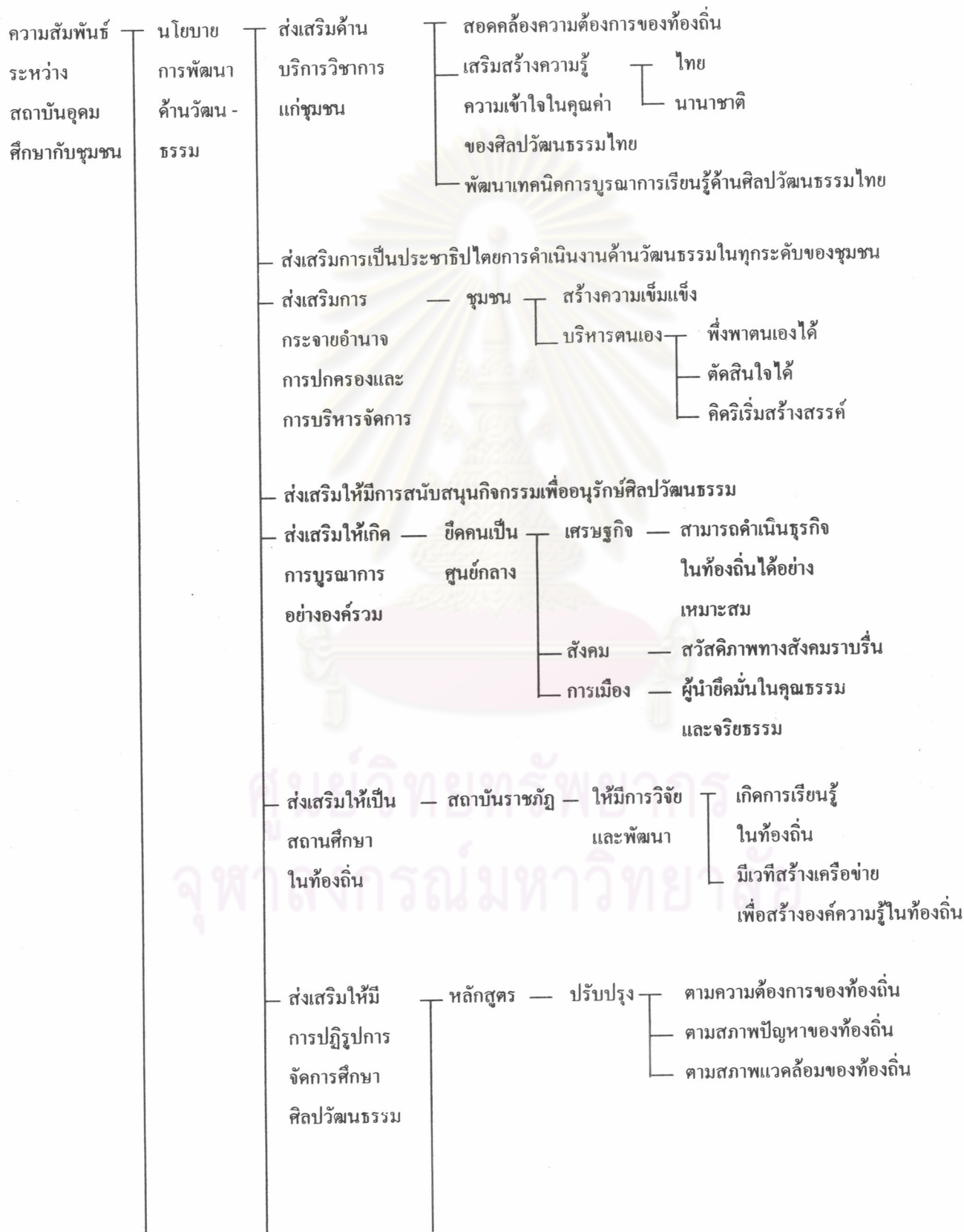
3.1 รัฐมีภารกิจกำหนดนโยบาย สนับสนุนงบประมาณ กำกับตรวจสอบการจัดการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บริการวิชาการ ถ่ายทอดพัฒนาเทคโนโลยี

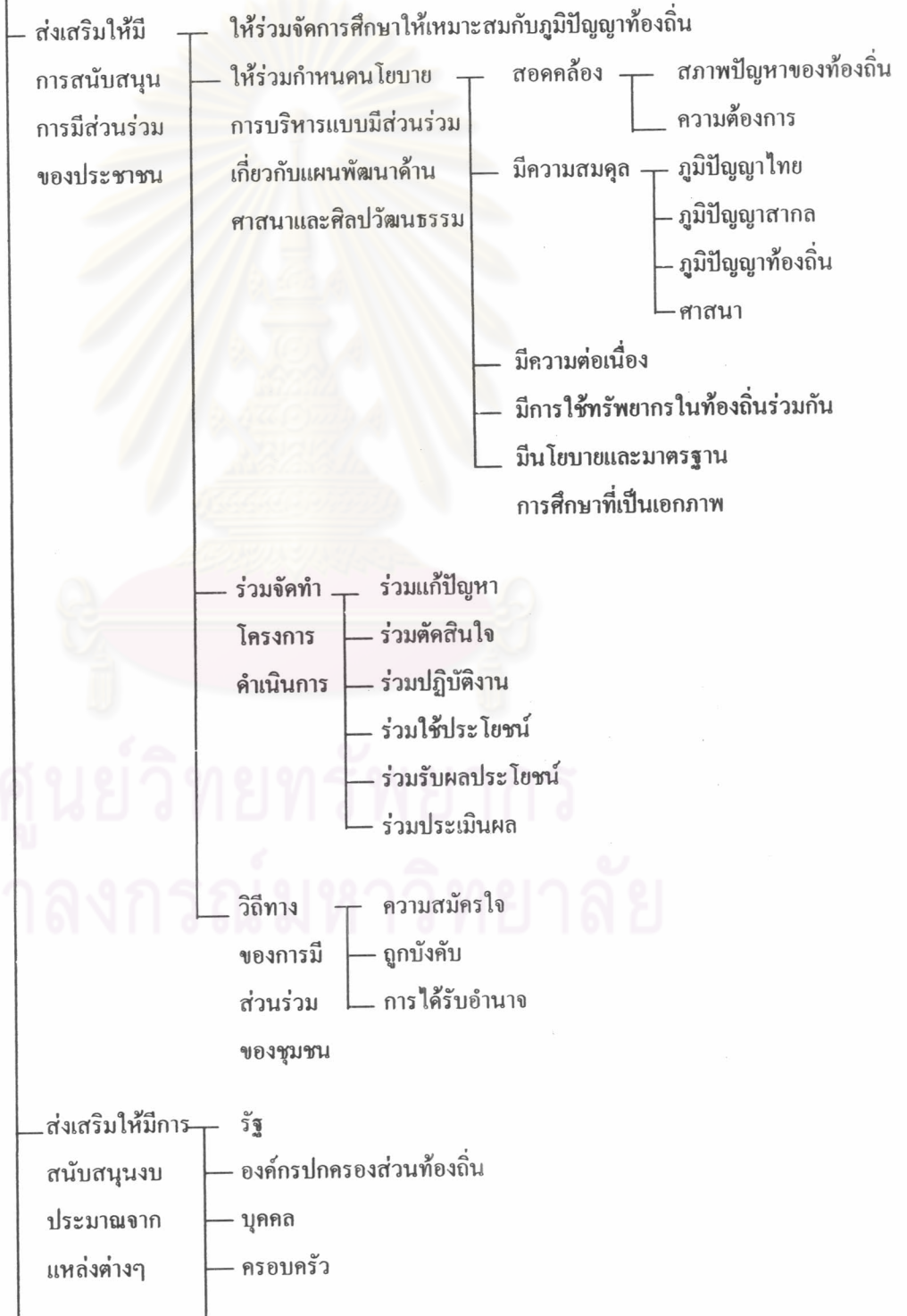
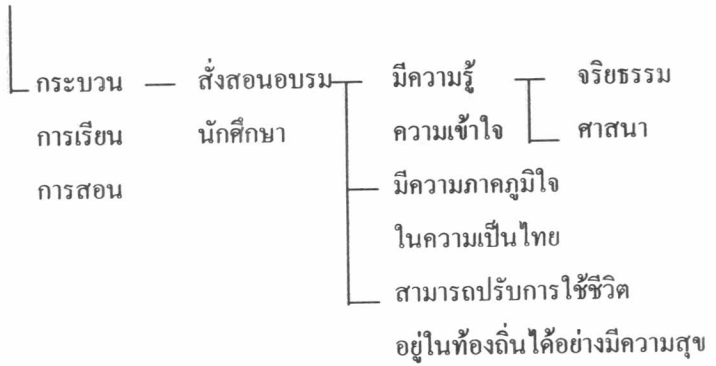
3.2 สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยการให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยให้บริการวิชาการแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พัฒนาถ่ายทอดเทคโนโลยีฯ รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนประกอบการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการบริหารจัดการให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม และมีภารกิจตามข้อกำหนดตามกฎหมายและ หรือนโยบายของรัฐเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นอย่างเหมาะสมสำหรับการสร้างความเข้มแข็งเพื่อการพัฒนาตนเองและท้องถิ่น

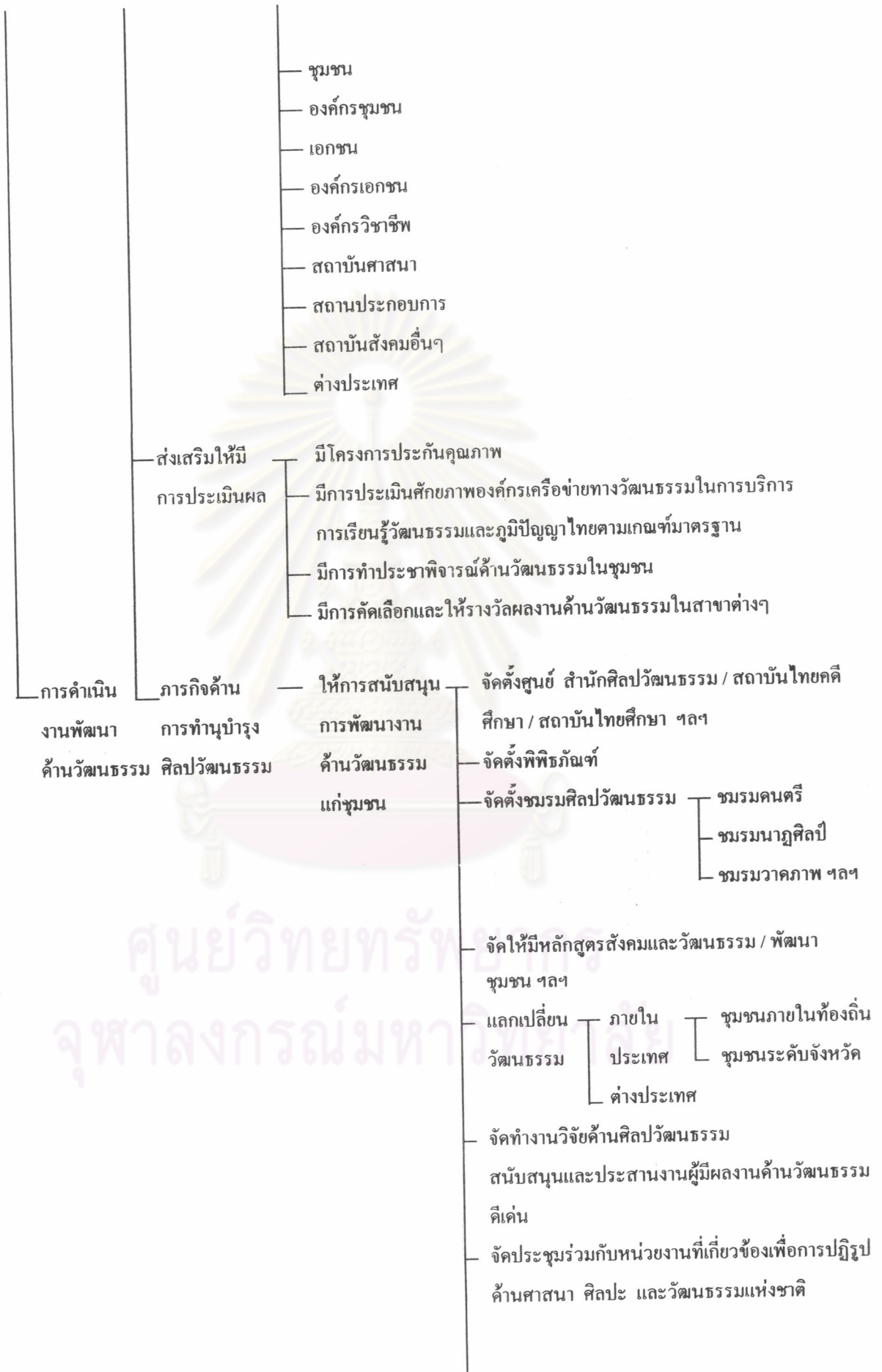
3.3 ประชาชน ประชาชนมีภารกิจในการร่วมมือทั้งในฐานะผู้รับและหรือร่วมให้บริการ ด้านการกำหนดข้อกำหนดตามกฎหมาย/นโยบายของรัฐ ระดมทรัพยากร จัดการศึกษาด้วยการร่วมกำหนดหลักสูตรการเรียนรู้ออกแบบและกระบวนการรับเข้าเรียนการบริหารและการประเมินสถาบัน การสนับสนุนงบประมาณและปัจจัยต่าง ๆ ร่วมเป็นผู้สอน วิทยากร ผู้นิเทศ และร่วมใช้บริการ

สรุปได้ว่ารัฐมีภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ประชาชนมีภารกิจในการให้ความร่วมมือทั้งในฐานะผู้รับและผู้ให้

แผนภูมิที่ 4 ภาพเด่น โครงการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่เกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

จัดตั้งเครือข่าย การเรียนรู้	ฝึกอบรมวิชาชีพในชุมชน
	เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
	การประกอบอาชีพด้านวัฒนธรรม
	สนับสนุนแหล่งเงินทุน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการอ่านวิเคราะห์สาระจากเอกสารงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง

การอ่านภาพแผนโครงการในผลการวิเคราะห์จากเอกสารงานวิจัยและสิ่งพิมพ์ทั่วไป

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมสามารถนำเสนอเป็น 2 ด้าน คือ (1) ด้านดำเนินการตามข้อกำหนด ตามกฎหมายและนโยบายของรัฐและ (2) ด้านการปฏิบัติ/ภารกิจ ซึ่งมีสาระดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามข้อกำหนดตามกฎหมาย/นโยบายของรัฐ เป็นการดำเนินการโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางด้วยการสนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันราชภัฏเน้นให้มีการวิจัยและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ในท้องถิ่นตามความต้องการของท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ส่งเสริมการบริการวิชาการแก่ชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ควบคู่กับนานาชาติจนสามารถพัฒนาเทคนิคการบูรณาการ การเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ส่งเสริมการเป็นประชาธิปไตยในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในทุกระดับของชุมชน

1.3 ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารจัดการให้แก่ชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและให้สามารถบริหารตนเองเพื่อการพึ่งพาตนเอง ตัดสินใจได้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

1.4 ส่งเสริมให้มีการสนับสนุนกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

1.5 ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการอย่างองค์รวมที่ฝึกคนเป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านเศรษฐกิจให้สามารถดำเนินธุรกิจในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพสังคมอย่างมีสวัสดิภาพและความราบรื่นและยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม

1.6 ส่งเสริมให้สถานศึกษาในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันราชภัฏ มีการวิจัยและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ในท้องถิ่นและเป็นเวทีสร้างเครือข่ายเพื่อสร้างองค์ความรู้ในท้องถิ่น

1.7 ส่งเสริมให้การปฏิรูปการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นอย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน การสั่งสอน อบรมนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจทางด้านจริยธรรมและศาสนา มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย สามารถปรับการใช้ชีวิตอยู่ใน ท้องถิ่นได้อย่างมีความสุข

1.8 ส่งเสริมให้มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ คือ (1) มีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น (2) มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการบริหาร

แบบมีส่วนร่วมเกี่ยวกับแผนพัฒนาด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมสอดคล้องกับสภาพปัญหา/ความต้องการของท้องถิ่นอย่างมีความสมดุลระหว่างภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาสากล สอดคล้องกับภูมิปัญญาและศาสนาประจำท้องถิ่น อย่างมีความต่อเนื่อง มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันตามนโยบายและมาตรฐานการศึกษาที่เป็นเอกภาพ (3) มีส่วนร่วมจัดทำโครงการดำเนินการเพื่อให้ได้ร่วมแก้ปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมใช้ประโยชน์ ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมประเมินผลตามวิถีทางของการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เกิดจากความสมัครใจ หรือถูกบังคับ หรือจากการที่ได้รับอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.9 ส่งเสริมให้มีการสนับสนุนงบประมาณจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่รัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน ฯลฯ จนถึงระดับต่างประเทศ

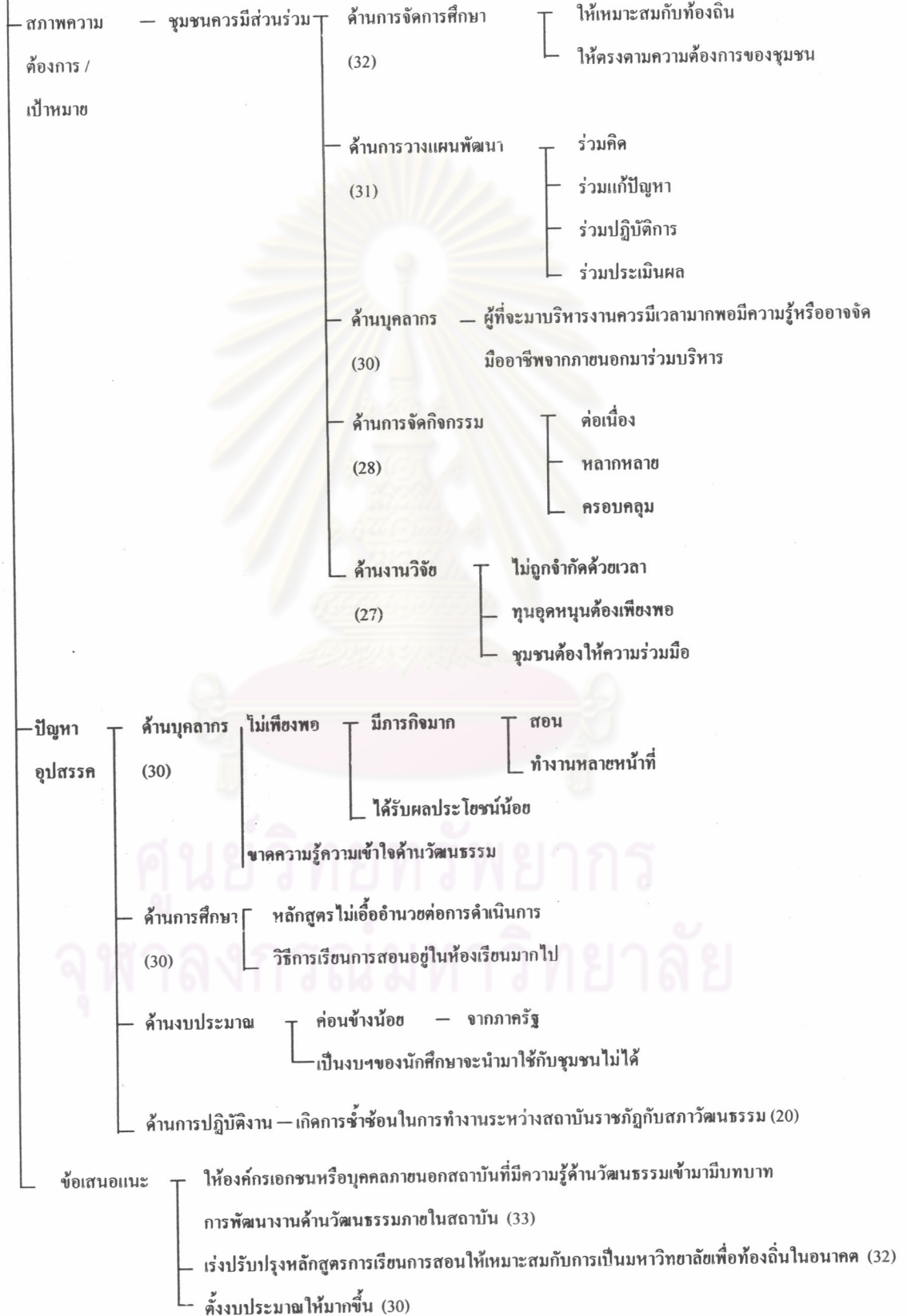
1.10 ส่งเสริมให้มีการประเมินผลการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การประกันคุณภาพ การประเมินศักยภาพ องค์กรเครือข่ายทางวัฒนธรรม การทำประชาพิจารณ์ และการให้รางวัลผู้มีผลงานด้านวัฒนธรรมดีเด่น ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การได้รับรู้ซึ่งข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการสร้างสรรคงานในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนางานด้านวัฒนธรรมต่อไป

สรุปได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนางานด้านวัฒนธรรมตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะสถาบันราชภัฏจะต้องบริการวิชาการแก่ชุมชนตามความต้องการและให้สอดคล้องกับท้องถิ่น ก่อให้เกิดประชาธิปไตยด้านวัฒนธรรม กระจายอำนาจให้ชุมชนสามารถบริหารจัดการด้วยตนเองได้อย่างเชื่อมั่นในคุณธรรมจริยธรรมโดยมีการส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สามารถสร้างธุรกิจในท้องถิ่นได้ และเป็นเวทีเครือข่ายเพื่อสร้างองค์ความรู้ในท้องถิ่นรวมทั้งส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้เหมาะสมกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรมที่สมดุลทั้งในความ เป็นไทยและสากล สนับสนุนให้มีการร่วมจัดหางบประมาณทั้งจากรัฐและประชาชน จากนั้นจะต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมกันทั้งสถาบันอุดมศึกษาและชุมชน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามการดำเนินการที่ปรากฏนับเป็นภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาได้จัดตั้งแหล่งความรู้เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ โดยจะนำมาซึ่งคุณประโยชน์แก่ชุมชนที่ได้รับความรู้จากห้องพิพิธภัณฑสถานฯ/สำนักศิลปวัฒนธรรม/ชมรมศิลปวัฒนธรรม จัดทำหลักสูตรด้านสังคมและวัฒนธรรม/พัฒนาชุมชน จัดทำงานวิจัยแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระดับภายในประเทศและต่างประเทศ จัดตั้งเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชน

สรุปได้ว่าสถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามภารกิจ โดยเป็นแหล่งรวมแห่งองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมเพื่อให้ชุมชนได้มีโอกาสเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ

การประเมินผลงาน
ด้านวัฒนธรรม (36) [สังเกตชุมชนที่เข้าร่วมกิจกรรม
แจกแบบสอบถามเพื่อเป็นหลักฐาน
ในการประกันคุณภาพ

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บเป็นการแสดงค่าความถี่ของผู้ให้สัมภาษณ์จากจำนวน 36 คน (n = 36)

การอ่านภาพแผนโครงการในผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารของสถาบันราชภัฏ

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม สามารถสรุปประเด็นหลักได้ 4 ประเด็น ดังนี้ (1) สภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชน (2) สภาพความต้องการ/เป้าหมายด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน (3) ปัญหาอุปสรรคและ (4) ข้อเสนอแนะที่พบในการดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

1. สภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชน

1.1 การรับรู้ตามสภาพปัจจุบันด้านข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ว่าการรับรู้ข้อกำหนดตามกฎหมายจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และนโยบายของรัฐจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2540 – 2544 สถาบันราชภัฏทุกแห่งต่างรับรู้ในทำนองเดียวกันว่าบทบาทหน้าที่ของสถาบันราชภัฏจะต้องตอบสนองตามกฎหมายและนโยบายของรัฐในการร่วมมือกับชุมชน / ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้อยู่บนพื้นฐานของภูมิปัญญาไทย สร้างองค์ความรู้ให้ชุมชนได้มีความเข้าใจในรากฐานของวัฒนธรรมไทยที่ทุกคนต้องหวงแหน เฝ้าระวัง อนุรักษ์ สืบสาน และพัฒนาสืบไป

1.2 การรับรู้ตามสภาพปัจจุบันในระดับปฏิบัติการตามข้อกำหนดของกฎหมายและนโยบายของรัฐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ว่า สถาบันราชภัฏทุกแห่งมีการดำเนินการหลายด้านตามภารกิจหลักด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม แต่ในภาพรวมส่วนใหญ่ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานด้านการจัดการแสดงทั้งทางนาฏศิลป์ ดนตรี และศิลปะด้านต่างๆ รองลงมาคือการไปเก็บข้อมูลจากชุมชนเพื่อทำงานวิจัยที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้นๆ และสถาบันยังดำเนินการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้ไม่เพียงพอกับปริมาณของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

2. สภาพความต้องการ / เป้าหมายด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชน

สถาบันราชภัฏทุกแห่งมีเป้าหมายเดียวกันคือ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ดังนั้นความต้องการให้เกิดความสัมพันธ์กับชุมชนส่วนใหญ่จึงมีแนวคิดที่ใกล้เคียงกัน คือ ต้องการให้ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านการจัดการศึกษาเพื่อให้ระบบการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ในท้องถิ่นด้านการวางแผนเนื่องจากชุมชนถือเป็นเจ้าของวัฒนธรรมโดยกำเนิด ดังนั้นการนำชุมชนเข้ามาร่วมคิดร่วมแก้ปัญหาปฏิบัติและร่วมตรวจสอบการพัฒนาด้านวัฒนธรรมจึงเป็นความจำเป็นที่สถาบันมีความต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ด้านบุคลากรที่จะเลือกผู้ที่จะมาบริหารงานด้านวัฒนธรรมที่มีเวลาและมีความรู้โดยตรงหรืออาจใช้วิธีจัดหา

บุคลากรภายนอกที่มีความชำนาญระดับมืออาชีพมาเป็นผู้ร่วมบริหารจัดการงานในด้านวัฒนธรรม ส่วนด้านการจัดกิจกรรมซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นภารกิจที่ทำอยู่แล้ว แต่ต้องให้มีความต่อเนื่อง สม่ำเสมอ หลากหลายรูปแบบ และครอบคลุมวัฒนธรรมในทุกๆ ด้านและด้านงานวิจัยสถาบันราชภัฏทุกแห่งเห็น พ้องกันว่าไม่มีเวลาพอในการออกไปชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลเนื่องจากติดภารกิจ การสอน งบประมาณ ในด้านนี้ก็มีน้อยและไม่สามารถนำงบประมาณในส่วนของการบริหารการศึกษาของนักศึกษาเข้ามาใช้ กับชุมชน

3. ปัญหาและอุปสรรค ผลการวิเคราะห์สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้านดังนี้

ด้านบุคลากร ซึ่งหมายถึงผู้รับหน้าที่ปฏิบัติงานด้านนี้ยังมีไม่เพียงพอ เนื่องจากทุกคนเป็น คณาจารย์ผู้สอนในสถาบัน ส่วนเจ้าหน้าที่จะมีความสามารถเพียงด้านงานธุรการเท่านั้น อาจารย์มี ภารกิจมากทั้งงานสอนและงานในหน่วยงานอื่น ที่สำคัญผลประโยชน์ของหน่วยงานนี้ไม่เท่าเทียมกับ หน่วยงานอื่นหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการสอนภาคนอกเวลา นอกจากนี้เมื่อพิจารณาด้านผู้ บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาโดยทั่วไปยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมอย่างแท้จริง หลาย สถาบันผู้บริหารจึงไม่ค่อยให้การสนับสนุนงานพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม

ด้านการศึกษา หลักสูตรไม่เอื้ออำนวยให้การดำเนินงานสามารถเข้าถึงชุมชนได้เต็มที่รวมทั้ง วิธีการเรียนการสอนถูกจำกัดด้วยเวลาไม่สามารถออกไปสู่ชุมชนได้อย่างอิสระเท่าที่ควรจะเป็นไปได้

ด้านงบประมาณ ที่ได้จากภาครัฐไม่เพียงพอ

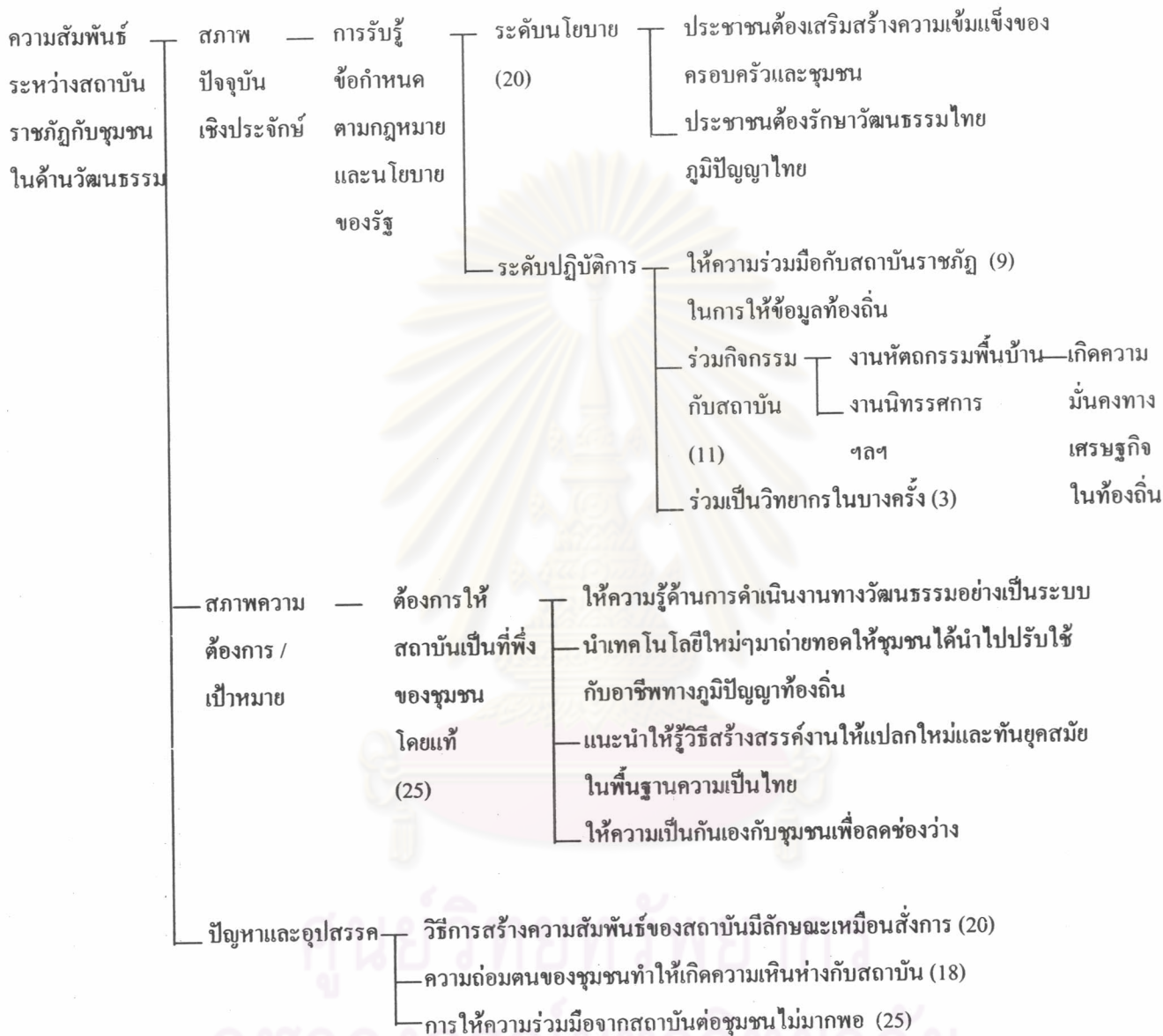
ด้านการปฏิบัติงาน ขณะนี้บางแห่งเกิดความซ้ำซ้อนในการทำงานด้านวัฒนธรรมระหว่าง สถาบันราชภัฏกับสภาวัฒนธรรม

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารสถาบันให้สัมภาษณ์ได้เสนอแนะว่าควรให้องค์กรเอกชนหรือบุคคลภายนอกสถาบันที่ มีความรู้ความเข้าใจเข้ามามีบทบาทในการพัฒนางานด้านวัฒนธรรมเพราะจะมีอิสระในการทำงาน ไม่ ต้องมีการกีดกันด้านการสอน และน่าจะคล่องตัวกว่าการทำงานของคณาจารย์ นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุง หลักสูตรและการเรียนการสอนให้สอดคล้องวัฒนธรรมให้มากขึ้น มีเวลาลงสู่ชุมชนมากขึ้น ใช้บริเวณ ภายนอกโดยรอบสถาบันเป็นที่ศึกษาแทนการเรียนอยู่ในห้องเรียนให้มากขึ้น

สรุปได้ว่าผู้บริหารฝ่ายศิลปวัฒนธรรมต่างรับรู้ข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐใน การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันราชภัฏในการพัฒนาด้านวัฒนธรรม แต่ตามสภาพปัจจุบัน ความสัมพันธ์จะดำเนินไปในการจัดการแสดงร่วมกับทางศิลปะการดนตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนใหญ่ ภาพรวมยังไม่เพียงพอในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ส่วนสภาพความต้องการส่วนใหญ่ต้องการ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการจัดการศึกษา จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ปัญหาอุปสรรค คือ การขาดบุคลากร งบประมาณ งานซ้ำซ้อนกับสภาวัฒนธรรมจังหวัด เสนอแนะให้ภาคเอกชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการดำเนินการบริหารงานด้านวัฒนธรรม

แผนภูมิที่ 6 ภาพเคนโครบแกรมแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์ผู้แทนชุมชน

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บเป็นการแสดงค่าความถี่ของผู้ให้สัมภาษณ์จำนวน 25 คน (n = 25)

ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้แทนชุมชน

รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมสามารถสรุปประเด็นหลักได้ 3 ประเด็นดังนี้ (1) สภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชน (2) สภาพความต้องการ / เป้าหมาย ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน (3) ปัญหาและอุปสรรค

1. สภาพปัจจุบันเชิงประจักษ์ด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชน

1.1 การรับรู้ตามสภาพปัจจุบันด้านข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลบ่งชี้ว่าชุมชนต่างรับรู้ว่ารัฐบาลมุ่งเน้นการส่งเสริมความเข้มแข็งของครอบครัวอันจะนำมาสู่ความเข้มแข็งของชุมชน และทุกคนต้องรักษาวัฒนธรรมไทยนำภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาให้เกิดประโยชน์

1.2 ในระดับปฏิบัติการ ประชาชนต่างรับรู้ถึงความสำคัญของสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะสถาบันราชภัฏว่ามีหน้าที่ให้ความรู้แก่ลูกหลานในท้องถิ่นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันคณาจารย์และนักศึกษาเข้าไปพบชุมชนมากขึ้นแต่ไปในลักษณะขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการทำงานวิจัยของคณาจารย์ มีการเชิญเป็นวิทยากรเป็นครั้งคราว และได้เข้าร่วมงานแสดงหัตถกรรมพื้นบ้านและอื่นๆ โดยสถาบันราชภัฏเป็นผู้ประสานงาน / เป็นผู้จัดการ

2. สภาพความต้องการ / เป้าหมายด้านความสัมพันธ์ของสถาบันราชภัฏกับชุมชนต้องการให้สถาบันราชภัฏเป็นที่พึ่งของชุมชนโดยแท้ มิใช่ต้องการเพียงเพื่อได้ข้อมูลไปสร้างประโยชน์แก่สถาบันราชภัฏฝ่ายเดียว ชุมชนต้องการให้สถาบันราชภัฏแนะแนวทางการพัฒนาหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ชุมชนยังต้องการความเป็นกันเองเพื่อลดช่องว่างระหว่างสถาบันกับชุมชน

3. ด้านปัญหาและอุปสรรคพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนยังไม่ดำเนินไปด้วยกัน ส่วนมากสถาบันราชภัฏจะเป็นฝ่ายสั่งการและดำเนินการเสมือนเป็นเจ้าของวัฒนธรรมมากกว่าชุมชน

สรุปได้ว่าชุมชนต่างรับรู้เรื่องข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ในส่วนที่ขอให้ชุมชนช่วยกันรักษาวัฒนธรรมของชาติ ตามสภาพปัจจุบันสถาบันราชภัฏกับชุมชนมีความสัมพันธ์กันบ้างในลักษณะได้รับเชิญไปร่วมแสดง ร่วมงาน หรือร่วมเป็นวิทยากรให้ข้อมูลในด้านการวิจัย การจัดงานวัฒนธรรมพื้นบ้าน ส่วนสภาพความต้องการ ชุมชนต้องการพึ่งพาสถาบันราชภัฏในด้านการให้ความรู้ในการพัฒนางานหัตถกรรมพื้นบ้านเพื่อเศรษฐกิจที่มั่นคงของชุมชน ปัญหาและอุปสรรคด้านความสัมพันธ์ชุมชนคิดว่าสถาบันราชภัฏกับชุมชนยังไม่ได้ดำเนินไปด้วยกัน แต่จะเป็นลักษณะชุมชนปฏิบัติตามสถาบันราชภัฏมากกว่า

ตอนที่ 2 ผลการดำเนินการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับ ชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์ในตอนต้นที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้แทนผู้บริหาร / อาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับด้านวัฒนธรรมหรือการพัฒนาชุมชน ซึ่งประกอบด้วยสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และองค์ประกอบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม โดยศึกษาเฉพาะบทบาทของสถาบันราชภัฏตามภารกิจหลักด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการณ์มีส่วนร่วมที่ปรากฏในปัจจุบันและสภาพความต้องการให้มีส่วนร่วมระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนไว้อย่างชัดเจนตามลำดับในตารางต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการจากการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร/อาจารย์ผู้สอนในวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม/พัฒนาชุมชน โดยสรุปผลการวิเคราะห์ไว้ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในสถาบันราชภัฏ ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม/ชุมชน เข้มแข็ง และอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องสถาบันละ 4 คน จาก 36 สถาบัน รวมทั้งสิ้น 144 คน รวมเก็บแบบสอบถามได้ทั้งหมด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 81.94 ผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 118)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานที่ทำงาน		
กรุงเทพมหานคร	22	18.6
ภาคกลาง	34	28.8
ภาคเหนือ	22	18.6
ภาคใต้	14	11.9
ภาคอีสาน	26	22.0
2. เพศ		
ชาย	60	50.8
หญิง	58	49.2
3. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	11	9.3
25 – 35 ปี	26	22.0
36 – 45 ปี	66	55.9
46 – 55 ปี	13	11.0
56 ปีขึ้นไป	2	1.7
4. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	0.8
ปริญญาตรี	9	7.6
ปริญญาโท	89	75.4
ปริญญาเอก	19	16.1
5. ตำแหน่งปัจจุบัน		
อธิการบดี	4	3.4
รองอธิการบดี	22	18.6
คณบดี	7	5.9
ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม / ศูนย์ชุมชนเข้มแข็ง	42	35.6
ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับด้าน วัฒนธรรม / ด้านพัฒนาชุมชน	27	22.9
อื่นๆ	16	13.6

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงสภาพการมีส่วนร่วมของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยพิจารณาภาพรวมพบว่า สถานที่ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นสถาบันราชภัฏในกลุ่มภาคกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมาเป็นกลุ่มภาคอีสาน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 อันดับที่ 3 มี 2 กลุ่ม จำนวน 22 คน เท่ากัน คือกลุ่มภาคเหนือ และกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 18.6 ส่วนกลุ่มภาคใต้มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามเพศ พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงแต่มีจำนวนใกล้เคียงกัน โดยเป็นเพศชาย 60 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 และเป็นเพศหญิง 58 คน คิดเป็นร้อยละ 49.2

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 36 – 45 ปี มากที่สุด มีจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมามีช่วงอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มีจำนวน 26 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.0 อันดับที่ 3 เป็นช่วงอายุระหว่าง 46 – 55 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 อันดับที่ 4 เป็นช่วงอายุต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ลำดับสุดท้ายมีอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 1.7

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามวุฒิการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 75.4 รองลงมาเป็นวุฒิปริญญาเอก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 วุฒิปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และอันดับสุดท้ายคือวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งปัจจุบันพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม มีจำนวนสูงสุด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมา ได้แก่ ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับด้านวัฒนธรรม/ด้านพัฒนาชุมชน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.9 อันดับที่ 3 เป็นรองอธิการบดี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 อันดับที่ 4 เป็นอื่นๆ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 อันดับ ที่ 5 เป็นคณบดี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และอันดับสุดท้ายเป็นอธิการบดี จำนวน 4 คน คิดเป็น ร้อยละ 3.4

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ ในระดับนโยบายเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วม ในการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม พบว่าชั้นเตรียมการ ในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-36.14**) ชั้นดำเนินการ ในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-35.81**) และชั้นประเมินผล ในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-43.72**) และในภาพรวมของทุกด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-49.94**) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 1 ที่ระบุว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับนโยบายไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านการจัดการศึกษา (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏ ในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม					
1. การพัฒนาหลักสูตร					
1.1 ร่วมจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการ	1.47	0.62	4.47	0.53	-41.54**
1.2 ร่วมติดตามประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตร	1.53	0.65	4.47	0.55	-37.57**
1.3 ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย	1.80	0.76	4.43	0.53	-33.14**
1.4 ร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ	1.48	0.53	4.37	0.52	-47.28**
1.5 ร่วมจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	1.30	0.46	4.38	0.52	-46.35**
รวม	1.51	0.53	4.44	0.51	-44.44**
2. การปรับกระบวนการเรียนการสอน					
2.1 ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	1.98	0.58	4.64	0.50	-41.62**
2.2 ร่วมปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปเรียนรู้ในชุมชนตามระยะเวลาที่เท่ากับการเรียนในชั้นเรียน	1.87	0.65	4.64	0.50	-48.20**
2.3 ร่วมจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เกิดแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรม ทั้งฝ่ายสถาบันและชุมชน	1.89	0.49	4.53	0.55	-41.87**
2.4 ร่วมเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ในรายวิชาต่างๆ	2.44	0.97	4.53	0.61	-21.57**

ตารางที่ 3 (ต่อ) เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านการจัดการศึกษา (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2.5 ร่วมคิดตามประเมินผลและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอน	1.51	0.54	4.48	0.61	-42.10**
รวม	1.94	0.50	4.57	0.49	-48.19**
รวม	1.73	0.43	4.49	0.44	-54.59**

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ ในระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพบว่า การพัฒนาหลักสูตรในทุกรายช้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (- 44.44**) การปรับกระบวนการเรียนการสอนในทุกรายช้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-48.19**) และในภาพรวมของทั้ง 2 ด้านพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-54.59**) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านการจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏ ในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติ					
1. ด้านการรวบรวม					
1.1 ร่วมกันรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง	2.83	0.82	4.39	0.56	-19.20**
1.2 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติแก่นักศึกษา	3.11	0.62	4.44	0.58	-23.54**
1.3 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรม ของชาติแก่ชุมชน	2.78	0.57	4.14	0.63	-17.08**
1.4 ร่วมกันจัดตั้งแหล่งรวบรวมข้อมูลสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติ	2.45	0.59	4.08	0.67	-23.25**
รวม	2.79	0.43	4.26	0.44	-33.08**
2. ด้านการเผยแพร่					
2.1 ร่วมกันเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	2.78	0.64	4.34	0.56	-18.60**
2.2 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	2.31	0.52	4.02	0.67	-24.16**
2.3 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	2.42	0.60	3.87	0.77	-17.64**
รวม	2.51	0.48	4.08	0.42	-31.13**
3. ด้านการพัฒนา					
3.1 ร่วมกันพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่อง	2.75	0.64	4.12	0.54	-18.23**
3.2 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติแก่นักศึกษา	2.37	0.55	4.03	0.61	-22.16**
3.3 ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติแก่ชุมชน	2.15	0.56	3.99	0.61	-28.90**
รวม	2.43	0.42	4.05	0.43	-29.48**
รวม	2.60	0.39	4.14	0.36	-36.06**

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ ในระดับปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ พบว่าด้านการรวบรวมในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-33.08**) ด้านการเผยแพร่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (- 31.13**) ด้านการพัฒนามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-29.48**) และในภาพรวมของทุกด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-36.06**) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านยุทธศาสตร์ การพัฒนาวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏ ในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม					
1. การบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรมตามวิถีของสถาบันราชภัฏและของชุมชน					
1.1 ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการตั้งสอน อบรม ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	1.94	0.59	3.91	0.49	-30.37**
1.2 ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จากการซึมซับสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อไปได้	3.19	0.73	4.01	0.46	-11.78**
1.3 สถาบันจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยส่งนักศึกษาเข้าร่วมเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์จริง	1.78	0.54	4.39	0.54	-41.71**
1.4 สถาบันจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ชุมชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะ	1.83	0.54	4.04	0.62	-28.07**
รวม	2.19	0.41	4.09	0.40	-37.87**

ตารางที่ 5 (ต่อ) เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านยุทธศาสตร์ การพัฒนาวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏ ในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที่ (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2. การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก					
2.1 มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคี ในองค์กรต่างๆ ดังนี้					
2.1.1 องค์กรธุรกิจ	2.84	0.61	4.04	0.38	-23.21**
2.1.2 องค์กรเอกชน	1.80	0.70	4.03	0.50	-30.69**
2.1.3 องค์กรชุมชน	2.37	0.74	4.03	0.58	-20.52**
2.1.4 องค์กรวิชาการ	2.67	0.64	4.03	0.39	-25.56**
2.1.5 องค์กรภาครัฐ	1.77	0.71	4.01	0.48	-31.57**
2.2 มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรต่างๆ ดังนี้					
2.2.1 องค์กรธุรกิจ	1.90	0.56	4.03	0.41	-43.14**
2.2.2 องค์กรเอกชน	2.32	0.54	3.97	0.34	-34.67**
2.2.3 องค์กรชุมชน	2.31	0.48	3.75	0.54	-21.31**
2.2.4 องค์กรวิชาการ	1.91	0.58	4.08	0.46	-39.84**
2.2.5 องค์กรภาครัฐ	2.60	0.66	4.07	0.36	-24.04**
2.3 มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรต่างๆ ดังนี้					
2.3.1 องค์กรธุรกิจ	1.75	0.49	4.30	0.60	-44.39**
2.3.2 องค์กรเอกชน	1.79	0.52	4.30	0.60	-41.08**
2.3.3 องค์กรชุมชน	1.94	0.49	3.66	0.69	-19.84**
2.3.4 องค์กรวิชาการ	2.14	0.67	3.98	0.55	-21.40**
2.3.5 องค์กรภาครัฐ	2.64	0.69	4.39	0.56	-24.11**
รวม	2.18	0.33	4.04	0.24	-56.64**

ตารางที่ 5 (ต่อ) เปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏ ในปัจจุบัน		สภาพที่ต้องการ		ค่าที (t)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3. การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ					
3.1 สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่กันศึกษาและชุมชน	2.75	0.78	4.45	0.55	-25.29**
3.2 สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่จะสามารถนำมาดำเนินการทางวัฒนธรรม	2.03	0.44	4.23	0.71	-28.40**
3.3 สถาบันและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันรับผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	1.81	0.56	4.17	0.81	-26.33**
3.4 สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	3.12	0.88	4.47	0.71	-17.48**
รวม	2.43	0.49	4.33	0.62	-31.54**
4. การประสานให้เป็นเอกภาพ					
เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมร่วมกันชุมชนควรมีส่วนร่วม ดังนี้					
4.1 ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข	2.17	0.67	4.58	0.62	-29.48**
4.2 ร่วมตัดสินใจ	1.65	0.71	4.32	0.82	-25.95**
4.3 ร่วมปฏิบัติการ	2.65	0.96	4.53	0.66	-18.15**
4.4 ร่วมรับผิดชอบ	1.61	0.65	4.31	0.86	-26.06**
4.5 ร่วมลงทุน	1.70	0.59	4.35	0.78	-30.03**
4.6 ร่วมรับผลประโยชน์	1.77	0.67	4.36	0.77	-28.99**
4.7 ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับไปปรับปรุง	1.54	0.64	4.37	0.75	-30.80**
รวม	1.87	0.56	4.41	0.68	-31.02**
รวม	2.14	0.25	4.17	0.29	-65.12**

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ในระดับปฏิบัติการ เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วมพบว่า การบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรมตามวิธีของสถาบันราชภัฏและของชุมชน ในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-37.87**) การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอกในทุกรายข้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-56.64**) การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ ในทุกรายข้อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-31.54**) และในภาพรวมของทุกด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (-65.12**) ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งเป็นการรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ที่ระบุว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการมีความแตกต่าง

1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏ ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏในระดับนโยบาย (n = 118)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ระดับนโยบาย	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน										ค่าเอฟ (F)	
	1.กทม.		2.กลาง		3.เหนือ		4.ใต้		5.อีสาน			
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การบริหารแบบมีส่วนร่วม												
1. การวางแผนพัฒนา												
ด้านวัฒนธรรม												
1.1 ขั้นเตรียมการ	1.65	0.63	1.68	0.58	1.77	0.61	1.62	0.58	1.92	0.56	1.01	
1.2 ขั้นดำเนินการ	1.40	0.49	1.35	0.44	1.57	0.61	1.55	0.61	1.63	0.52	1.37	
1.3 ขั้นประเมินผล	1.08	0.25	1.24	0.43	1.27	0.63	1.36	0.63	1.42	0.49	1.67	
รวม	1.38	0.35	1.41	0.39	1.54	0.57	1.51	0.54	1.65	0.42	1.54	

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับนโยบายตามการบริหารแบบมีส่วนร่วม ในการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นประเมินผล ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาคพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 1.54) ซึ่งเป็นการรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่ระบุว่าสภาพสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏในภาคต่างๆกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับนโยบายไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏในระดับปฏิบัติการ (n = 118)

ความคิดเห็น ด้านความสัมพันธ์ ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน										ค่าที่ แตกต่างกัน	
	1.กทม.		2.กลาง		3.เหนือ		4.ใต้		5.อีสาน			ค่าเอฟ (F)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
การจัดการศึกษาด้าน วัฒนธรรม												
1. การพัฒนาหลักสูตร	1.35	0.47	1.50	0.55	1.59	0.59	1.73	0.53	1.47	0.47	1.25	
2. การปรับกระบวนการ การเรียนการสอน	1.75	0.57	1.98	0.50	2.05	0.51	2.00	0.51	1.93	0.42	1.18	
รวม	1.56	0.46	1.74	0.48	1.83	0.49	1.87	0.47	1.68	0.38	1.38	
การจัดกระทำสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติ												
1. การรวบรวม	2.61	0.54	2.82	0.43	2.83	0.32	2.82	0.39	2.87	0.43	1.22	
2. การเผยแพร่	2.38	0.57	2.53	0.44	2.52	0.52	2.36	0.44	2.65	0.44	1.36	
3. การพัฒนา	2.23	0.59	2.34	0.32	2.48	0.35	2.38	0.34	2.68	0.32	4.69**	(1,3) (1,5) (2,5) (3,5) (4,5)
รวม	2.43	0.53	2.59	0.36	2.63	0.36	2.55	0.35	2.75	0.32	2.12	
ยุทธศาสตร์การพัฒนา กระบวนการพลังร่วม												
1. การบูรณาการการ อนุรักษ์วัฒนธรรม	1.98	0.52	2.16	0.34	2.32	0.44	2.25	0.30	0.25	0.36	2.41	
2. การแสวงหาความ ร่วมมือจากภายนอก	2.12	0.40	2.16	0.30	2.14	0.34	2.31	0.28	2.24	0.30	1.05	
3. การแลกเปลี่ยน ความรับผิดชอบ	2.35	0.63	2.27	0.43	2.70	0.46	2.55	0.42	2.38	0.38	3.36	(1,3) (2,3) (3,5)

ตารางที่ 7 (ต่อ) เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่ม

สถาบันราชภัฏในระดับปฏิบัติการ (n = 118)

ความคิดเห็น ด้านความสัมพันธ์ ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน										ค่าที่ แตกต่าง	
	1.กทม.		2.กลาง		3.เหนือ		4.ใต้		5.อีสาน			ค่าเอฟ (F)
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
4. การประสานให้ เป็นเอกภาพ	1.66	0.50	1.92	0.60	1.95	0.45	1.88	0.51	1.92	0.61	0.98	
รวม	2.03	0.35	2.12	0.19	2.19	0.23	2.23	0.23	2.18	0.22	2.20	
รวม	2.01	0.35	2.14	0.18	2.21	0.13	2.22	0.20	2.20	1.66	3.31*	(1,2)(1,3) (1,4)(1,5)

จากตารางที่ 7 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการตามการจัดการศึกษา ในการพัฒนาหลักสูตร และปรับกระบวนการเรียนการสอนจากสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.38$)

เมื่อพิจารณาภารกิจด้านวัฒนธรรมในการจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ด้านการรวบรวม การเผยแพร่ และการพัฒนา จากสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวคือด้านการพัฒนาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.69^{**}$) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 99 คู่ที่แตกต่างได้แก่ กรุงเทพฯกับภาคเหนือ กรุงเทพฯกับภาคอีสาน ภาคกลางกับภาคอีสาน ภาคเหนือกับภาคอีสาน ภาคใต้กับภาคอีสาน

เมื่อพิจารณายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วมด้านการบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรม การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ และการประสานให้ เป็นเอกภาพ จากสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาคพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า มีเพียงด้านเดียวคือ การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.36^{**}$) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 คู่ที่แตกต่างได้แก่ กรุงเทพฯกับภาคเหนือ ภาคกลางกับภาคเหนือ ภาคอีสานกับภาคเหนือ

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดในระดับปฏิบัติการตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน พบว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในแต่ละภาคมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.31^*$) ด้วยค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าที่แตกต่างกัน ได้แก่ กรุงเทพฯกับภาคกลาง กรุงเทพฯกับภาคเหนือ กรุงเทพฯกับภาคใต้ และกรุงเทพฯกับภาคอีสาน แสดงว่ากรุงเทพฯ มีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนแตกต่างไปจากภาคอื่นๆ ซึ่งเป็นการรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ที่ระบุว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏในภาคต่างๆกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการมีความแตกต่างกัน

1.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏตามสภาพที่ต้องการ

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏในระดับนโยบาย ($n = 118$)

ความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์ ระดับนโยบาย	สภาพที่ต้องการ										ค่าเอฟ (F)
	1.กทม.		2.กลาง		3.เหนือ		4.ใต้		5.อีสาน		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การบริหารแบบมีส่วนร่วม การวางแผนพัฒนา วัฒนธรรม											
1. ขั้นเตรียมการ	4.18	0.74	4.19	0.55	4.17	0.57	4.10	0.78	4.23	0.71	0.10
2. ขั้นดำเนินการ	4.05	0.67	3.93	0.58	3.89	0.72	4.16	0.66	3.96	0.70	4.07
3. ขั้นประเมินผล	4.03	0.70	4.05	0.52	4.18	0.66	4.05	0.63	4.05	0.64	0.22
รวม	4.08	0.66	4.04	0.47	4.06	0.52	4.11	0.66	4.07	0.60	0.04

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับนโยบายตามการบริหารแบบมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นประเมินผล ตามสภาพที่ต้องการให้เป็นภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.04$) ซึ่งเป็นการรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่ระบุว่าสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏในภาคต่างๆกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับนโยบายไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มสถาบันราชภัฏในระดับปฏิบัติการ (n = 118)

ความคิดเห็นด้าน ความสัมพันธ์ ระดับปฏิบัติการ	สภาพที่ต้องการ										ค่าเอฟ (F)
	1.กทม.		2.กลาง		3.เหนือ		4.ใต้		5.อีสาน		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
การจัดการศึกษาด้าน วัฒนธรรม											
1. การพัฒนาหลักสูตร	4.45	0.57	4.41	0.55	4.40	0.49	4.40	0.48	4.46	0.49	0.28
2. การปรับกระบวนการเรียน การสอน	4.48	0.54	4.55	0.51	4.55	0.49	4.59	0.48	4.66	0.46	0.42
รวม	4.49	0.52	4.48	0.42	4.46	0.44	4.48	0.43	4.56	0.41	0.18
สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติ											
1. การรวบรวม	4.18	0.52	4.24	0.45	4.24	0.32	4.41	0.46	4.30	0.43	0.66
2. การเผยแพร่	4.03	0.45	4.15	0.41	3.86	0.30	4.10	0.46	4.19	0.42	2.33
3. การพัฒนา	4.03	0.45	4.02	0.43	4.03	0.14	3.90	4.40	4.18	0.58	1.04
รวม	4.09	0.39	4.14	0.38	0.06	0.21	4.16	0.29	0.23	0.43	0.79
ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบ การคลังร่วม											
1. การบูรณาการการอนุรักษ์ วัฒนธรรม	4.01	0.44	4.04	0.45	4.07	0.35	3.98	0.30	4.28	0.37	2.08
2. การแสวงหาความร่วมมือ จากภายนอก	3.96	0.26	4.09	0.26	3.99	0.18	4.02	0.22	4.12	0.20	2.14
3. การแลกเปลี่ยนความรับ ผิดชอบ	4.25	0.60	4.34	0.63	4.56	0.45	4.02	0.65	4.37	0.68	1.81
4. การประสานให้เป็น เอกภาพ	4.32	0.73	4.34	0.66	4.49	0.69	4.42	0.79	4.50	0.62	0.37
รวม	4.09	0.35	4.17	0.29	4.19	0.26	4.11	0.25	4.26	0.25	1.32
รวม	4.17	0.33	4.23	0.24	4.22	0.21	4.19	0.19	4.31	0.26	1.12

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการตามการจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรมในการปรับหลักสูตรและปรับกระบวนการเรียนการสอน จากสภาพที่ต้องการให้เป็น ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.18$)

เมื่อพิจารณาในการจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้านการรวบรวม การเผยแพร่ และการพัฒนา จากสภาพที่ต้องการให้เป็น ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาคพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 0.79$)

เมื่อพิจารณายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วมด้านการบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรม การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ และการประสานให้เป็นเอกภาพ จากสภาพที่ต้องการให้เป็น ภาพรวมของการเปรียบเทียบในแต่ละภาค พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.32$)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมทั้งหมดในระดับปฏิบัติการตามสภาพที่ต้องการ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในแต่ละภาค ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 1.12$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าต่อไปสถาบันราชภัฏในทุกๆ ภาคควรจะต้องมีรูปแบบความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมเป็นรูปแบบเดียวกัน ซึ่งข้อค้นพบนี้ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 6 ที่ระบุว่าสภาพที่ต้องการของความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏในภาคต่างๆ กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในระดับปฏิบัติการมีความแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ผลการวิเคราะห์มี 2 ส่วน ส่วนแรกวิเคราะห์ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน จำนวน 60 ตัวแปร เมื่อนำผลมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ทั้งหมด 16 องค์ประกอบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ร้อยละ 80.41 ส่วนที่สองวิเคราะห์ตามสภาพที่ต้องการ จำนวน 60 ตัวแปร เมื่อนำผลมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ ทั้งหมด 15 องค์ประกอบ ซึ่งสามารถอธิบายได้ร้อยละ 82.77 ผู้วิจัยตั้งชื่อแต่ละองค์ประกอบที่สามารถอธิบายตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบได้ โดยเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ค่าไอเกน ค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมจากมากไปน้อย การพิจารณาเลือกองค์ประกอบที่สำคัญจะใช้เกณฑ์ตัดสิน 2 ประการ ประการแรกค่าน้ำหนักองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรมากกว่าหรือเท่ากับ 0.30 (Johnstone , 1981) ประการที่สองต้องมีค่าไอเกนมากกว่า 1 ส่วนเกณฑ์ที่เกี่ยวกับแต่ละองค์ประกอบต้องมีตัวแปรที่บรรยายได้ตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป เนื่องจากในองค์ประกอบที่มีตัวแปรที่บรรยายได้เพียง 2 ตัวและตัวเดียวของการวิจัยครั้งนี้ มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.478 ซึ่งเป็นค่าที่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ อีกสาเหตุหนึ่งคือ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นการจัดกลุ่มองค์ประกอบมากกว่าการลดทอน ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงขอนำผล ทั้งหมดมาพิจารณาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังแสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันไว้ในตารางที่ 10 ถึงตารางที่ 25 และตามสภาพที่ต้องการไว้ในตารางที่ 26 ถึงตารางที่ 40

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	8.736	14.561	14.561	8.736	14.561	14.561
2	6.209	10.348	24.908	6.209	10.348	24.908
3	5.289	8.814	33.723	5.289	8.814	33.723
4	4.624	7.707	41.429	4.624	7.707	41.429
5	3.584	5.973	47.402	3.584	5.973	47.402
6	3.079	5.132	52.535	3.079	5.132	52.535
7	2.573	4.288	56.822	2.573	4.288	56.822
8	2.391	3.986	60.808	2.391	3.986	60.808
9	1.972	3.286	64.095	1.972	3.286	64.095
10	1.835	3.058	67.153	1.835	3.058	67.153
11	1.603	2.672	69.825	1.603	2.672	69.825
12	1.522	2.537	72.362	1.522	2.537	72.362
13	1.434	2.390	74.752	1.434	2.390	74.752
14	1.264	2.106	76.857	1.264	2.106	76.857
15	1.098	1.830	78.688	1.098	1.830	78.688
16	1.036	1.726	80.414	1.036	1.726	80.414
17	.894	1.491	81.904			
18	.830	1.384	83.288			
19	.786	1.309	84.597			
20	.656	1.093	85.690			
21	.638	1.063	86.754			
22	.616	1.027	87.781			
23	.551	.918	88.699			
24	.527	.879	89.578			
25	.518	.863	90.441			
26	.488	.814	91.256			
27	.426	.710	91.965			
28	.403	.671	92.637			
29	.366	.610	93.247			
30	.335	.559	93.806			
31	.308	.513	94.319			
32	.297	.494	94.814			
33	.275	.458	95.271			
34	.266	.444	95.715			
35	.248	.414	96.129			
36	.242	.403	96.533			
37	.218	.364	96.896			
38	.198	.330	97.226			
39	.175	.291	97.518			
40	.172	.287	97.805			
41	.158	.263	98.069			
42	.141	.235	98.304			
43	.130	.217	98.521			
44	.110	.184	98.705			
45	.109	.181	98.886			
46	9.876E-02	.165	99.051			
47	9.180E-02	.153	99.204			
48	8.620E-02	.144	99.348			
49	6.997E-02	.117	99.464			
50	5.749E-02	9.581E-02	99.560			
51	4.934E-02	8.223E-02	99.642			
52	4.289E-02	7.148E-02	99.714			
53	3.715E-02	6.193E-02	99.776			
54	3.055E-02	5.091E-02	99.827			
55	2.732E-02	4.554E-02	99.872			
56	2.419E-02	4.032E-02	99.913			
57	2.056E-02	3.426E-02	99.947			
58	1.543E-02	2.572E-02	99.973			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

	Component							
	1	2	3	4	5	6	7	8
A14	.868							
A12	.839							
A11	.807							
A17	.788							
A15	.775							
A13	.745							
A20	.664							
A16	.646							
A18	.569							
A19	.484							
A58		.935						
A59		.934						
A57		.909						
A60		.864						
A55		.863						
A54		.608						
A10			.938					
A9			.935					
A8			.849					
A6			.698					.358
A5			.676					.374
A7			.647			.326		.391
A24				.887				
A25				.885				
A21				.739				
A26				.733				
A27				.630				
A28				.572				
A39					.935			
A38					.930			
A37					.578			
A36					.478			
A42					.337	.838		
A44					.319	.799		
A40					-.307	.797		
A41						.742		
A3								.815
A2			.353					.759
A1								.748
A4			.355					.630
A49								.941
A48								.938
A46								.764
A50								
A51								
A31								
A33								
A34								
A22								
A23				.304				
A32								
A30				.510				
A35					.324			
A43						.439		
A47					.425			
A53								
A52								
A56		.448						

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

	Component						15	16
	9	10	11	12	13	14		
A14								
A12								
A11								
A17								
A15			-.300					
A13								
A20								
A16								-.317
A18			.441	.350				
A19			.449					-.339
A58								
A59								
A57								
A60								
A55								
A54						.314		
A10								
A9								
A8								
A6								
A5								
A7								
A24								
A25								
A21								
A26								
A27	.411							
A28	.354							
A39								
A38								
A37					.304			
A36				.358				.469
A42								
A44								
A40								
A41					.363			
A3								
A2								
A1								
A4								
A49								
A48								
A46								
A50	.771							
A51	.711							
A31		.818						
A33		.797						
A34		.620						
A22	.382		.687	.339				-.332
A23			.641					
A32				.771				
A30				.540				
A35					.691			
A43					.690			
A47					.536			
A53						.842		
A52						.772		
A56								.479

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

	Component						
	9	10	11	12	13	14	15
A45							.581
A29					.301		-.482

Extraction Method: Principal Component Analysis.
Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 22 iterations.

Component Transformation Matrix

Component	1	2	3	4	5	6	7
1	.255	.339	.450	.368	.307	.261	.377
2	.772	-.482	-.190	.243	-.105	.031	-.114
3	.458	.656	-.025	-.245	-.249	-.385	-.062
4	-.128	.275	-.615	.439	.273	-.097	-.318
5	-.157	-.039	.151	.359	-.598	-.285	.212
6	-.046	.049	-.238	-.354	-.330	.441	.125
7	.149	.076	-.101	-.443	.266	-.102	.098
8	.016	.112	.104	-.059	-.107	.485	-.267
9	-.083	-.283	.106	-.229	.311	-.340	.097
10	.121	-.078	.376	-.140	-.007	.012	-.567
11	-.034	-.125	.121	-.087	-.048	-.079	-.097
12	.147	-.102	-.238	-.114	.114	.105	.451
13	.015	-.049	.066	.009	.156	-.250	.063
14	.061	.073	.080	.074	.266	.159	-.124
15	-.127	-.022	-.112	.015	-.049	.046	.181
16	-.020	.057	.047	.028	-.019	.167	.044

Extraction Method: Principal Component Analysis.
Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

Component Transformation Matrix

Component	8	9	10	11	12	13	14
1	.086	.188	-.035	.149	.182	.254	.114
2	-.005	-.121	-.028	.130	.045	.047	.113
3	-.229	.050	.088	.034	-.009	-.123	.029
4	.160	.183	.173	.109	.206	.056	.059
5	.456	-.021	.259	.190	.024	-.110	-.011
6	.092	.287	.002	.274	-.069	.210	.469
7	.682	-.357	-.090	.110	.192	.085	-.130
8	-.107	-.348	.610	.057	.187	.091	-.280
9	-.233	.194	.371	.620	.090	-.019	.029
10	.356	.521	.129	-.123	-.081	.012	.000
11	-.078	.109	-.118	-.207	.734	-.176	.168
12	.103	.351	.383	-.443	.047	-.304	-.112
13	.001	-.240	.436	-.381	-.218	.293	.488
14	.145	-.063	-.004	.148	-.431	-.578	.142
15	-.054	.178	.051	.070	-.097	-.027	-.502
16	-.027	-.211	.055	.102	.218	-.547	.321

Extraction Method: Principal Component Analysis.
Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	11.598	19.330	19.330	11.598	19.330	19.330
2	6.498	10.831	30.160	6.498	10.831	30.160
3	5.480	9.133	39.293	5.480	9.133	39.293
4	3.582	5.970	45.263	3.582	5.970	45.263
5	3.215	5.358	50.622	3.215	5.358	50.622
6	2.924	4.874	55.495	2.924	4.874	55.495
7	2.894	4.823	60.318	2.894	4.823	60.318
8	2.731	4.552	64.870	2.731	4.552	64.870
9	2.159	3.599	68.469	2.159	3.599	68.469
10	1.872	3.120	71.589	1.872	3.120	71.589
11	1.663	2.772	74.361	1.663	2.772	74.361
12	1.442	2.403	76.764	1.442	2.403	76.764
13	1.358	2.264	79.028	1.358	2.264	79.028
14	1.140	1.900	80.928	1.140	1.900	80.928
15	1.103	1.839	82.767	1.103	1.839	82.767
16	.984	1.640	84.407			
17	.826	1.377	85.784			
18	.745	1.242	87.027			
19	.730	1.217	88.243			
20	.678	1.131	89.374			
21	.625	1.041	90.415			
22	.546	.910	91.325			
23	.490	.817	92.142			
24	.461	.763	92.910			
25	.412	.686	93.597			
26	.409	.682	94.279			
27	.362	.604	94.883			
28	.306	.510	95.393			
29	.274	.456	95.849			
30	.260	.433	96.282			
31	.246	.410	96.692			
32	.212	.354	97.046			
33	.192	.320	97.366			
34	.170	.284	97.650			
35	.161	.268	97.918			
36	.146	.244	98.162			
37	.141	.235	98.397			
38	.125	.208	98.605			
39	.106	.177	98.781			
40	9.301E-02	.155	98.936			
41	8.616E-02	.144	99.080			
42	7.747E-02	.129	99.209			
43	7.311E-02	.122	99.331			
44	5.958E-02	9.930E-02	99.430			
45	4.889E-02	8.149E-02	99.512			
46	4.436E-02	7.393E-02	99.586			
47	3.956E-02	6.593E-02	99.652			
48	3.673E-02	6.122E-02	99.713			
49	3.590E-02	5.983E-02	99.773			
50	2.779E-02	4.632E-02	99.819			
51	2.314E-02	3.856E-02	99.857			
52	1.842E-02	3.071E-02	99.888			
53	1.523E-02	2.538E-02	99.914			
54	1.401E-02	2.336E-02	99.937			
55	1.064E-02	1.774E-02	99.955			
56	9.030E-03	1.505E-02	99.970			
57	6.324E-03	1.054E-02	99.980			
58	5.071E-03	8.451E-03	99.989			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

	Component							
	1	2	3	4	5	6	7	8
B4	.894							
B9	.885							
B10	.884							
B7	.843							
B2	.841							
B1	.816							
B3	.813							
B8	.800							
B5	.670							
B6	.625							
B59		.960						
B58		.956						
B60		.950						
B57		.934						
B55		.932						
B56		.770						
B54		.485						
B13			.911					
B15			.906					
B12			.900					
B14			.899					
B11			.895					
B16				.866				
B18				.849				
B19				.812				
B17			.400	.804				
B20			.316	.769				
B38					.893			
B39					.877			
B37					.790			
B35					.553			
B36					.521			
B41						.824		
B40						.798		
B42						.773		
B43						.682		
B44						.577		
B52							.891	
B51							.872	
B50		.466					.702	
B53		.356					.668	
B45								.853
B46								.837
B49								.647
B48								.612
B24								
B21								
B22								
B26								
B25								
B27								
B29								
B30								
B32								
B31			.306					
B28								
B23								
B33								

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

Rotated Component Matrix^a

	Component						
	9	10	11	12	13	14	15
B4							
B9							
B10							
B7							
B2							
B1							
B3							
B8							
B5	-.303						.347
B6	-.382						.324
B59							
B58							
B60							
B57							
B55							
B56							
B54							
B13							
B15							
B12							
B14							
B11							
B16							
B18							
B19							
B17							
B20							
B38							
B39							
B37							
B35				.436			
B36				.434			
B41							
B40							
B42							
B43						.368	
B44						.301	
B52							
B51							
B50							
B53							
B45							
B46							
B49				.442			.309
B48				.458			.340
B24	.835						
B21	.786						
B22	.708						
B26		.819					
B25		.793					
B27		.761					
B29			.877				
B30			.781				
B32				.785			
B31				.746			
B28						.808	
B23						.584	
B33							.712

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

	Component						
	9	10	11	12	13	14	15
B34		.555				.597	
B47							.776

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 16 iterations.

Component Transformation Matrix

Component	1	2	3	4	5	6	7
1	.420	.518	.398	.383	.270	.152	.267
2	.808	.018	-.374	-.406	-.012	-.128	-.081
3	.303	-.686	.396	.203	.273	.119	-.343
4	-.164	-.103	-.397	-.218	.584	.420	.042
5	.005	-.008	.231	-.153	-.159	.352	-.034
6	-.040	-.065	-.012	.086	.028	-.647	-.091
7	.155	-.023	-.092	.313	-.332	.126	-.067
8	-.056	.207	.030	-.075	.402	-.200	.004
9	.087	-.249	-.438	.570	-.057	.042	.367
10	.032	-.325	.234	-.315	-.155	-.091	.672
11	-.044	.101	-.052	-.093	-.353	.187	-.296
12	-.089	.045	-.051	.110	.112	-.172	-.289
13	-.070	-.078	.010	-.015	.102	.046	.152
14	-.015	-.073	.097	-.239	-.118	.064	.043
15	.045	-.105	-.079	.021	-.158	.302	-.077

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

Component Transformation Matrix

Component	8	9	10	11	12	13
1	.214	.145	.011	.165	.094	.113
2	-.051	.001	-.076	-.018	-.058	-.019
3	.021	-.104	.044	.006	.139	-.010
4	.078	.265	.223	.267	.023	.131
5	-.589	.463	-.368	-.059	.010	.253
6	-.080	.500	.000	.373	.369	-.039
7	-.218	.224	.658	-.043	-.251	-.105
8	-.471	-.279	.258	-.408	.366	.065
9	-.031	.012	-.241	-.182	.253	.211
10	-.033	-.209	.131	.242	-.001	.236
11	.189	-.129	.210	.283	.459	.344
12	.142	-.116	-.318	.041	-.357	.390
13	.024	.122	-.143	.117	-.057	-.608
14	.503	.361	.006	-.500	.276	-.027
15	-.104	-.292	-.257	.207	.392	-.385

Extraction Method: Principal Component Analysis.
 Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ตารางที่ 10 องค์ประกอบที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
14	ร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ	0.868
12	ร่วมติดตามประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตร	0.839
11	ร่วมจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	0.807
17	ร่วมปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปเรียนรู้ในชุมชนตาม ระยะเวลาที่เท่ากับการเรียนในชั้นเรียน	0.788
15	ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	0.755
13	ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความ เป็นไทย	0.745
20	ร่วมติดตามประเมินผลและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.664
16	ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.646
18	ร่วมจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เกิดแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งฝ่ายสถาบันและชุมชน	0.569
19	ร่วมเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่นในรายวิชาต่างๆ	0.484
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	14.561
	ค่าไอเกน	8.736

จากตารางที่ 10 องค์ประกอบที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน บรรยายไว้ 10 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.484 ถึง 0.868 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ ตัวแปรทั้ง 10 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบเรื่องพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนด้วยค่าไอเกน 8.736 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 14.561

ตารางที่ 11 องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็นเอกภาพ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
46	เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมด้วยกัน ชุมชนควรมีส่วนร่วมดังนี้ ร่วมลงทุน	0.935
47	ร่วมรับผลประโยชน์	0.934
45	ร่วมรับผิดชอบ	0.909
48	ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับ ไปปรับปรุง	0.864
43	ร่วมตัดสินใจ	0.863
42	ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไข	0.608
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	10.348
	ค่าไอเกน	6.209

จากตารางที่ 11 องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็นเอกภาพ บรรยายไว้ 6 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.608 ถึง 0.935 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมด้วยกัน ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการร่วมลงทุนด้วยกัน ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องประสานให้เป็นเอกภาพด้วยค่าไอเกน 6.209 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 10.348

ตารางที่ 12 องค์ประกอบที่ 3 ดำเนินการและประเมินผลในการจัดทำแผนพัฒนาวัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
10	ร่วมนำข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.938
9	ร่วมติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.935
8	ร่วมนำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมไปปฏิบัติ	0.849
6	ร่วมกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.698
5	ร่วมจัดทำแผนงาน / งาน / โครงการที่นำไปบรรจุลงในแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.676
7	ร่วมจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมประจำปี	0.647
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	8.8.14
	ค่าไอเกน	5.289

จากตารางที่ 12 องค์ประกอบที่ 3 ดำเนินการและประเมินผลในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม บรรยายไว้ 6 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.647 ถึง 0.938 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมนำข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องดำเนินการและประเมินผลในการจัดทำแผนพัฒนาวัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 5.289 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ เท่ากับ 8.814

ตารางที่ 13 องค์ประกอบที่ 4 รวบรวม เผยแพร่ พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
24	ร่วมกันจัดตั้งแหล่งเก็บข้อมูลของสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ	0.887
25	ร่วมกันเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.885
21	ร่วมกันรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.799
26	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.733
27	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.630
28	ร่วมพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.572
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	7.707
	ค่าไอเกน	4.624

จากตารางที่ 13 องค์ประกอบที่ 4 รวบรวม เผยแพร่ พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 6 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.572 ถึง 0.887 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันจัดตั้งแหล่งจัดเก็บข้อมูลของสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ตัวแปรทั้ง 6 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องรวบรวม เผยแพร่ พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้วยค่าไอเกน 4.624 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 7.707

ตารางที่ 14 องค์ประกอบที่ 5 แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
35.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.935
35.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.930
35.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.578
35.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.478
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	5.973
	ค่าไอเกน	3.584

จากตารางที่ 14 องค์ประกอบที่ 5 แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร บรรยายไว้ 4 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.478 ถึง 0.935 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร ใน องค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรด้วยค่าไอเกน 3.584 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 5.973

ตารางที่ 15 องค์ประกอบที่ 6 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
36.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.838
36.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.799
36.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.797
36.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.742
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	5.132
	ค่าไอเกน	3.079

จากตารางที่ 15 องค์ประกอบที่ 6 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บรรยายไว้ 4 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.742 ถึง 0.838 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรด้วยค่าไอเกน 5.132 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 3.089

ตารางที่ 16 องค์ประกอบที่ 7 เตรียมการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
3	ร่วมกำหนดมาตรการในแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.815
2	ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายของแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.759
1	ร่วมศึกษาปรากฏการณ์ตามสภาพปัจจุบันและปัญหาต่อการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.748
4	ร่วมกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.630
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	4.288
	ค่าไอเกน	2.573

จากตารางที่ 16 องค์ประกอบที่ 7 เตรียมการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม บรรยายไว้ 4 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.630 ถึง 0.815 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกำหนดมาตรการในแผน ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องเตรียมการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 2.573 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 4.288

ตารางที่ 17 องค์ประกอบที่ 8 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
37.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.941
37.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.938
37.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาคเอกชน	0.764
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	3.986
	ค่าไอเกน	2.391

จากตารางที่ 17 องค์ประกอบที่ 8 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ บรรยายไว้ 3 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.764 ถึง 0.941 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ

ด้วยค่าไอเคน 2.391 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 3.986

ตารางที่ 18 องค์ประกอบที่ 9 แลกเปลี่ยนบุคลากรและทรัพยากร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
38	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้ แก่นักศึกษาและชุมชน	0.771
39	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่จะสามารถนำมาดำเนินการทางวัฒนธรรมได้	0.711
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	3.286
	ค่าไอเคน	1.972

จากตารางที่ 18 องค์ประกอบที่ 9 แลกเปลี่ยนบุคลากรและทรัพยากร บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.711 ถึง 0.771 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้มีความรู้ทางด้านวัฒนธรรม เพื่อถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษาและชุมชน ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบเรื่องแลกเปลี่ยนบุคลากรและทรัพยากรด้วยค่าไอเคน 1.972 และมีค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 3.286

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 องค์ประกอบที่ 10 เรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
31	ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการตั้งสอน อบรม ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.818
33	สถาบันจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยส่งนักศึกษาเข้าร่วมเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์จริง	0.797
34	สถาบันจัดโครงการฝึกอบรบวิชาชีพเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ชุมชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะ	0.620
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	3.058
	ค่าไอเกน	1.835

จากตารางที่ 19 องค์ประกอบที่ 10 เรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม บรรยายไว้ 3 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.620 ถึง 0.818 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการตั้งสอน อบรม ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 1.835 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จาก องค์ประกอบเท่ากับ 3.058

ตารางที่ 20 องค์ประกอบที่ 11 ให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
22	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.687
23	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.641
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.672
	ค่าไอเกน	1.603

จากตารางที่ 20 องค์ประกอบที่ 11 ให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.641 ถึง 0.687 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้วยค่าไอเกน 1.603 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.672

ตารางที่ 21 องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
32	ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับ สามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อๆ ไปได้	0.771
30	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาที่ปฏิบัติสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.540
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.537
	ค่าไอเกน	1.522

จากตารางที่ 21 องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.540 ถึง 0.771 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับ สามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อๆ ไปได้ ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่อง ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้วย ค่าไอเกน 1.522 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.537

ตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 13 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
35.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.691
36.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.690
37.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.536
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.390
	ค่าไอเกน	1.434

จากตารางที่ 22 องค์ประกอบที่ 13 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ บรรยายไว้ 3 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.536 ถึง 0.691 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในชุมชน ซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจจากภาพรวมทั้งด้านบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณด้วย ค่าไอเกน 1.434 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.390

ตารางที่ 23 องค์ประกอบที่ 14 แลกเปลี่ยนกิจกรรมและงบประมาณ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
41	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	0.842
40	สถาบันและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันรับผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	0.772
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.106
	ค่าไอเกน	1.264

จากตารางที่ 23 องค์ประกอบที่ 14 แลกเปลี่ยนกิจกรรมและงบประมาณ บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.772 ถึง 0.842 ตัวแปรที่มีน้ำหนักมากที่สุด คือ สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแลกเปลี่ยนกิจกรรมและงบประมาณด้วยค่าไอเกน 1.264 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.106

ตารางที่ 24 องค์ประกอบที่ 15 ร่วมปฏิบัติการ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
44	เมื่อสถาบันและชุมชนได้มีโอกาสจัดกิจกรรมร่วมกัน สถาบันจะเชิญชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมปฏิบัติการ	0.479
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	1.830
	ค่าไอเกน	1.098

จากตารางที่ 24 องค์ประกอบที่ 15 ร่วมปฏิบัติการ บรรยายไว้ 1 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.479 โดยระบุว่าเมื่อสถาบันและชุมชนได้มีโอกาสจัดกิจกรรมร่วมกันสถาบันจะเชิญชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าร่วมปฏิบัติการ ตัวแปรจำนวน 1 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องร่วมปฏิบัติการด้วยค่าไอเกน 1.098 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 1.830

ตารางที่ 25 องค์ประกอบที่ 16 แสงหางประมาณจากองค์กรธุรกิจ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
37.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.581
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	1.726
	ค่าไอเกน	1.036

จากตารางที่ 25 องค์ประกอบที่ 16 แสงหางประมาณจากองค์กรธุรกิจ บรรยายไว้ 1 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.581 โดยระบุว่า มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในชุมชนซึ่งเป็นองค์กรธุรกิจ ตัวแปรจำนวน 1 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสงหางประมาณจากองค์กรธุรกิจด้วยค่าไอเกน 1.036 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 1.726

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ต้องการ

ตารางที่ 26 องค์ประกอบที่ 1 จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
4	ร่วมกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.894
9	ร่วมติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.885
10	ร่วมนำข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.884
7	ร่วมจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมประจำปี	0.843
2	ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายของแผน	0.841
1	ร่วมศึกษาปรากฏการณ์ตามสภาพปัจจุบันและปัญหาก่อนการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.816
3	ร่วมกำหนดมาตรการในแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.813
8	ร่วมนำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมไปปฏิบัติ	0.800
5	ร่วมจัดทำแผนงาน / งาน/โครงการที่นำไปบรรลุลงในแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.670
6	ร่วมกำหนดค่าใช้จ่ายการดำเนินงานตามแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.625
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	19.330
	ค่าไอเกน	11.598

จากตารางที่ 26 องค์ประกอบที่ 1 จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม บรรยายไว้ 10 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.625 ถึง 0.894 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ร่วมกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตัวแปรทั้ง 10 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 11.598 และค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 19.330

ตารางที่ 27 องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็นเอกภาพ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
47	เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมร่วมกัน ชุมชนควรมีส่วนร่วมดังนี้ ร่วมรับผลประโยชน์	0.960
46	ร่วมลงทุน	0.956
48	ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับไปปรับปรุง	0.950
45	ร่วมรับผิดชอบ	0.934
43	ร่วมตัดสินใจ	0.932
44	ร่วมปฏิบัติการ	0.770
42	ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไข	0.485
	ร้อยละของความแปรปรวนรวมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	10.831
	ค่าไอเกน	6.498

จากตารางที่ 27 องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็นเอกภาพ บรรยายไว้ 7 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.485 ถึง 0.960 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ เมื่อสถาบันจะดำเนินงานด้านวัฒนธรรมร่วมกับชุมชนควรมีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ ตัวแปรทั้ง 7 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องประสานให้เป็นเอกภาพด้วยค่าไอเกน 6.498 และค่าร้อยละของความแปรปรวนรวมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 10.831

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 องค์ประกอบที่ 3 พัฒนาหลักสูตร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
13	ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย	0.911
15	ร่วมติดตามประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตร	0.906
12	ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	0.900
14	ร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ	0.899
11	ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	0.895
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	9.133
	ค่าไอเกน	5.480

จากตารางที่ 28 องค์ประกอบที่ 3 พัฒนาหลักสูตร บรรยายไว้ 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.895 ถึง 0.911 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมพัฒนาหลักสูตรให้พึ่งพาตนเองได้ด้วย ภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนด องค์ประกอบ เรื่องพัฒนาหลักสูตรด้วยค่าไอเกน 5.480 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 9.133

ตารางที่ 29 องค์ประกอบที่ 4 ปรับกระบวนการเรียนการสอน

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
16	ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.866
18	ร่วมจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เกิดแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งฝ่ายสถาบันและชุมชน	0.849
19	ร่วมเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่นในรายวิชาต่างๆ	0.812
17	ร่วมปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปเรียนรู้ในชุมชนตามระยะเวลาที่เท่ากับการเรียนในชั้นเรียน	0.804
20	ร่วมติดตามประเมินผลและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอน	0.769
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	5.970
	ค่าไอเกน	3.582

จากตารางที่ 29 องค์ประกอบที่ 4 ปรับกระบวนการเรียนการสอน บรรยายไว้ 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.769 ถึง 0.866 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมชี้แจงและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบเรื่องปรับกระบวนการเรียนการสอนด้วยค่าไอเกน 3.582 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 5.970

ตารางที่ 30 องค์ประกอบที่ 5 แสงหาความร่วมมือด้านบุคลากร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
35.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.893
35.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีองค์กรภาครัฐ	0.877
35.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีองค์กรชุมชน	0.790
35.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.553
35.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีองค์กรธุรกิจ	0.521
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	5.358
	ค่าไอเกน	3.215

จากตารางที่ 30 องค์ประกอบที่ 5 แสงหาความร่วมมือด้านบุคลากร บรรยายไว้ 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.521 ถึง 0.893 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบเรื่องแสงหาความร่วมมือด้านบุคลากรด้วยค่าไอเกน 3.215 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 5.358

ตารางที่ 31 องค์ประกอบที่ 6 แสงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
36.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.824
36.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.798
36.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.773
36.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.682
36.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรกับองค์กรภาครัฐ (หมายถึง ตัวแทนจากหน่วยงานการกุศลหรือสาธารณประโยชน์ เช่น สมาคม มูลนิธิ ชมรม สโมสร ฯลฯ)	0.577
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	4.874
	ค่าไอเกน	2.924

จากตารางที่ 31 องค์ประกอบที่ 6 แสงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บรรยายไว้ 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.577 ถึง 0.824 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน ตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรด้วยค่าไอเกน 2.924 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 4.874

ตารางที่ 32 องค์ประกอบที่ 7 แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม

ตัวแปร ข้อที่	มีแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	น้ำหนัก องค์ประกอบ
40	สถาบันและชุมชนผลักดันเปลี่ยนกันรับผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม	0.891
39	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนทรัพยากรที่จะสามารถนำมาดำเนินการทางวัฒนธรรมได้	0.872
38	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนบุคลากรผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษา	0.702
41	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยนกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	0.668
ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ		4.823
ค่าไอเคน		2.894

จากตารางที่ 32 องค์ประกอบที่ 7 แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม บรรยายไว้ 4 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.668 ถึง 0.891 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ สถาบันและชุมชนผลักดันเปลี่ยนกันรับผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรใน องค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม ด้วยค่า ไอเคน 2.894 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จาก องค์ประกอบเท่ากับ 4.823

ตารางที่ 33 องค์ประกอบที่ 8 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
37.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.853
37.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.839
37.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.647
37.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.612
ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ		4.552
ค่าไอเคน		2.731

จากตารางที่ 33 องค์ประกอบที่ 8 การแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ บรรยายไว้ 4 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.612 ถึง 0.853 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ ตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร ในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณด้วยค่าไอ เคน 2.731 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 4.552

ตารางที่ 34 องค์ประกอบที่ 9 รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
24	ร่วมกันจัดตั้งแหล่งรวบรวมข้อมูลสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ	0.835
21	ร่วมกันรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.786
22	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.708
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	3.599
	ค่าไอเกน	2.159

จากตารางที่ 34 องค์ประกอบที่ 9 รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 3 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.708 ถึง 0.835 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันจัดตั้งแหล่งรวบรวมข้อมูลสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้วยค่าไอเกน 2.159 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 3.599

ตารางที่ 35 องค์ประกอบที่ 10 เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
26	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.819
25	ร่วมกันเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.793
27	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.716
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	3.120
	ค่าไอเกน	1.872

จากตารางที่ 35 องค์ประกอบที่ 10 เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 3 ตัวแปร ตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.716 ถึง 0.819 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา ตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้วยค่าไอเกน 1.872 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 3.120

ตารางที่ 36 องค์ประกอบที่ 11 พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
29	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.877
30	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.781
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.772
	ค่าไอเกน	1.663

จากตารางที่ 36 องค์ประกอบที่ 11 พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.781 ถึง 0.877 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ด้วยค่าไอเกน 1.663 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.772

ตารางที่ 37 องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
32	ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับ สามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อไปได้	0.785
31	ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.746
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.403
	ค่าไอเกน	1.442

จากตารางที่ 37 องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.746 ถึง 0.785 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับ สามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อไปได้ ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบเรื่องให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 1.442 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.403

ตารางที่ 38 องค์ประกอบที่ 13 ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม
ของชาติ

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
28	ร่วมกันพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.808
23	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.584
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	2.264
	ค่าไอเกน	2.358

จากตารางที่ 38 องค์ประกอบที่ 13 ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.584 ถึง 0.808 ตัวแปรที่มีน้ำหนัก องค์ประกอบมากที่สุด คือ ร่วมกันพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติด้วยค่าไอเกน 1.358 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 2.264

ตารางที่ 39 องค์ประกอบที่ 14 ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
33	สถาบันจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยส่งนักศึกษาเข้าร่วมเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์จริง	0.712
34	สถาบันจัดโครงการฝึกอบรบวิชาชีพเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะ	0.597
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	1.900
	ค่าไอเกน	1.140

จากตารางที่ 39 องค์ประกอบที่ 14 ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม บรรยายไว้ 2 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ 0.597 ถึง 0.712 ตัวแปรที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ สถาบันจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยส่งนักศึกษาเข้าร่วมเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์จริง ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่องฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมด้วยค่าไอเกน 1.140 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 1.900

ตารางที่ 40 องค์ประกอบที่ 15 แสงหางประมาณกับองค์กรชุมชน

ตัวแปร ข้อที่	รายการแสดงความคิดเห็น	น้ำหนัก องค์ประกอบ
37.3	มีการแสวงหาความร่วมมือจากเครือข่ายเบญจภาคีด้านงบประมาณในองค์กรชุมชน	0.776
	ร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบ	1.839
	ค่าไอเกน	1.103

จากตารางที่ 40 องค์ประกอบที่ 15 แสงหางประมาณกับองค์กรชุมชน บรรยายไว้ 1 ตัวแปร ตัวแปรนี้มีน้ำหนักองค์ประกอบที่ 0.776 คือ มีการแสวงหาความร่วมมือจากเครือข่ายเบญจภาคีด้านงบประมาณในองค์กรชุมชน ตัวแปรจำนวน 1 ตัวแปรในองค์ประกอบนี้ร่วมกันกำหนดองค์ประกอบ เรื่อง แสงหางประมาณกับองค์กรชุมชนด้วยค่าไอเกน 1.103 และค่าร้อยละของความแปรปรวนร่วมที่อธิบายได้จากองค์ประกอบเท่ากับ 1.839

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ

เปรียบเทียบการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ เพื่อต้องการศึกษาแนวความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ ที่จะแสดงความคิดเห็น 2 ด้าน ด้านหนึ่งมองภาพในปัจจุบันอีกด้านหนึ่งมองภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ชุดเดียวกัน ผลของการแสดงความคิดเห็นที่ละด้านของข้อคำถามชุดเดียวกันทำให้มีโนทัศน์ (Concept) ที่อยู่ในภาพปัจจุบันและอนาคตนั้นเหมือนกัน แต่มีการจัดกลุ่มความสำคัญและอันดับความสำคัญต่างกันดังได้กล่าวในบทที่ 3 ไว้แล้วว่า ผู้วิจัยเลือกวิธีวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเพื่อมุ่งเน้นเพียงการจัดกลุ่มเท่านั้น มิใช่ลดทอนตัวแปร ดังนั้นเมื่อพิจารณาข้อมูลจากการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันจึงเป็นการจัดกลุ่มในส่วนของภาพปัจจุบัน และเมื่อกลับมาพิจารณาในสภาพที่ต้องการก็จะเป็นการจัดกลุ่มในส่วนของภาพอนาคต สารของตัวแปรเป็นชุดเดียวกันแต่มีการจัดกลุ่มอยู่ในองค์ประกอบสำคัญที่ต่างกัน ถ้าตัวแปรกลุ่มใดสำคัญจะถูกจัดไว้ในองค์ประกอบที่ 1 รองลงมาเป็นองค์ประกอบที่ 2 และเป็นองค์ประกอบที่ 3 ที่ 4 ... ตามลำดับ ส่วนลำดับการเรียงของตัวแปรนั้นในแต่ละส่วนของสภาพที่ ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ อาจมีการเรียงลำดับแตกต่างกันตามความคิดเห็น ดังนั้นวิธีการพิจารณาเปรียบเทียบผู้วิจัยพิจารณาจากกลุ่มตัวแปรที่จัดอยู่ในสาระเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่นในองค์ประกอบที่ 1 ของสภาพที่ต้องการมีตัวแปรเป็นสาระที่เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม เมื่อพิจารณาด้านของสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่มีตัวแปรเป็นสาระที่เกี่ยวกับการวางแผน พบว่า มีการแยกกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม จัดอยู่ในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 ทำให้ตัวแปรที่เป็นเนื้อหาสาระของการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมถูกแยกเป็น 2 กลุ่ม ผู้วิจัยนำทั้ง 2 กลุ่มที่อยู่ในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันมาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบที่ 1 ตามสภาพที่ต้องการ ดำเนินการเช่นนี้ไปจนครบ 15 องค์ประกอบ ตามสภาพที่ต้องการ และ 16 องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ในภาพรวมที่ผู้วิจัยพิจารณาเลือกสรรองค์ประกอบสำคัญ พบว่า ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน การจัดกลุ่มตัวแปรที่ควรจะต้องอยู่กลุ่มเดียวกันกลับถูกแยกไว้คนละกลุ่มดังได้ยกตัวอย่างในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 แม้ว่าค่าน้ำหนักตัวประกอบในแต่ละตัวแปรบางตัวจะมีค่าสูงกว่าสภาพที่ต้องการ ดังปรากฏในองค์ประกอบที่ 5 แต่จำนวนตัวแปรถูกแยกไปไว้ในองค์ประกอบที่ 16 ดังนั้นการจัดกลุ่ม ตัวแปรขององค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันจึงเกิดการกระจายตัวของตัวแปรมากกว่าสภาพที่ต้องการ พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบตามสภาพที่ต้องการในภาพรวมมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ สูงกว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ด้วยเหตุผลดัง

กล่าวผู้วิจัยจึงตัดสินใจพิจารณาองค์ประกอบที่อยู่ในสภาพที่ต้องการเป็นองค์ประกอบที่นำไปเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ โดยขออธิบายรายละเอียดของการพิจารณาเปรียบเทียบที่ละองค์ประกอบดังนี้

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 1

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
10	องค์ประกอบที่ 3 ดำเนินการและประเมินผลในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.938	4	องค์ประกอบที่ 1 จัดทำแผนพัฒนา ด้านวัฒนธรรม	0.894
9	ร่วมนำข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับปรุง แก้ไขแผนพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม	0.935	9	ร่วมกำหนดเป้าหมายในการจัดทำ แผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.885
8	ร่วมติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ด้านวัฒนธรรม	0.849	10	ร่วมศึกษาข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับ ปรุงแก้ไขแผนด้านศิลปวัฒนธรรม	0.884
6	ร่วมนำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมไปปฏิบัติ	0.698	7	ร่วมจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมประจำปี	0.843
5	ร่วมกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนา	0.676	2	ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบาย ของแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.841
7	ร่วมจัดทำแผนงาน / งาน / โครงการที่นำ ไปบรรจุลงในแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.647	1	ร่วมศึกษาปรากฏการณ์ตามสภาพ ปัจจุบันและปัญหาก่อนการวางแผน พัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.816
3	องค์ประกอบที่ 7 เตรียมการจัดทำ แผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.815	3	ร่วมกำหนดมาตรการในแผนพัฒนา ด้านวัฒนธรรม	0.813
2	ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบาย ของแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.795	8	ร่วมนำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมไป ปฏิบัติ	0.800
1	ร่วมศึกษาปรากฏการณ์ตามสภาพ ปัจจุบันและปัญหาก่อนการวางแผน พัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.748	5	ร่วมจัดทำแผนงาน / งาน / โครงการที่ นำไปบรรจุลงในแผนพัฒนาด้าน วัฒนธรรม	0.670
4	ร่วมกำหนดค่าใช้จ่ายในการจัดทำแผน พัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.630	6	ร่วมกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม	0.625

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 1 : จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตามสภาพที่ต้องการเป็นการที่สถาบันราชภัฏกับชุมชนได้ร่วมกันลงมือจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม โดยจัดทำอย่างเป็นกระบวนการมีทั้งขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นประเมินครบถ้วนตามหลักการจัดทำแผนอยู่ในองค์ประกอบเดียวกันโดยให้ความสำคัญที่การกำหนดเป้าหมายเดียวกันเป็นอันดับแรก และในภาพรวมขององค์ประกอบที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม มีความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากมีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบมากที่สุด จึงจัดอยู่ในองค์ประกอบที่ 1 ส่วนของสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันถูกลดความสำคัญมาอยู่ที่องค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 ทั้งสององค์ประกอบเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม แต่ถูกแยกกลุ่มไว้เป็นคนละกลุ่มจึงทำให้การจัดทำแผนไม่ครบถ้วนตามกระบวนการที่ควรจะเป็น เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบที่ 3 เริ่มต้นด้วยการร่วมกันดำเนินการและประเมินผลยังไม่มีเตรียมการมาก่อน และให้ความสำคัญในการนำข้อมูลย้อนกลับมาทบทวนปรับปรุงซึ่งถือว่ายังไม่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการดำเนินการจัดทำแผนที่ดี เมื่อพิจารณาที่องค์ประกอบที่ 7 เป็นการร่วมเตรียมการจัดทำแผน ไม่มีดำเนินการและประเมินผลแสดงว่าในสภาพปัจจุบันระบบการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมยังไม่ดีพอ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการด้วยค่าที่ ตาม ตารางที่ 1 ถึง ตารางที่ 5 แต่ก็เป็นความต้องการที่จะให้มีการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมดังปรากฏในสภาพที่ต้องการจะมีน้ำหนักองค์ประกอบที่สูงกว่าน้ำหนักองค์ประกอบในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 7 ในอนาคตสถาบันราชภัฏกับชุมชนจะต้องร่วมมือกันจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมอย่างจริงจัง และเป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่ครบถ้วนตามกระบวนการจัดทำแผน มิใช่ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจัดทำขึ้นมาก่อนและมาขอความร่วมมือในภายหลังอย่างที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุป จากข้อค้นพบการเปรียบเทียบดังกล่าว การจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตามสภาพที่ต้องการ มีการจัดทำแผนครบตามกระบวนการ โดยเฉพาะการร่วมมือกันระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนจำเป็นที่จะต้องมีความหมายในการดำเนินการร่วมกัน ผลของความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย จึงจะเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงกว่าองค์ประกอบที่ 3 และสูงกว่า องค์ประกอบที่ 7 ตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน ดังนั้น องค์ประกอบที่ 1 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่ควรใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 2 กับ
สภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 2

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
	องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็น เอกภาพ เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนิน งานด้านวัฒนธรรมร่วมกัน ชุมชน ควรมีส่วนร่วมดังนี้			องค์ประกอบที่ 2 ประสานให้เป็นเอก ภาพ เมื่อสถาบันและชุมชนมีการดำเนิน งานด้านวัฒนธรรมร่วมกัน ชุมชน ควรมีส่วนร่วมดังนี้	
46	ร่วมลงทุน	0.935	46	ร่วมรับผลประโยชน์	0.956
47	ร่วมรับผลประโยชน์	0.934	48	ร่วมลงทุน	0.950
45	ร่วมรับผิดชอบ	0.909		ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อน	
48	ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อน กลับไปปรับปรุง	0.864	45	กลับไปปรับปรุง	0.934
43	ร่วมตัดสินใจ	0.863	43	ร่วมรับผิดชอบ	0.932
42	ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของ ปัญหาและแนวทางแก้ไข	0.608	44	ร่วมตัดสินใจ	0.770
			42	ร่วมปฏิบัติการ *	0.845
44	องค์ประกอบที่ 15 ร่วมปฏิบัติการ เมื่อสถาบันและชุมชนได้มีโอกาส จัดกิจกรรมร่วมกัน สถาบันจะเชิญ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วม ปฏิบัติการ	0.479		ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา และ แนวทางแก้ไข	

* หมายถึง หมายถึงตัวแปรที่ไม่มีอยู่ในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 2 : ประสานให้เป็นเอกภาพ และองค์ประกอบที่ 15 : ร่วมปฏิบัติการ ตามสภาพที่ต้องการเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันจะตรงกับองค์ประกอบที่ 2 ตัวแปรเป็นเนื้อหาสาระอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ในช่องของสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันมีการจัดกลุ่มที่กระจายเป็น 2 องค์ประกอบ ตัวแปรในองค์ประกอบที่ 2 และองค์ประกอบที่ 15 จึงถูกแยกกลุ่มทำให้ขาดความสมบูรณ์ในเนื้อหา คือ การร่วมปฏิบัติการในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันไปปรากฏในองค์ประกอบที่ 15 ให้ความสำคัญต่ำเป็นอันดับ รองสุดท้าย แสดงว่า การประสานให้เป็นเอกภาพ ในภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏกับชุมชนนั้นเป็นเพียงหลักการยังไม่มีการลงมือปฏิบัติกันอย่างจริงจัง แต่ภาพอนาคตบ่งบอกชัดเจนว่าต่อไปสถาบันราชภัฏกับ ชุมชนต้องร่วมมือกันปฏิบัติจริง ไม่ใช่เพียงแต่กำหนดขึ้นเป็นหลักการหรือทฤษฎีเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 1 ว่าควรต้องลงมือปฏิบัติจัดทำแผนพัฒนาวัฒนธรรมอย่างจริงจังเป็นลักษณะจับมือกันทำ

กล่าวโดยสรุปจากข้อค้นพบการเปรียบเทียบดังกล่าว การประสานให้เป็นเอกภาพตามสภาพที่ต้องการเน้นการลงมือปฏิบัติร่วมกัน ทำให้ภาพอนาคตของการที่จะให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนชัดเจนมากขึ้น ดังนั้น องค์ประกอบที่ 2 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 1 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 3 และองค์ประกอบที่ 4

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนักองค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนักองค์ประกอบ
	องค์ประกอบที่ 1 พัฒนาลักษณะและการเรียนการสอน			องค์ประกอบที่ 3 พัฒนาลักษณะ	
14	ร่วมพัฒนาลักษณะเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ	0.868	13	ร่วมพัฒนาลักษณะให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย	0.911
12	ร่วมติดตามประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตร	0.839	15	ร่วมติดตามประเมินผลและแก้ไขปรับปรุงการใช้หลักสูตร	0.906
11	ร่วมจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	0.807	12	ร่วมพัฒนาลักษณะให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น	0.900
17	ร่วมปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปเรียนรู้ในชุมชนตามระยะเวลาที่เท่ากับการเรียนในชั้นเรียน	0.788	14	ร่วมพัฒนาลักษณะเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ	0.899
15	ร่วมพัฒนาลักษณะให้พึ่งพาตนเอง	0.755	11	ร่วมจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น	0.895
13	ร่วมพัฒนาทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย	0.745		องค์ประกอบที่ 4 ปรับกระบวนการเรียนการสอน	
20	ร่วมติดตามประเมินผลและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.664	16	ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.866
16	ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	0.646	18	ร่วมจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เกิดแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งฝ่ายสถาบันและชุมชน	0.849
18	ร่วมจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เกิดแหล่งความรู้ด้านวัฒนธรรมทั้งฝ่ายสถาบันและชุมชน	0.569	19	ร่วมเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่นในรายวิชาต่างๆ	0.812
19	ร่วมเป็นวิทยากรเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านวัฒนธรรมของท้องถิ่นในรายวิชาต่างๆ	0.484	17	ร่วมปรับกระบวนการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปเรียนรู้ในชุมชนตามระยะเวลาที่เท่ากับการเรียนในชั้นเรียน	0.804
			20	ร่วมติดตามประเมินผลและปรับปรุงแนวทางการเรียนการสอน	0.769

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 3 : พัฒนาหลักสูตร และองค์ประกอบที่ 4 : การปรับกระบวนการเรียนการสอน เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบทั้ง 2 พบว่า ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร และการปรับกระบวนการเรียนการสอนในภาพอนาคตให้ความสำคัญเป็นลำดับ 3 และ อันดับ 4 เนื่องจากความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในการพัฒนาด้านวัฒนธรรมนั้นต่อไปสถาบันราชภัฏจะมุ่งที่การสอนอย่างเดียวไม่ได้ พัฒนาหลักสูตรปรับกระบวนการเรียนการสอนไว้ดี หากไม่มีการวางแผนร่วมกันและประสานให้เป็นเอกภาพกันดังปรากฏในองค์ประกอบที่ 1 และ องค์ประกอบที่ 2 หลักสูตรที่พัฒนาไว้ รวมทั้งกระบวนการเรียนการสอนที่จัดเตรียมไว้อย่างดีก็อาจล้มเหลวได้ ภาพอนาคตจึงให้ความสำคัญเป็นลำดับที่ 3 และลำดับที่ 4 นอกจากนี้ยังจัดแบ่งการพัฒนาเป็นส่วนของหลักสูตร และส่วนของกระบวนการเรียนการสอนไม่ปนกันไปอย่างที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน โดยให้ความสำคัญว่าชุมชนจะต้องมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยภูมิปัญญาสากลบนพื้นฐานของความเป็นไทย แต่เมื่อย้อนกลับมาพิจารณาอดีตจนถึงปัจจุบัน ให้ความสำคัญในการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีลงสู่ภาคปฏิบัติ ซึ่งโดยปกตินักศึกษาของสถาบันราชภัฏมีวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่แล้วได้เพิ่มวิธีการผสมผสานศาสตร์ทางสากลมาช่วยพัฒนาจะทำให้ภาพอนาคตเป็นภาพที่สอดคล้องกับสังคมยุคปัจจุบัน วัฒนธรรมของไทยจำเป็นที่จะต้องนำภูมิปัญญาสากลเข้ามาช่วยเสริมสร้างเพื่อความก้าวหน้าให้ทันโลกยุคเทคโนโลยีแต่ต้องระวังฐานที่แข็งแกร่งยังคงรักษาความเป็นไทยไว้ให้มั่นคงต่อไป

ส่วนการปรับกระบวนการเรียนการสอนในภาพอนาคตเห็นว่าควรให้ชุมชนได้ร่วมชี้แจงและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับท้องถิ่นเป็นลำดับแรก แสดงว่าต่อไปการกระจายอำนาจให้ชุมชนจะชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากชุมชนมีโอกาสได้ร่วมชี้แจงเสนอแนะแนวความคิดเห็นที่ให้อาจารย์และนักศึกษาได้รับวิธีการเรียนการสอนจากแนวคิดของชุมชนส่วนหนึ่ง อันจะก่อให้เกิดความเหมาะสมกับท้องถิ่น ดังนั้นในแต่ละท้องถิ่นอาจมีวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันในเนื้อหาสาระย่อยแต่ใช้หลักการเดียวกันได้ทุกท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุปจากข้อค้นพบตามสภาพที่ต้องการและจัดแบ่งส่วนของการพัฒนาหลักสูตร และการปรับกระบวนการเรียนการสอนไว้เป็นคนละกลุ่มทำให้เกิดความชัดเจนต่อการดำเนินงาน ความสำคัญด้านการบริหารในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรมควรมาก่อนการพัฒนาหลักสูตร และการปรับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบในองค์ประกอบที่ 1 เพราะการพัฒนา งานในทุกๆ ด้านควรเป็นส่วนที่จัดอยู่ในแผนพัฒนาสถาบัน ด้วยเหตุผลทั้งหมดองค์ประกอบที่ 3 และ องค์ประกอบที่ 4 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 44 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 5 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 5

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนักองค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนักองค์ประกอบ
35.5	องค์ประกอบที่ 5 แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.935	35.4	องค์ประกอบที่ 5 แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.893
35.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.930	35.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.877
35.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.578	35.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.790
35.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.478	35.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.553
			35.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้าน * บุคลากร จากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.521

* หมายถึง ตัวแปรที่ไม่มีอยู่ในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 5 : แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาในสภาพที่ต้องการพบว่า องค์ประกอบที่ 5 นี้ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ การที่สถาบันราชภัฏมีความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ รองลงมาคือ องค์กรภาครัฐ องค์กร ชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรธุรกิจตามลำดับ องค์กรธุรกิจมีปรากฏในสภาพที่ต้องการ แต่ไม่ปรากฏในสภาพปัจจุบัน แสดงว่าในอนาคตสถาบันควรแสวงหาความร่วมมือจากองค์กรวิชาการ เนื่องจากองค์กรวิชาการในความหมายของเครือข่ายเบญจภาคี หมายถึงตัวแทนจากศูนย์วัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับอำเภอ จังหวัด ตัวแทนจากศูนย์ข้อมูล พิพิธภัณฑ์ ศูนย์วิจัย เป็นต้น เพราะการที่สถาบันราชภัฏได้มีการร่วมมือกับผู้แทนที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาการด้านวัฒนธรรมโดย

ตรง จะทำให้การพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมบรรลุผลสำเร็จได้คือ อีกทั้งยังถูกต้องตามหลักวิชาการในเชิงเนื้อหาสาระ ข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากองค์กรธุรกิจ ซึ่งองค์กรธุรกิจในความหมายของเครือข่ายเบญจภาคีหมายถึงบริษัท ห้างร้าน ศูนย์การค้า ธนาคาร เป็นต้น แสดงว่าต่อไปภาพอนาคตของการพัฒนาทางด้านวัฒนธรรมควรจะต้องมีเรื่องของธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยวัฒนธรรมในอดีตอาจไม่มีเรื่องของธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง หรืออาจมีเป็นส่วนน้อย แต่ต่อไปบุคลากรทางด้านธุรกิจควรที่จะได้มีส่วนร่วมในการให้ความร่วมมือเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานทางธุรกิจกับงานวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบันที่มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจ วงการธุรกิจจึงมีบทบาทมากในยุคนี้

กล่าวโดยสรุปจากข้อค้นพบตามสภาพที่ต้องการ การแสวงหาความร่วมมือกับเครือข่ายเบญจภาคี ตั้งแต่องค์กรวิชาการ องค์กรภาครัฐ องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรธุรกิจ ถือว่ามีครบทุกองค์กร และจากเหตุผลดังกล่าวมาแล้วองค์ประกอบที่ 5 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 6 และองค์ประกอบที่ 13 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 6

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนักองค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนักองค์ประกอบ
36.3	องค์ประกอบที่ 6 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.838	36.2	องค์ประกอบที่ 6 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.824
36.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรภาครัฐ	0.799	36.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.798
36.1	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.797	36.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.773
36.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน	0.742	36.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร* จากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรวิชาการ	0.682
	องค์ประกอบที่ 13 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ		36.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรกับองค์กรภาครัฐ	0.577

*หมายเหตุ หมายถึงตัวแปรที่ไม่มีอยู่ในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 6 : แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร เมื่อพิจารณาในสภาพที่ต้องการพบว่า องค์ประกอบที่ 6 นี้ ประกอบด้วยตัวแปร 5 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุดให้แก่ การที่สถาบันราชภัฏมีการแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรเอกชน รองลงมาคือ องค์กรธุรกิจ องค์กรชุมชน องค์กรวิชาการ องค์กรภาครัฐตามลำดับ จะเห็นว่าตัวแปรซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเครือข่ายเบญจภาคีเป็นกลุ่มเดียวกันแต่มีการเรียงลำดับความสำคัญต่างกันระหว่างภาพที่ผ่านมากับภาพความต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ในภาพความต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตที่ผู้วิจัยเรียกว่าเป็นสภาพที่ต้องการนั้น การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอกเป็นกลุ่มขององค์กรเอกชน และองค์กรธุรกิจ แสดงว่าต่อไปสถาบันราชภัฏควรต้องพัฒนาด้านวัฒนธรรมโดยจับมือกับทางภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ผู้บริหารในสถาบันราชภัฏที่ต้องการให้มีการแสวงหาภาคเอกชนมาร่วมบริหารงานพัฒนาด้านวัฒนธรรมให้มากขึ้น ข้อน่าสังเกตอีกประการหนึ่งคือ การแสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากรจากองค์กรวิชาการ ซึ่งองค์กรวิชาการในความหมายของเครือข่ายเบญจภาคี หมายถึง ตัวแทนจากศูนย์วัฒนธรรมต่างๆ จากศูนย์ข้อมูลทางด้านสังคมวัฒนธรรม จากศูนย์วิจัย เป็นต้น แสดงว่าที่ผ่านมาไม่ค่อยมีการร่วมมือกับหน่วยงานด้านนี้ อาจจะมีการแข่งขันการดำเนินงานด้านนี้เกิดขึ้น ดังที่การสัมภาษณ์ผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า สายงานซ้ำซ้อนกับศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด และสภาวัฒนธรรม แต่ต่อไปในอนาคตต้องการที่จะให้เกิดการร่วมมือกันทำงานพัฒนาด้านวัฒนธรรม เนื่องจากหน่วยงานจากองค์กรวิชาการ เป็นองค์กรที่มีภารกิจสายตรงของการพัฒนางานด้านวัฒนธรรมไม่มีภาระการสอนการทำงานด้านอื่นๆ ดังนั้นถ้าสถาบันราชภัฏจะได้ร่วมมือกับองค์กรวิชาการในการดูแลด้านวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ อาคารสถานที่ การพัฒนางานด้านวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏจะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุปจากการที่สำนักศิลปวัฒนธรรมสถาบันราชภัฏเคยแสวงหาทรัพยากรจากภาครัฐซึ่งเป็นหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจมาโดยตลอด แต่จากนี้ไปความต้องการมุ่งที่องค์กรวิชาการ เพราะองค์กรในกลุ่มนี้สามารถช่วยได้ในลักษณะภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นระบบทางวิชาการ การจัดเก็บข้อมูลการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น หรือการสร้างเครือข่ายวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ สามารถลงสู่ความเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความเป็นวิชาการอย่างมีระบบระเบียบจากทรัพยากรที่หมายถึงวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ ซึ่งได้รับความร่วมมือจากองค์กรธุรกิจด้านการจัดหาและองค์กรวิชาการด้านการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมและความถูกต้องเพื่อสอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน และเพื่อนำสู่สากลโลก ดังนั้นองค์ประกอบที่ 6 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 13 กับสภาพที่ต้องการ ซึ่งไม่ตรงกับองค์ประกอบใด

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนักองค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนักองค์ประกอบ
35.1	องค์ประกอบที่ 13 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร บุคลากร และงบประมาณ	0.691			
36.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.690			
37.3	มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.536			

องค์ประกอบที่ 13 เป็นองค์ประกอบของสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันที่ไม่มีคู่เปรียบเทียบเคียงได้ให้เหตุผลในตอนต้นแล้วว่าผู้วิจัยพิจารณาเลือกเฉพาะองค์ประกอบในสภาพที่ต้องการจึงไม่ขอกล่าวรายละเอียดในองค์ประกอบนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 9 และ
องค์ประกอบที่ 14 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 7

ข้อ ที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อ ที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
38	องค์ประกอบที่ 9 แลกเปลี่ยน บุคลากรและทรัพยากร สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยน บุคลากรผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อ ถ่ายทอดความรู้นั้นแก่นักศึกษาและ ชุมชน	0.771	40	องค์ประกอบที่ 7 แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม สถาบันและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันรับผิดชอบ เรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรม ด้านวัฒนธรรม	0.891
39	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยน ทรัพยากรที่จะสามารถนำมาดำเนินการ ทางวัฒนธรรมได้	0.711	39	สถาบันและชุมชนแลกเปลี่ยนทรัพยากร ที่จะสามารถดำเนินการทางวัฒนธรรมได้	0.872
41	องค์ประกอบที่ 14 แลกเปลี่ยน กิจกรรมและงบประมาณ สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยน กิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่าง	0.842	38	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยน บุคลากรผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อถ่ายทอด ความรู้นั้นแก่นักศึกษาและชุมชน	0.702
40	สม่ำเสมอ สถาบันและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันรับ ผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจ กรรมด้านวัฒนธรรม	0.772	41	สถาบันและชุมชนมีการแลกเปลี่ยน กิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	0.668

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 7 : แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม เมื่อพิจารณาใน
องค์ประกอบนี้ พบว่า องค์ประกอบที่ 7 ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุด ได้แก่
สถาบันและชุมชนผลัดเปลี่ยนกันรับผิดชอบเรื่องงบประมาณที่ใช้ในกิจกรรมด้านวัฒนธรรม รองลงมา
เป็นเรื่องของการแลกเปลี่ยนทรัพยากร บุคลากร และกิจกรรม ตามลำดับ แสดงว่าความต้องการที่จะให้
มีขึ้นในอนาคตนั้น สถาบันราชภัฏเห็นความสำคัญของเรื่องงบประมาณเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาก่อน
เพราะเท่าที่ผ่านมาการพัฒนาด้านวัฒนธรรมขาดงบประมาณเป็นส่วนมาก ที่ได้งบประมาณจากภาค
รัฐยังไม่พอเพียง ทั้งนี้จากการนำข้อมูลในการสัมภาษณ์มาเสริม ดังนั้นต่อไปเมื่อสถาบันราชภัฏ
มีความสัมพันธ์กับชุมชน โดยชุมชนได้มีส่วนร่วมกับสถาบันราชภัฏมากขึ้น ชุมชนก็ควรจะต้องมี
ส่วนในการรับผิดชอบด้านงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร และกิจกรรม ซึ่งชุมชนได้เป็นทั้งผู้รับ
และผู้ให้ และในความจริงเชิงประจักษ์การทำงานทั้งหลายปัจจัยที่จำเป็นต้องมีครบทั้ง 3 ปัจจัย คือ

งบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร โดยมี กิจกรรมเป็นตัวกำหนดงาน ดังนั้นถ้าจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบก็ควรที่จะต้องแลกเปลี่ยนให้ครบทั้งหมด

กล่าวโดยสรุป เมื่อนำสภาพปัจจุบันมาเปรียบเทียบกับสภาพที่ต้องการแล้ว สภาพปัจจุบันแตกแยกเป็น 2 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มให้ความสำคัญต่ำกว่าสภาพที่ต้องการ ส่วนสภาพที่ต้องการจัดกลุ่มการแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร และกิจกรรมไว้ในกลุ่มเดียวกัน โดยให้ความสำคัญสูงกว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน และด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว องค์ประกอบที่ 7 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 8 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 8

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
37.5	องค์ประกอบที่ 8 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน องค์กรภาครัฐมีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่าย	0.941	37.1	องค์ประกอบที่ 8 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ มีการแสวงหาความร่วมมือด้าน งบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน องค์กรธุรกิจ *	0.853
37.4	เบญจภาคีในองค์กรวิชาการ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน	0.938	37.2	มีการแสวงหาความร่วมมือด้าน งบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน องค์กรเอกชน	0.839
37.2	องค์กรภาคเอกชน	0.764	37.5	มีการแสวงหาความร่วมมือด้าน งบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน องค์กรภาครัฐ	0.647
			37.4	มีการแสวงหาความร่วมมือด้าน งบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีใน องค์กรวิชาการ	0.612

* หมายถึง ตัวแปรที่ไม่มีอยู่ในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 8 : การแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบที่ 8 พบว่า ในองค์ประกอบที่ 8 นี้ประกอบด้วยตัวแปร 4 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ การที่สถาบันราชภัฏมีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ รองลงมา คือ องค์กรเอกชน องค์กรภาครัฐ และองค์กรวิชาการตามลำดับ จะเห็นว่าการให้ความสำคัญที่จะแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรในเครือข่ายเบญจภาคีตามความต้องการที่เกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะต่างไปจากที่เคยปรากฏมาจากอดีต เนื่องจากเท่าที่ผ่านมานงานพัฒนาด้านวัฒนธรรมจะพึ่งแต่ภาครัฐเป็นส่วนใหญ่ แต่ต่อไปในอนาคตงานวัฒนธรรมต้องมุ่งไปร่วมมือกับภาคเอกชนให้มากขึ้น ซึ่งไปสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 5 ที่มุ่งแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากรจากองค์กรธุรกิจและการสัมภาษณ์ผู้บริหารจากสถาบันราชภัฏที่เห็นว่าการขอรับงบประมาณจากภาครัฐไม่เพียงพอแก่การบริหารงาน แสดงว่าจากนี้ไปในอนาคตสังคมกำลังให้ความสำคัญกับเรื่องเศรษฐกิจ การดำเนินงานพัฒนาด้านวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏ จึงจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจ และองค์กรเอกชนดังกล่าว

กล่าวโดยสรุป สภาพที่ต้องการให้เกิดในอนาคตสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคปัจจุบัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 4 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 9 องค์ประกอบที่ 10 และองค์ประกอบที่ 11

ข้อ ที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อ ที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
24	องค์ประกอบที่ 4 รวบรวม เผยแพร่ พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ร่วมกันจัดตั้งแหล่งเก็บข้อมูลของสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ	0.887	24	องค์ประกอบที่ 9 รวบรวม สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ร่วมกันจัดตั้งแหล่งเก็บข้อมูลของสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ	0.835
25	ร่วมกันเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.885	21	ร่วมกันรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.786
21	ร่วมกันรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.799	22	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.708
26	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.733		องค์ประกอบที่ 10 เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติ	
27	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.630	26	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.819
28	ร่วมพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.572	25	ร่วมกันเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.793
			27	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิ สัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.716
				องค์ประกอบที่ 11 พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติ	
			29	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา	0.877
			30	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.781

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 9 : การรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ องค์ประกอบที่ 10 : การเผยแพร่ สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ และองค์ประกอบที่ 11 : การพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบที่ 9 พบว่า ในองค์ประกอบที่ 9 นี้ ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุดได้แก่ การร่วมกันจัดตั้งแหล่งเก็บข้อมูลของสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ซึ่งตรงกับสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน แต่ต่างที่องค์ประกอบนี้จะจัดกลุ่มเฉพาะการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ส่วนการเผยแพร่ การพัฒนาจะจัดไว้ต่างกลุ่ม และให้ความสำคัญต่ำกว่าสภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน

องค์ประกอบที่ 10 พบว่า ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ การร่วมกันให้ความรู้วิธีการเผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นักศึกษา จะเห็นว่าจากนี้ต่อไป การเผยแพร่ด้วยวิธีจัดพิพิธภัณฑ์ นิทรรศการ จัดการแสดงควรจะต้องลดบทบาทลง การเผยแพร่ต้องให้ผู้เผยแพร่ได้รู้ถึงวิธีการ โดยเฉพาะนักศึกษา ซึ่งถือเป็นสมาชิกหนึ่งในท้องถิ่นนั้นสามารถเป็นผู้เผยแพร่ได้เป็นอย่างดี และควรให้มีการศึกษาวิธีการที่สอดคล้องกับสังคมยุคปัจจุบัน โดยจะต้องศึกษาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 11 พบว่า ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ การร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติต่อไปจำเป็นต้องร่วมกันพัฒนาโดยให้รู้ถึงวิธีการพัฒนาที่ถูกต้อง โดยมีนักศึกษาเป็นกลุ่มในการที่จะรับถ่ายทอดวิธีการได้ก่อน จากนั้นเมื่อนักศึกษามีความรู้มีความเข้าใจก็สามารถจะเป็นพลังในการแพร่กระจายไปสู่ชุมชนและประชาชนในวงกว้างขึ้น

กล่าวโดยสรุป จากองค์ประกอบที่ 9 เป็นการรวบรวม องค์ประกอบที่ 10 เป็นการเผยแพร่ และองค์ประกอบที่ 11 เป็นการพัฒนา ทั้ง 3 องค์ประกอบให้ความสำคัญต่ำกว่าสภาพที่ผ่านมา แสดงว่า การรวบรวม เผยแพร่ และการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่และภารกิจของสถาบันอยู่แล้ว แต่การให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมยังมีวิธีการใหม่ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วในองค์ประกอบต้นๆ ที่ควรจะให้มีความสำคัญในลำดับแรกๆ สิ่งที่สำคัญต่อไปคือ การรวบรวม เผยแพร่ พัฒนา ควรแยกเป็นระบบเพื่อความชัดเจน และต้องต่อเนื่องดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุผลดังกล่าว องค์ประกอบที่ 9 องค์ประกอบที่ 10 และองค์ประกอบที่ 11 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 12 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 12

ข้อ ที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อ ที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
32	องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อไปได้	0.771	32	องค์ประกอบที่ 12 ให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์จนเกิดการซึมซับสามารถถ่ายทอดความรู้ไปยังรุ่นต่อไปได้	0.785
30	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.540	31	ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	0.46

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 12 : ให้ความรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม เมื่อพิจารณาในองค์ประกอบนี้ พบว่า องค์ประกอบที่ 12 นี้ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร ตัวแปรที่มีค่าสูงสุดจะเป็นตัวแปรเดียวกับสภาพปัจจุบัน แสดงว่าในปัจจุบันยังให้ความสำคัญกับวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมอย่างที่ต้องการให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์ และต่อไปในอนาคตก็ยังคงต้องการให้ดำเนินการลักษณะนี้ต่อไป แต่ในภาพอนาคตเน้นว่าสถาบันราชภัฏและชุมชนต้องร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป สภาพที่ปรากฏในปัจจุบันเป็นการถ่ายทอดโดยการสั่งสอน อบรม ชี้นำ ชุมชนให้รู้วิธีการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ แต่ต่อไปในอนาคตเน้นให้สถาบันราชภัฏกับชุมชนร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตามสภาพที่ต้องการจึงสอดคล้องกับองค์ประกอบ ดังนั้น องค์ประกอบที่ 12 ในสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ มี 9 องค์ประกอบ มี 10 และองค์ประกอบที่ 11

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 11 กับ
สภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 13

ข้อ ที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อ ที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
22	องค์ประกอบที่ 11 ให้ความรู้วิธีการ รวบรวม สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติ ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่นัก ศึกษา	0.687	28	องค์ประกอบที่ 13 ให้ความรู้วิธีการรวม รวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรม ของชาติ	0.808
23	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.641	23	ร่วมกันให้ความรู้วิธีการรวบรวมสื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติแก่ชุมชน	0.584

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 13 : ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
เมื่อพิจารณาพบว่า ต่อไปในอนาคตสถาบันราชภัฏจะร่วมกับชุมชนให้ความรู้วิธีการรวบรวมอย่าง
เดียวไม่ได้ต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาโดยเน้นในเรื่องของความสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เนื่องจากองค์
ประกอบที่ 9 องค์ประกอบที่ 10 องค์ประกอบที่ 11 เป็นการดำเนินการรวบรวม เผยแพร่ และ
พัฒนา และต่อมาจำเป็นที่จะต้องให้รู้ถึงวิธีการรวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ โดยต้องต่อ
ด้วยการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป ต่อไปในอนาคตสถาบันราชภัฏและชุมชนต้องร่วมมือกันหาวิธีการรวบรวม
สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ โดยต้องมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเป็นการดำเนินงาน
ที่เหมาะสมกับสังคมยุคปัจจุบัน งานวัฒนธรรมไม่ควรยึดแต่เรื่องการอนุรักษ์ จัดเก็บรักษา แต่การ
พัฒนาต้องนำมาประกอบโดยให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นและสังคมยุคนั้น ดังนั้นองค์ประกอบ
ที่ 13 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 10 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 14

ข้อ ที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนัก องค์ประกอบ	ข้อ ที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนัก องค์ประกอบ
31	องค์ประกอบที่ 10 เรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม ร่วมกันให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมในท้องถิ่นด้วยการสั่งสอน อบรม ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง *	0.818	33	องค์ประกอบที่ 14 ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม	0.712
33	สถาบันจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยส่งนักศึกษาเข้าร่วมเรียนรู้วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรมกับชุมชนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดการซึมซับจากประสบการณ์จริง	0.797	34	สถาบันจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้าใจและเกิดทักษะ	0.597
34	สถาบันจัดโครงการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นแก่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ชุมชนเกิดความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะ	0.620			

* หมายถึงตัวแปรที่ไม่มีอยู่ในสภาพที่ต้องการ

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 14 ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม เมื่อพิจารณาพบว่า ในองค์ประกอบนี้ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปรให้ความสำคัญในการฝึกปฏิบัติจัดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ฝึกอบรม แสดงว่าในอนาคตเน้นการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ 2 และองค์ประกอบที่ 14 เพราะการปฏิบัติจริงจะทำให้เกิดความผูกพันและเกิดความสัมพันธ์ได้ชัดเจนกว่า

กล่าวโดยสรุป ในสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันจะเป็นเพียงวิธีการ และสถาบันดำเนินการทางเดียวในการสั่งสอน อบรม แต่สภาพที่ต้องการเป็นการปฏิบัติจริงให้เกิดประสบการณ์จริงเกิดทักษะ ซึ่งสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้ชัดเจนกว่า ผู้วิจัยจึงพิจารณาเลือกองค์ประกอบที่ 14 ตามสภาพที่ต้องการเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบการวิเคราะห์องค์ประกอบตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันในองค์ประกอบที่ 16 กับสภาพที่ต้องการในองค์ประกอบที่ 15

ข้อที่	สภาพที่ปรากฏในปัจจุบัน	น้ำหนักองค์ประกอบ	ข้อที่	สภาพที่ต้องการ	น้ำหนักองค์ประกอบ
37.1	องค์ประกอบที่ 16 แสงหางบประมาณกับองค์กรธุรกิจ มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรธุรกิจ	0.581	37.3	องค์ประกอบที่ 15 แสงหาความร่วมมือด้านงบประมาณกับองค์กรชุมชน มีการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณจากเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน	0.776

การเลือกองค์ประกอบสำคัญเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

ข้อค้นพบที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

องค์ประกอบที่ 15 : แสงหางบประมาณกับองค์กรชุมชน เมื่อพิจารณา พบว่า ในองค์ประกอบที่ 15 นี้ ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 1 ตัวแปร ให้ความสำคัญกับการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณกับเครือข่ายเบญจภาคีในองค์กรชุมชน เนื่องจากในองค์ประกอบที่ 8 ให้แสวงหาความร่วมมือกับองค์กรธุรกิจ องค์กรเอกชน ในอนาคตจึงควรที่จะแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรชุมชนด้วย ต่อไปชุมชนจึงจะรู้สึกว่สถาบันราชภัฏคือส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนเองมีส่วนร่วม ทั้งเป็นผู้รับและผู้ให้ความสัมพันธ์ก็จะชัดเจนยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาตั้งแต่องค์ประกอบที่ 1 จนถึงองค์ประกอบที่ 15 ตามสภาพที่ต้องการความสมบูรณ์ของการมีส่วนร่วมในการแสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณและด้านอื่นๆ จะครบถ้วนทุกองค์กรในเครือข่ายเบญจภาคี ดังนั้น องค์ประกอบที่ 15 ตามสภาพที่ต้องการจึงเหมาะสมที่จะเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบ

สรุปผลการเลือกองค์ประกอบสำคัญเพื่อเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบฯ ในการวิเคราะห์องค์ประกอบได้องค์ประกอบสำคัญที่ใช้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ดังนี้

- 1) จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม
- 2) พัฒนาหลักสูตร
- 3) ปรับกระบวนการเรียนการสอน
- 4) รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

- 5) เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 6) พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 7) ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 8) ให้ความรู้ความเข้าใจและถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 9) ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 10) แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร
- 11) แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร
- 12) แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ
- 13) แสวงหางบประมาณกับองค์กรชุมชน
- 14) แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม
- 15) ประสานให้เป็นเอกภาพ

รายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบนำเสนอต่อไปในส่วนที่ 3 ซึ่งเป็นส่วนของการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนา ด้านวัฒนธรรม

การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสารการสัมภาษณ์ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติจากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามในสถาบันราชภัฏมาเป็นฐานในการนำเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม โดยได้ผลการดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สกัดผลสรุปจากภาพเคนโคเรแกรมทั้ง 4 ภาพ (แผนภูมิที่ 3 ถึงแผนภูมิที่ 6) โดยนำมาบูรณาการกับกรอบแนวคิดทำให้ผู้วิจัยสามารถคัดสรรประเด็นหลักมาใช้สร้างแบบสอบถามได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นระดับนโยบายและส่วนที่เป็นระดับปฏิบัติการ ซึ่งมีความสำคัญเท่าเทียมกันจนสามารถแบ่งสัดส่วน ได้ว่าเป็นระดับนโยบายร้อยละ 50 ระดับปฏิบัติการร้อยละ 50 ดังได้ชี้แจงรายละเอียดไว้ในบทที่ 3 ข้อ 2.1.1 ในข้อ 1) ถึง ข้อ 5) ทั้ง 2 ระดับประกอบด้วยประเด็นหลักและประเด็นย่อยดังต่อไปนี้ ผลสรุปจากการบูรณาการการวิเคราะห์สาระจากเอกสาร รวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนการสัมภาษณ์และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสาร รวมทั้งแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เรื่อง
 สื่อ ปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติและทฤษฎีเรื่องกระบวนการพลังร่วมของฮาร์สเปอร์และ
 เจมสัน ตลอดจนการสัมภาษณ์มาสกัดหาประเด็นหลักได้เป็น 4 ประเด็น ดังนี้

- 1) การบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้วยการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา
 ด้านวัฒนธรรม
- 2) การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม
- 3) การจัดทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคัดสรรองค์ประกอบสำคัญได้ 15 องค์ประกอบดังนี้

- 1) จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม
- 2) พัฒนาหลักสูตร
- 3) ปรับกระบวนการเรียนการสอน
- 4) รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 5) เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 6) พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 7) ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 8) ให้ความรู้ความเข้าใจและถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 9) ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
- 10) แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร
- 11) แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร
- 12) แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ
- 13) แสวงหางบประมาณกับองค์กรชุมชน
- 14) แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม
- 15) ประสานให้เป็นเอกภาพ

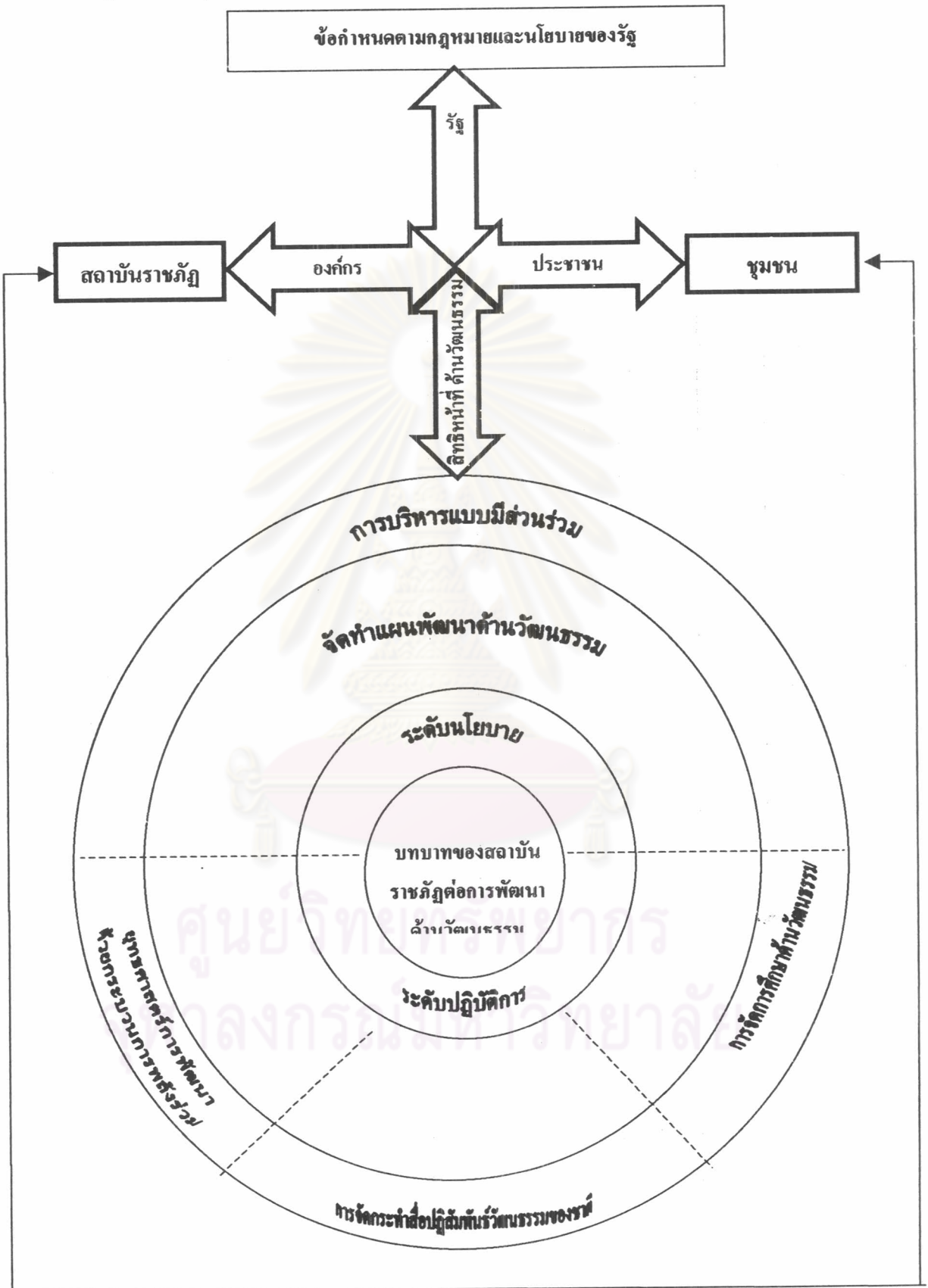
2. ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏในภาคต่างๆ กับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมสามารถพิจารณายืนยันรูปแบบที่พัฒนาพบว่าจะต้องมีรูปแบบเดียวกัน เนื่องจากผลการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่า ตามสภาพที่ต้องการทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการไม่มีความแตกต่างกัน

3. ผลสรุปจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้องค์ประกอบสำคัญตามสภาพที่ต้องการจำนวน 15 องค์ประกอบ เมื่อบูรณาการกับผลการวิเคราะห์สาระจากเอกสารและการสัมภาษณ์ ได้เป็นฐานในการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมจนได้ร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน เพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7 าร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

สรุปผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิผลการประชุมผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

เมื่อได้ร่างรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบฯ ไปตรวจสอบความเหมาะสมโดยวิธีของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรากฏผลเป็นมติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. ปรับคำจำกัดความ คำว่า พัฒนาวัฒนธรรม ให้ตรงกับการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยปรับดังนี้ พัฒนาวัฒนธรรม หมายถึง การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนด้วยการดำเนินงานทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการในสถาบันราชภัฏ และก่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะวัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้มีการทำนุบำรุงรักษาฟื้นฟู พัฒนาและนำออกเผยแพร่สู่สังคมอย่างเป็นระบบ

2. ปรับภาพรูปแบบฯ ในส่วนบนตรงความสัมพันธ์ของรัฐ องค์กร และประชาชน เมื่อเกิดความสัมพันธ์จะกลายเป็นภารกิจภาพเดิมปลายศรชี้ชนกัน แต่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ปรับแก้ไข เพิ่มวงกลมเล็กให้เป็นความสัมพันธ์

3. ปรับคำว่า “สิทธิหน้าที่ด้านวัฒนธรรม” เป็น “ภารกิจ”

4. ให้ขยายความในภาพวงกลมใหญ่ที่ไม่สามารถใส่รายละเอียดลงไปได้ เป็นรูปแบบย่อยตามเนื้อหาสาระที่ผู้วิจัยค้นพบ

ผู้วิจัยจึงเพิ่มรูปแบบย่อยดังแสดงในแผนภูมิที่ 14 ถึงแผนภูมิที่ 28

5. การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี ให้เปลี่ยนจากประชาพิจารณ์เป็นการประชุมผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี

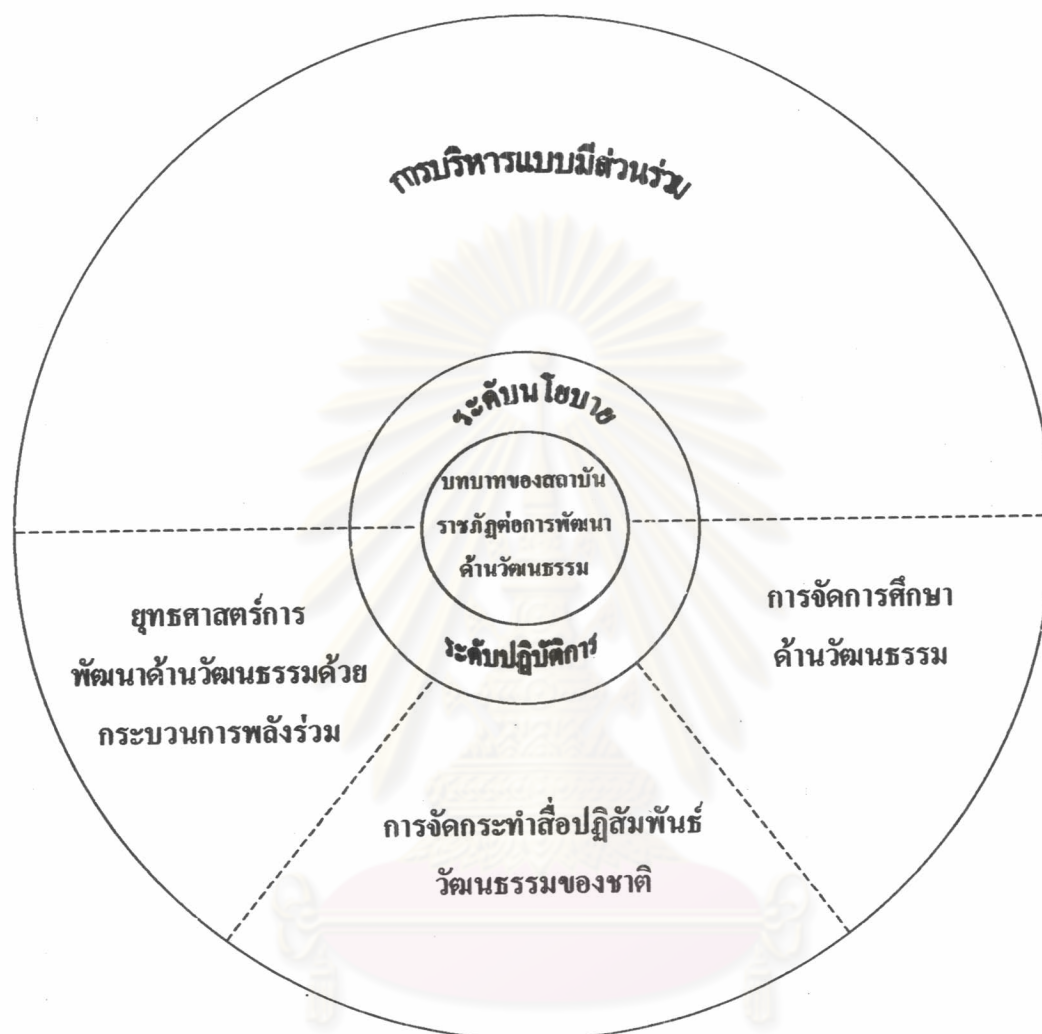
ผู้วิจัยจึงเปลี่ยนเป็นการจัดประชุมอาศรม (Forum)

สรุปผลการค้นพบทั้งหมดนำมาบูรณาการการพัฒนาเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ดังนี้

1. วงกลมแทนการหมุนรอบความต่อเนื่องของบทบาทสถาบันราชภัฏต่อการพัฒนาวัฒนธรรม

2. แบ่งวงกลมออกเป็นระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ โดยให้ความสำคัญเท่ากันในสัดส่วนร้อยละ 50 ประกอบด้วย การบริหารแบบมีส่วนร่วมในระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการแบ่งเป็นการจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม การจัดการทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ และยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วมในระดับปฏิบัติการ ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 8 ดังนี้

แผนภูมิที่ 8 ประเด็นหลักในบทบาทของสถาบันราชภัฏทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ

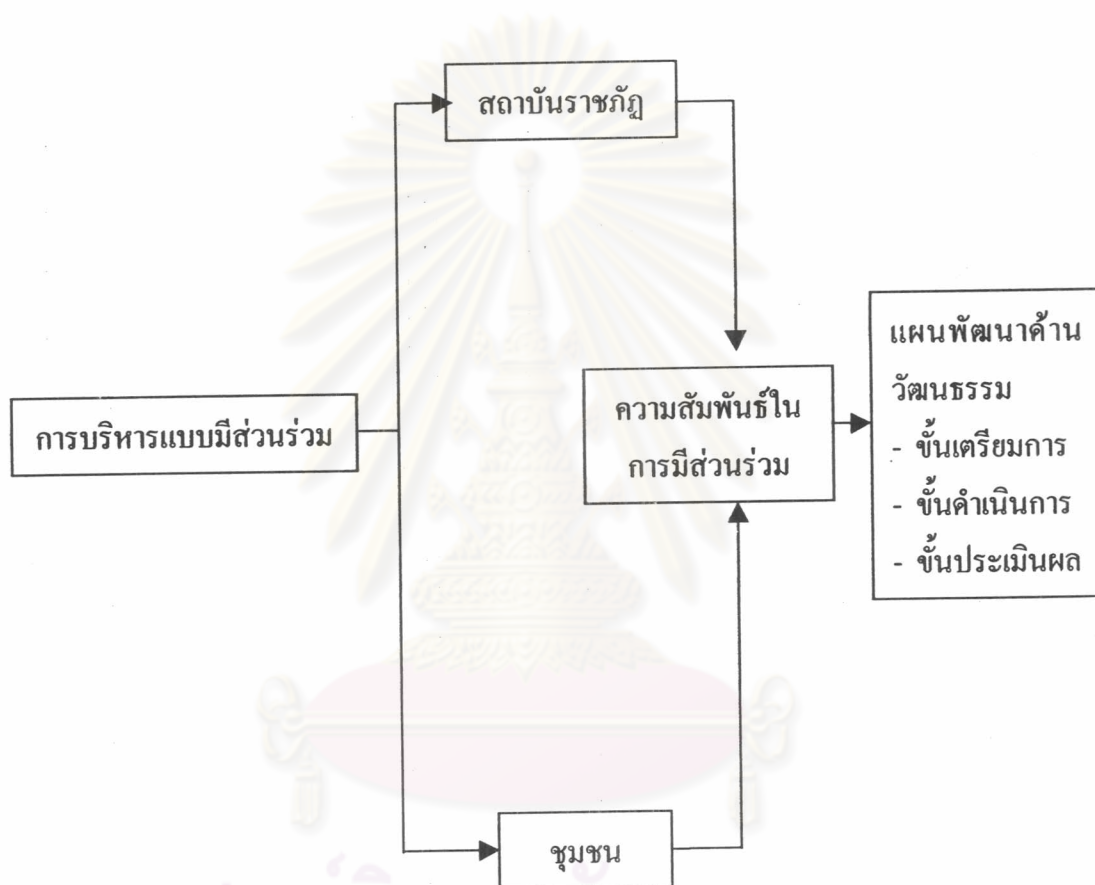
จากแผนภูมิที่ 8 ประเด็นหลักในบทบาทของสถาบันราชภัฏทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ สรุปได้ดังนี้

ระดับนโยบาย ได้แก่ การบริหารแบบมีส่วนร่วม

ระดับปฏิบัติการ ได้แก่

- 1) การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม
- 2) การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
- 3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

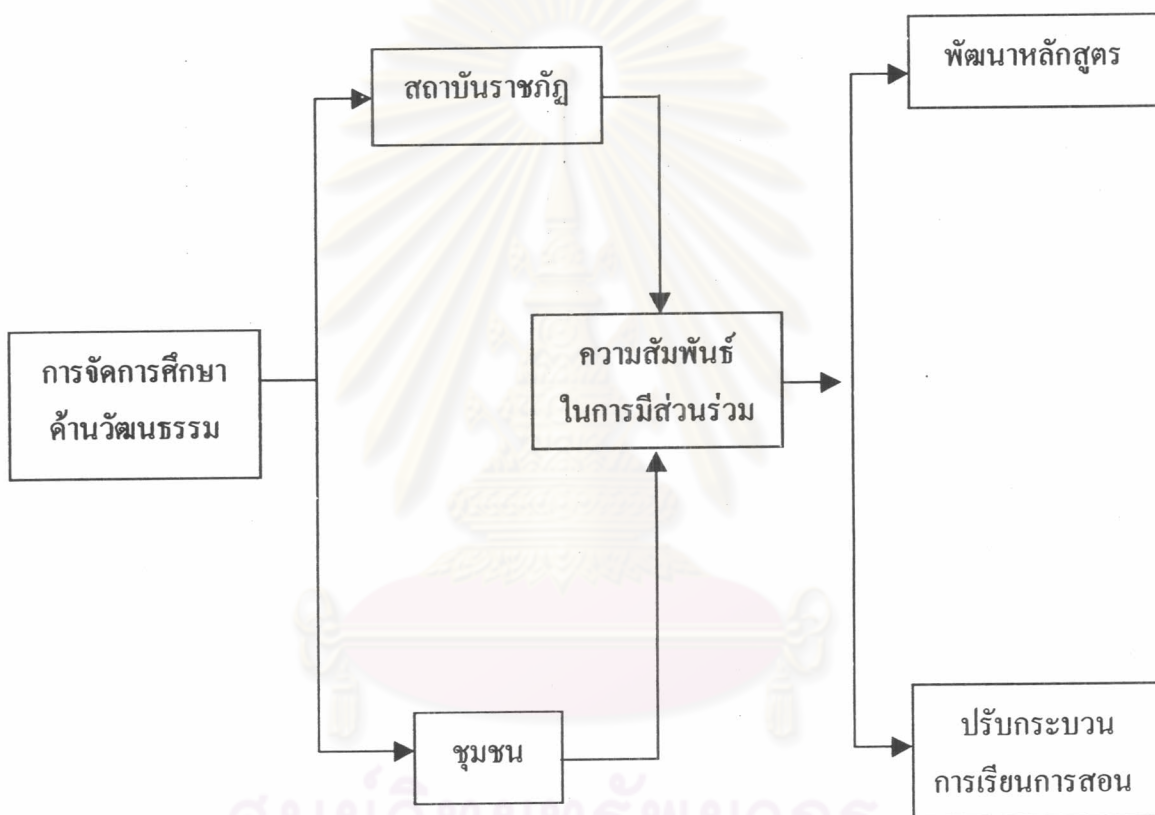
แผนภูมิที่ 9 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

จากแผนภูมิที่ 9 การบริหารแบบมีส่วนร่วม สรุปได้ดังนี้

สถาบันราชภัฏและชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อกันในการที่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ตามกระบวนการวางแผน เริ่มตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และสิ้นสุดด้วย ขั้นประเมินผล

แผนภูมิที่ 10 การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม

จากแผนภูมิที่ 10 การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม สรุปได้ดังนี้

สถาบันราชภัฏและชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อกันในการที่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร และการปรับกระบวนการเรียนการสอน

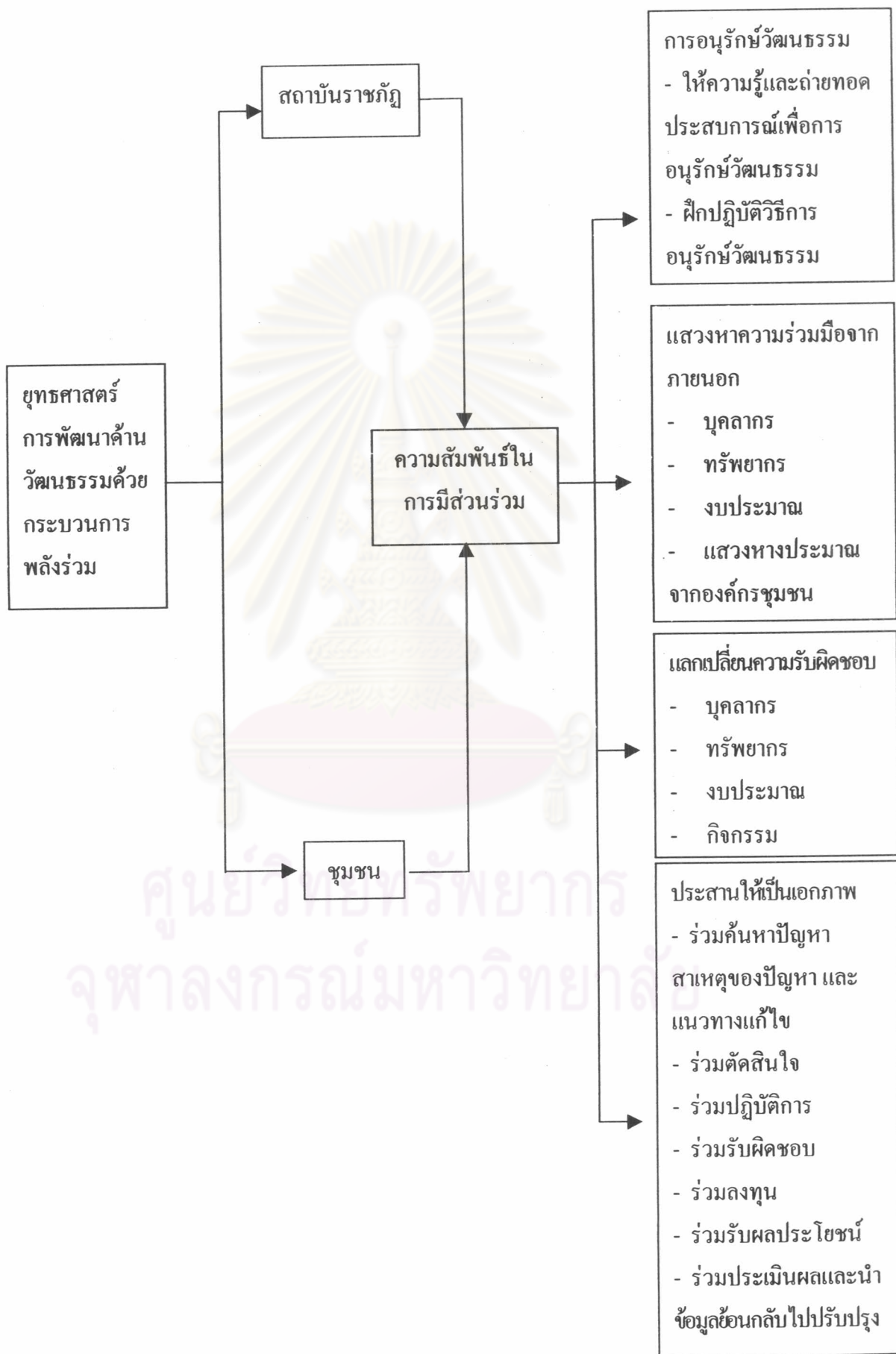
แผนภูมิที่ 11 การจัดการทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

จากแผนภูมิที่ 11 การจัดการทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ สรุปได้ดังนี้

สถาบันราชภัฏและชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อกันในการที่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการรวบรวม การเผยแพร่ การพัฒนา และให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

แผนภูมิที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแผนภูมิที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม สรุป ได้ดังนี้

สถาบันราชภัฏและชุมชนมีความสัมพันธ์ต่อกันในการที่ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม ตามวิธีต่อไปนี้

1. การอนุรักษ์วัฒนธรรม
 - 1) ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์เพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรม
 - 2) ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
2. การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอกทั้งในด้านบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณ
 - 1) แสวงหางบประมาณจากองค์กรชุมชน
3. การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบในด้านบุคลากร ทรัพยากร งบประมาณ และกิจกรรม
4. การประสานให้เป็นเอกภาพได้แก่
 - 1) ร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไข
 - 2) ร่วมตัดสินใจ
 - 3) ร่วมปฏิบัติการ
 - 4) ร่วมรับผิดชอบ
 - 5) ร่วมลงทุน
 - 6) ร่วมรับผลประโยชน์
 - 7) ร่วมประเมินผลและนำข้อมูลย้อนกลับไปปรับปรุง

6. สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการบูรณาการการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเพื่อนำไปเป็นฐานในการพัฒนารูปแบบฯ ดังนี้

ข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ สถาบันราชภัฏ และชุมชน จนเป็นภารกิจที่สถาบันราชภัฏต้องมีบทบาทในการพัฒนาวัฒนธรรม โดยควรให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมใน 2 ระดับ ดังนี้

ระดับนโยบาย ได้แก่

การบริหารแบบมีส่วนร่วม

จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย

ขั้นเตรียมการ

ขั้นดำเนินการ

ขั้นประเมินผล

ระดับปฏิบัติการ ได้แก่

การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย
พัฒนาหลักสูตร
ปรับกระบวนการเรียนการสอน

การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ประกอบด้วย

รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

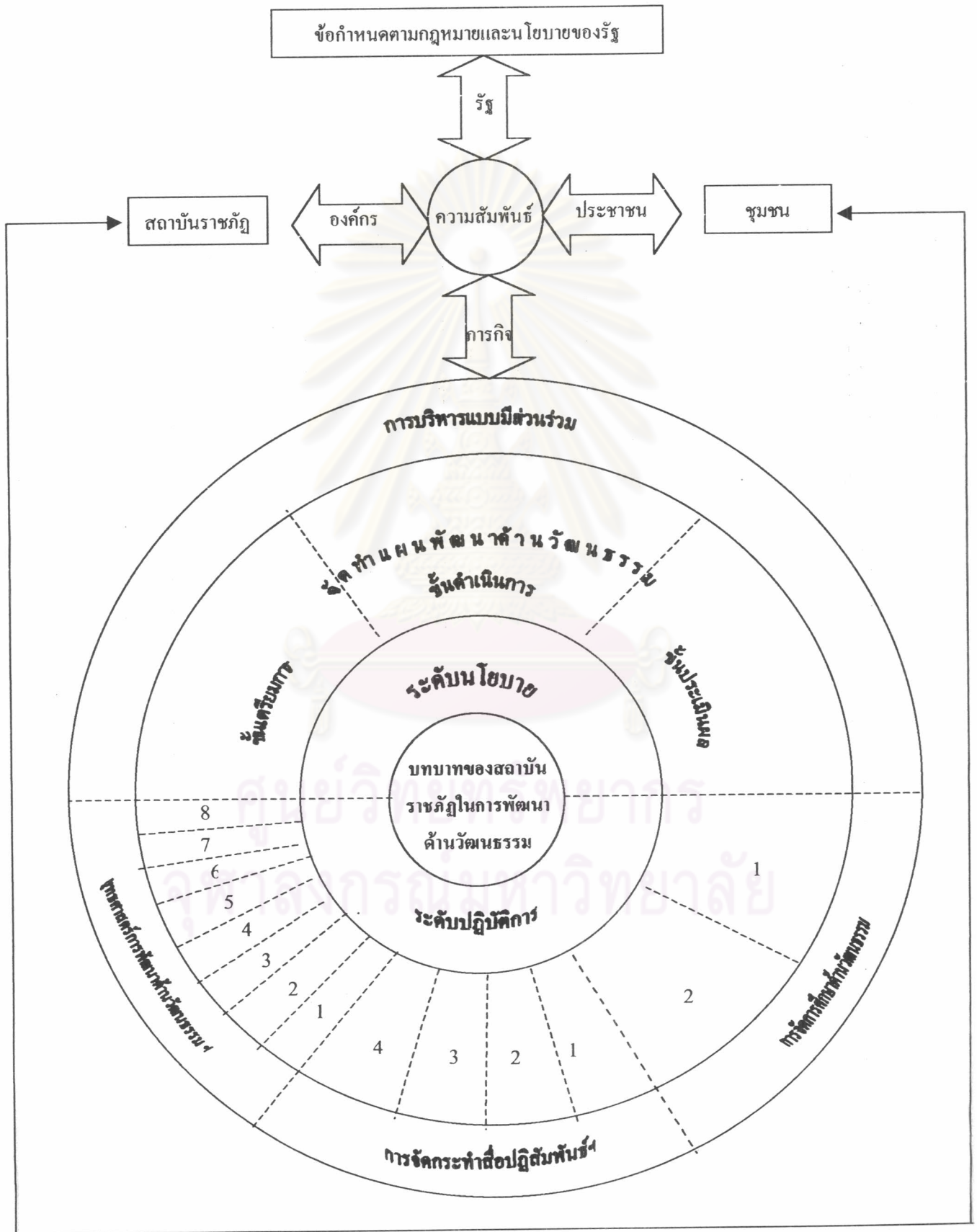
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร
แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร
แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ
แสวงหางบประมาณกับองค์กรชุมชน
แลกเปลี่ยนความรับผิดชอบด้านงบประมาณ บุคลากร ทรัพยากร กิจกรรม
ประสานให้เป็นเอกภาพ

ดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 13 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 13 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม

อธิบายหัวข้อย่อยตามหมายเลขของแต่ละส่วนในระดับปฏิบัติการ

การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม

หมายเลข 1	หมายถึง	พัฒนาหลักสูตร
หมายเลข 2	หมายถึง	ปรับกระบวนการเรียนการสอน

การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

หมายเลข 1	หมายถึง	รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
หมายเลข 2	หมายถึง	เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
หมายเลข 3	หมายถึง	พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ
หมายเลข 4	หมายถึง	รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคด้วยกระบวนการพลังร่วม

หมายเลข 1	หมายถึง	ให้ความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์วิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
หมายเลข 2	หมายถึง	ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม
หมายเลข 3	หมายถึง	แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร
หมายเลข 4	หมายถึง	แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ
หมายเลข 5	หมายถึง	แสวงหางบประมาณกับองค์กรชุมชน
หมายเลข 6	หมายถึง	แลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ
หมายเลข 7	หมายถึง	ประสานให้เป็นเอกภาพ

จากแผนภูมิที่ 13 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม สรุปได้ดังนี้

ข้อกำหนดตามกฎหมายและนโยบายของรัฐจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) ก่อให้เกิดโครงสร้างองค์กรที่ประกอบด้วยรัฐ องค์กร/หน่วยงาน และประชาชน ต่างมีความสัมพันธ์ต่อกันด้วยภารกิจ ได้แก่ องค์กร/หน่วยงานอย่างสถาบันราชภัฏ และชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประชาชน จะต้องเข้ามาผูกพัน มีความสัมพันธ์ต่อกัน โดยต่างมีภารกิจที่จะต้องบำรุงรักษา พื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของชาติ บทบาทของสถาบันราชภัฏในภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม จึงควรต้องก้าวเดินคู่ไปกับชุมชนในการดำเนินงานทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ ซึ่งเปรียบเป็นวงล้อแทนแกนหมุนความต่อเนื่อง

ของงานที่ไม่มีวันสิ้นสุด การดำเนินงานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการแบ่งสายงานได้ดังนี้

ระดับนโยบาย เป็นการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม โดยวิธีนำชุมชนเข้ามาร่วมจัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม เริ่มตามกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ ขั้นประเมินผล รายละเอียด แสดงไว้ในแผนภูมิที่ 14

ระดับปฏิบัติการ เป็นภารกิจที่สามารถปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน ซึ่งมี 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

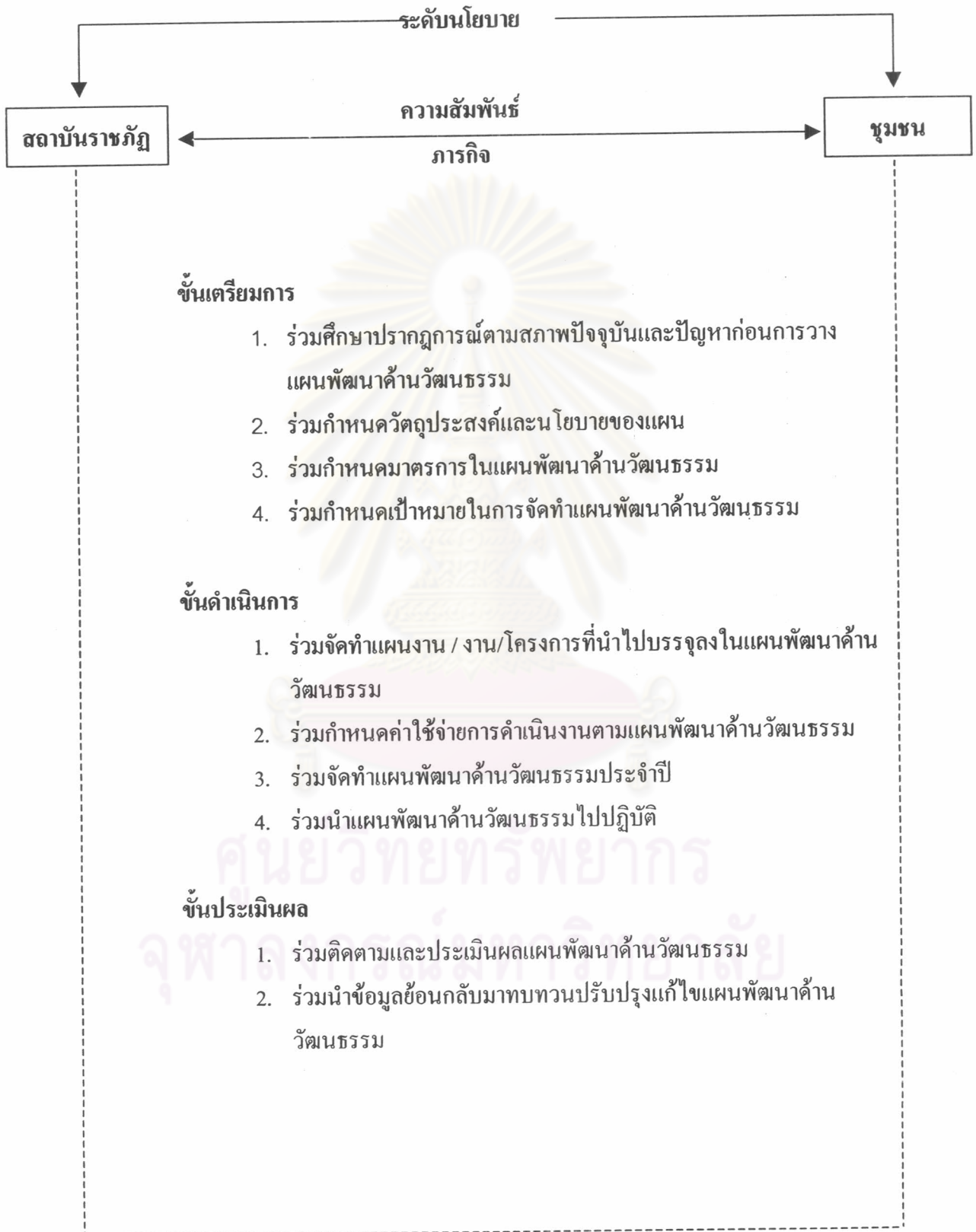
การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม แบ่งเป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับกระบวนการเรียนการสอน รายละเอียดแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 15 และแผนภูมิที่ 16

การจัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ สื่อฯ ในที่นี้เป็นเนื้อหาสาระ/ประเภทของวัฒนธรรมที่จัดไว้ 7 ระบบ สถาบันราชภัฏควรต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะหาวิธีรวบรวมเผยแพร่และพัฒนา เพื่อสรรค์สร้างงานพัฒนาด้านวัฒนธรรมสืบไป รายละเอียดของการรวบรวมเผยแพร่และพัฒนาแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 17 แผนภูมิที่ 18 แผนภูมิที่ 19 และแผนภูมิที่ 20

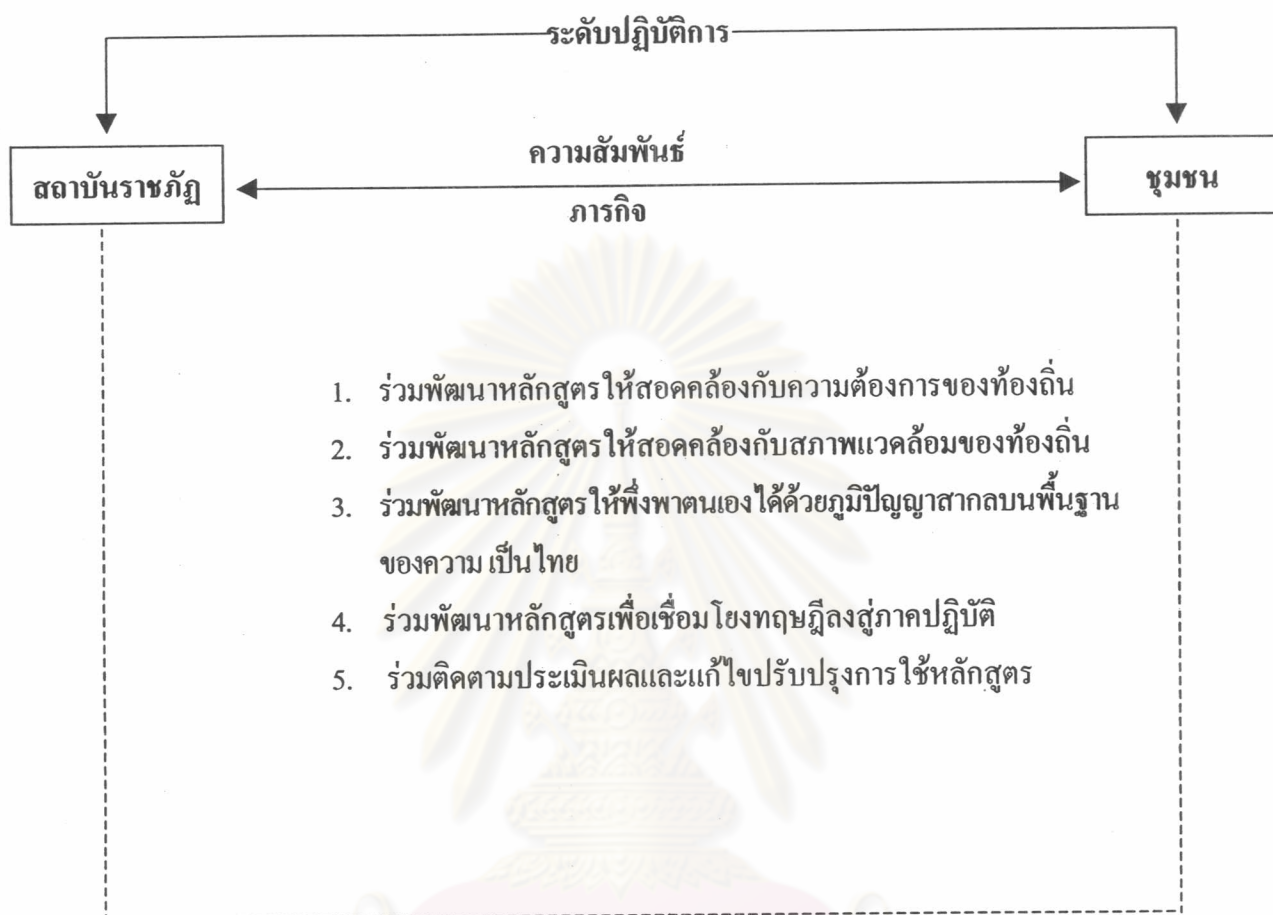
ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม เป็นยุทธศาสตร์ทางธรรมชาติที่สามารถจะสร้างพลังให้เกิดการร่วมมือกันพัฒนาด้านวัฒนธรรม ประกอบด้วย การอนุรักษ์วัฒนธรรม การแสวงหาความร่วมมือจากภายนอก การแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบ และการประสานให้เป็นเอกภาพ รายละเอียดในแต่ละด้านแสดงไว้ในแผนภูมิที่ 21 แผนภูมิที่ 22 แผนภูมิที่ 23 แผนภูมิที่ 24 แผนภูมิที่ 25 แผนภูมิที่ 26 แผนภูมิที่ 27 และแผนภูมิที่ 28

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 14 จัดทำแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม

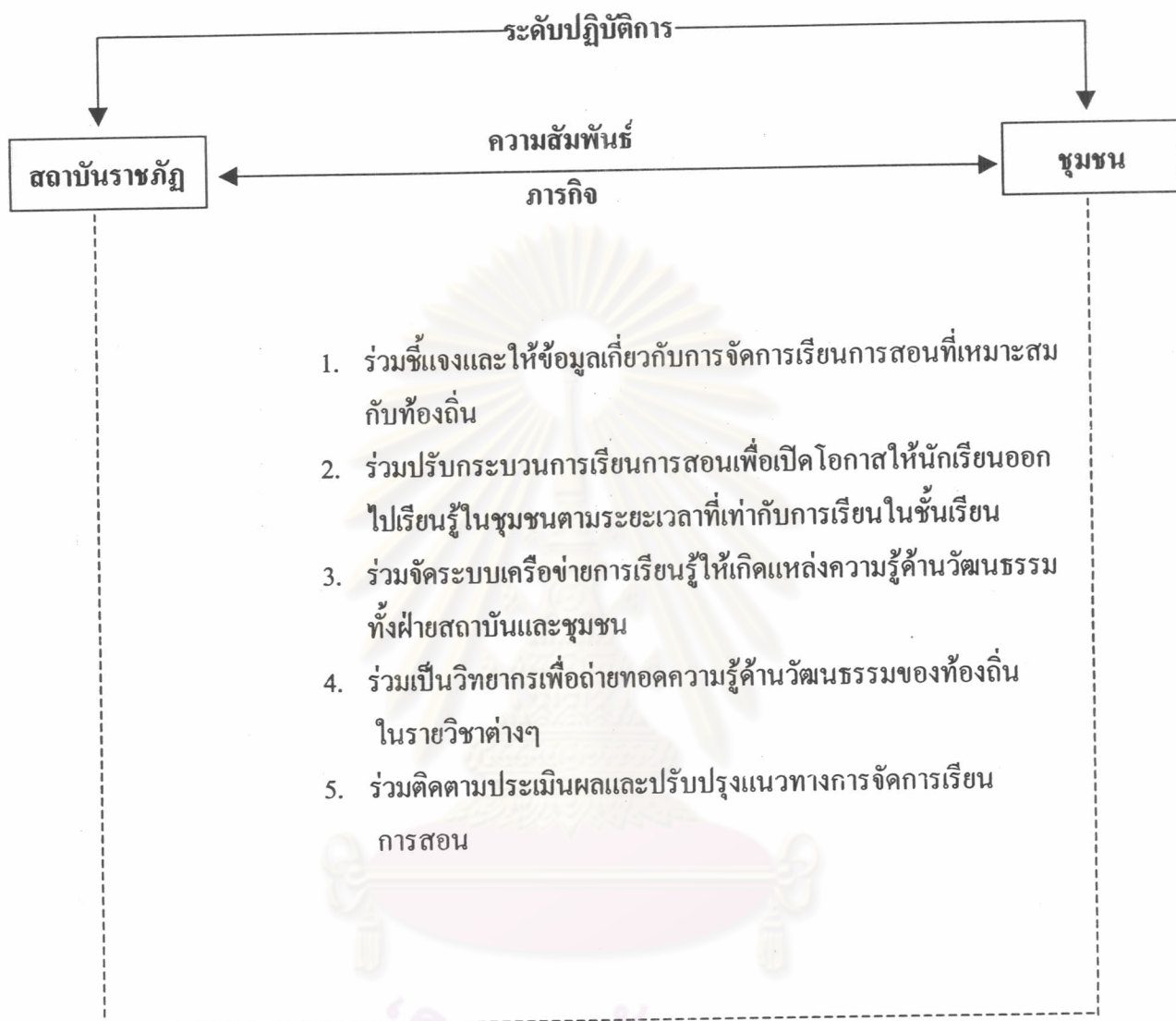

แผนภูมิที่ 15 พัฒนาหลักสูตร

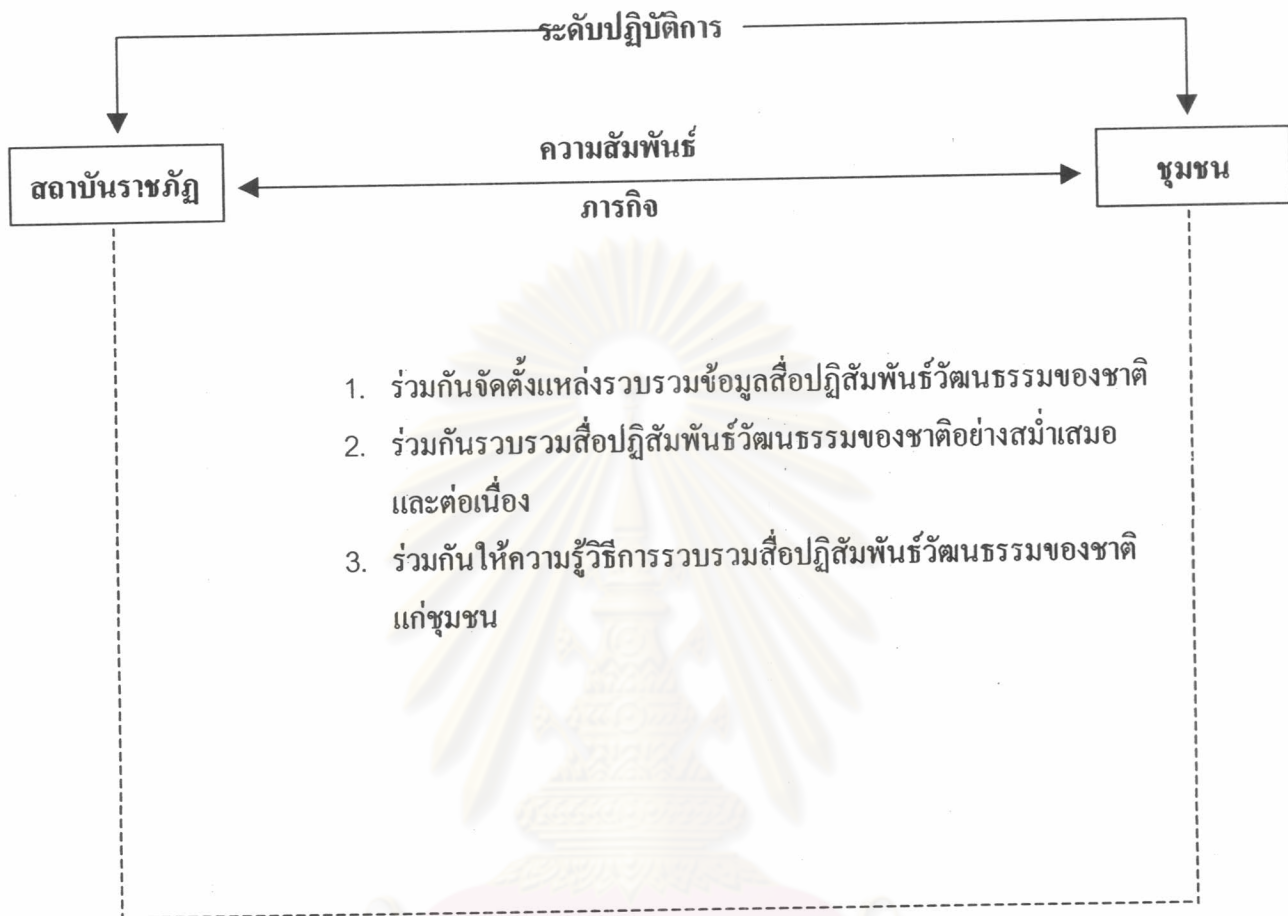
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 16 ปรับกระบวนการเรียนการสอน

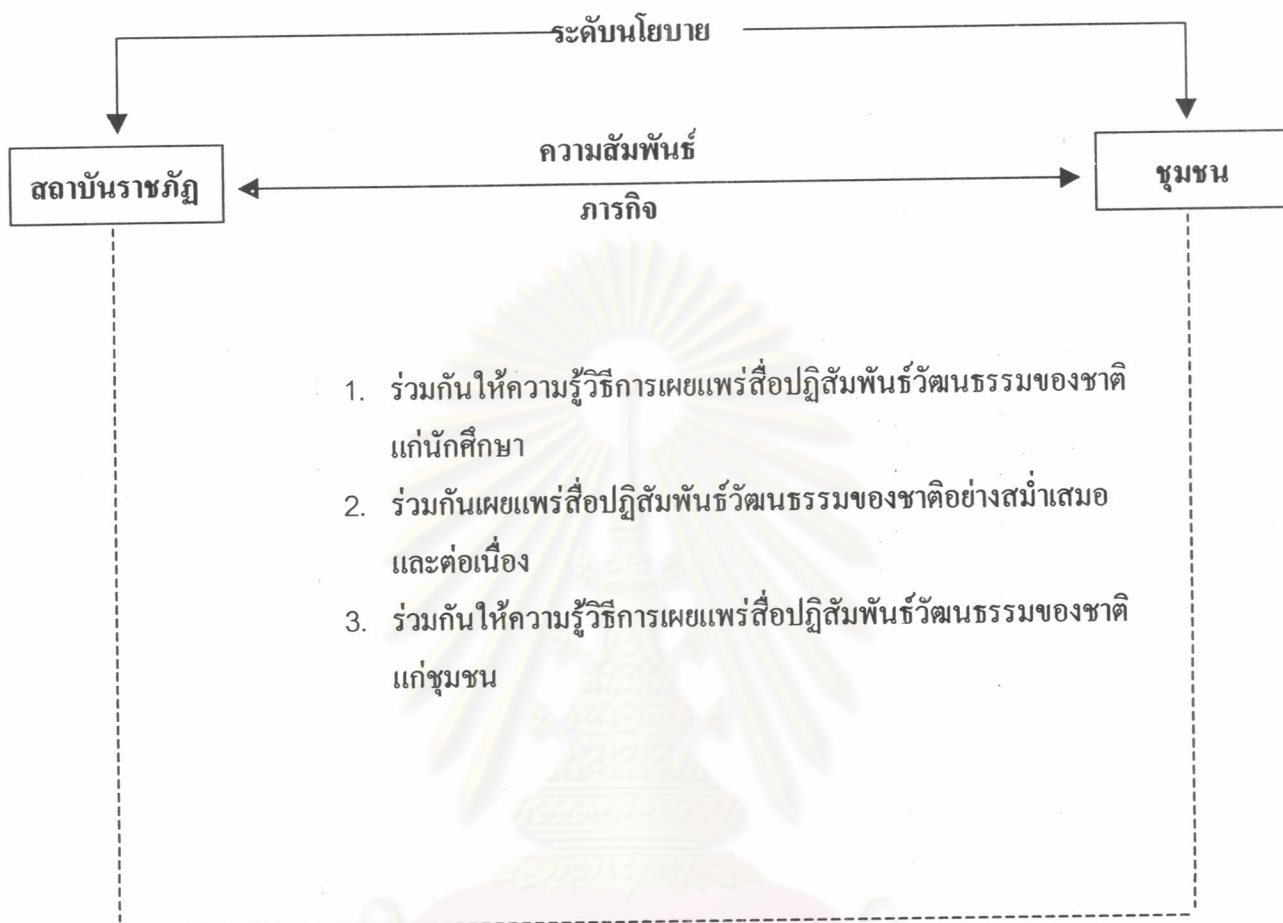
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 17 รวบรวมสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

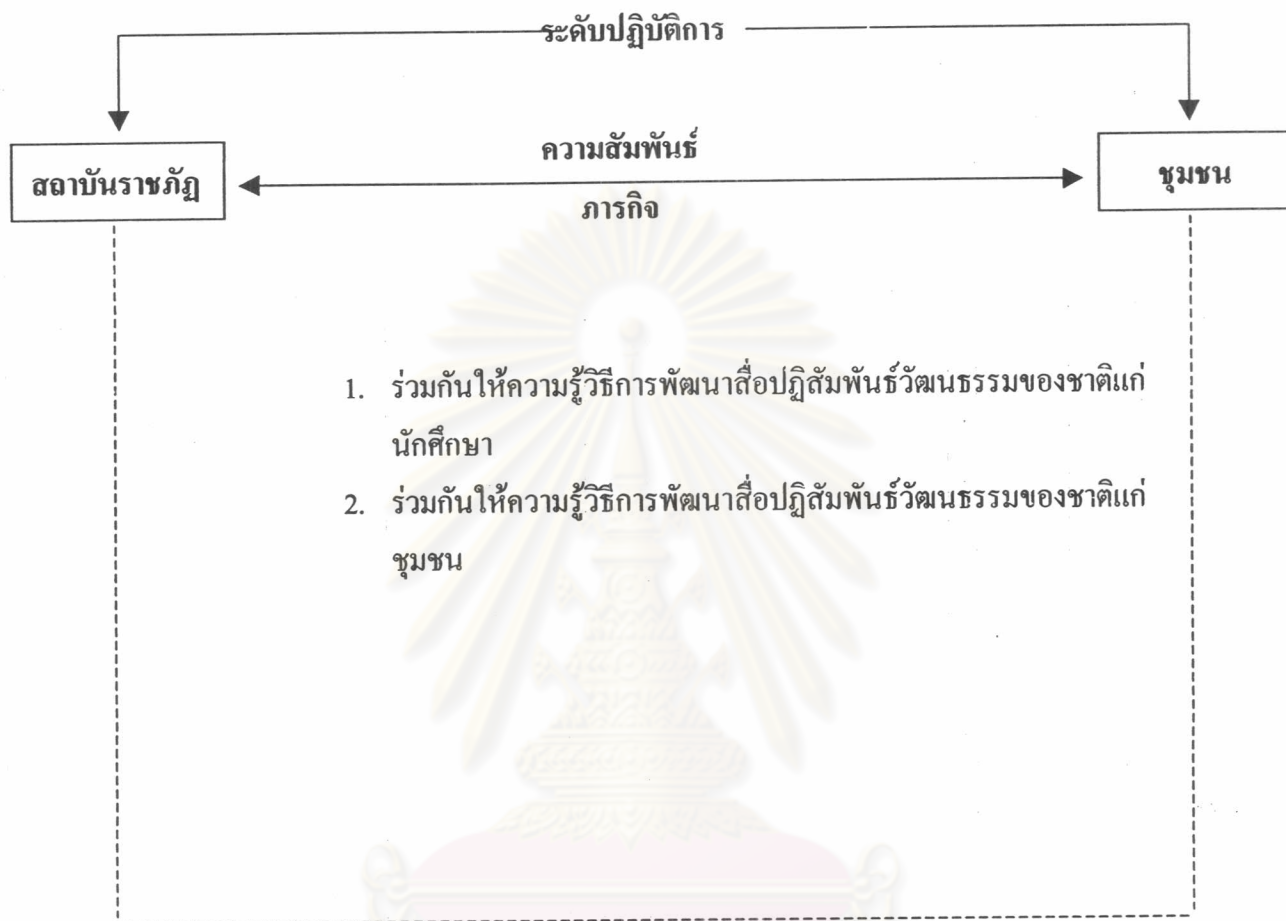
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 18 เผยแพร่สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

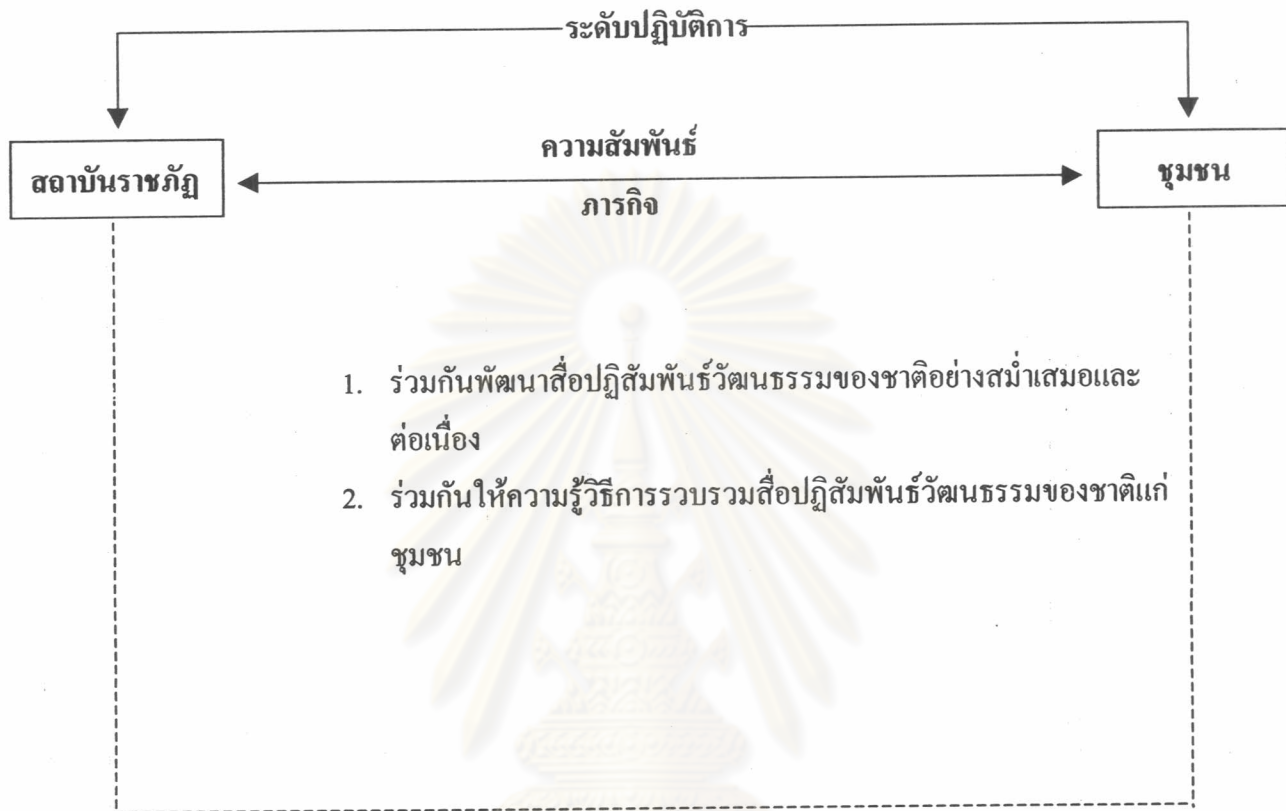
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 19 พัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

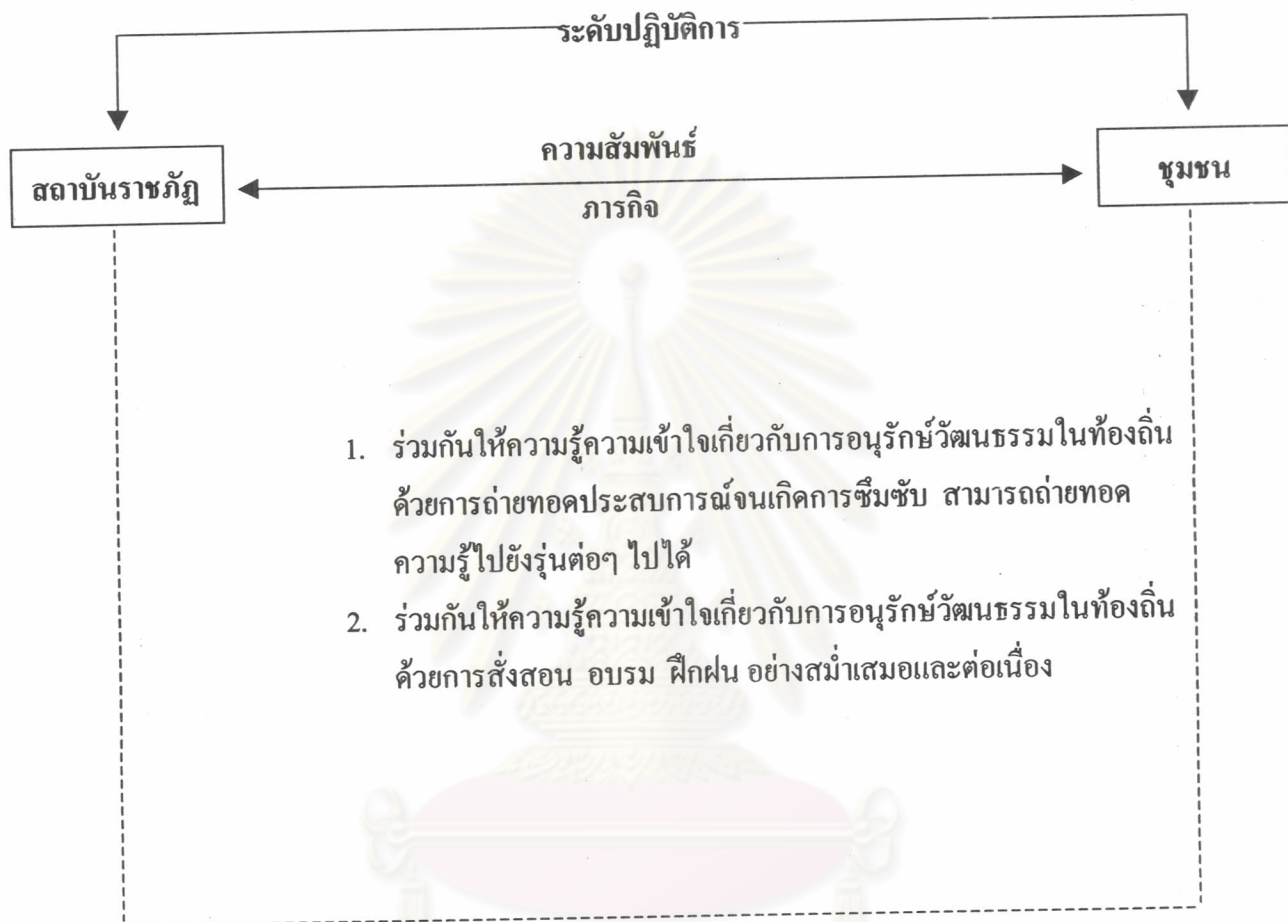
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 20 ให้ความรู้วิธีการรวบรวมและพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

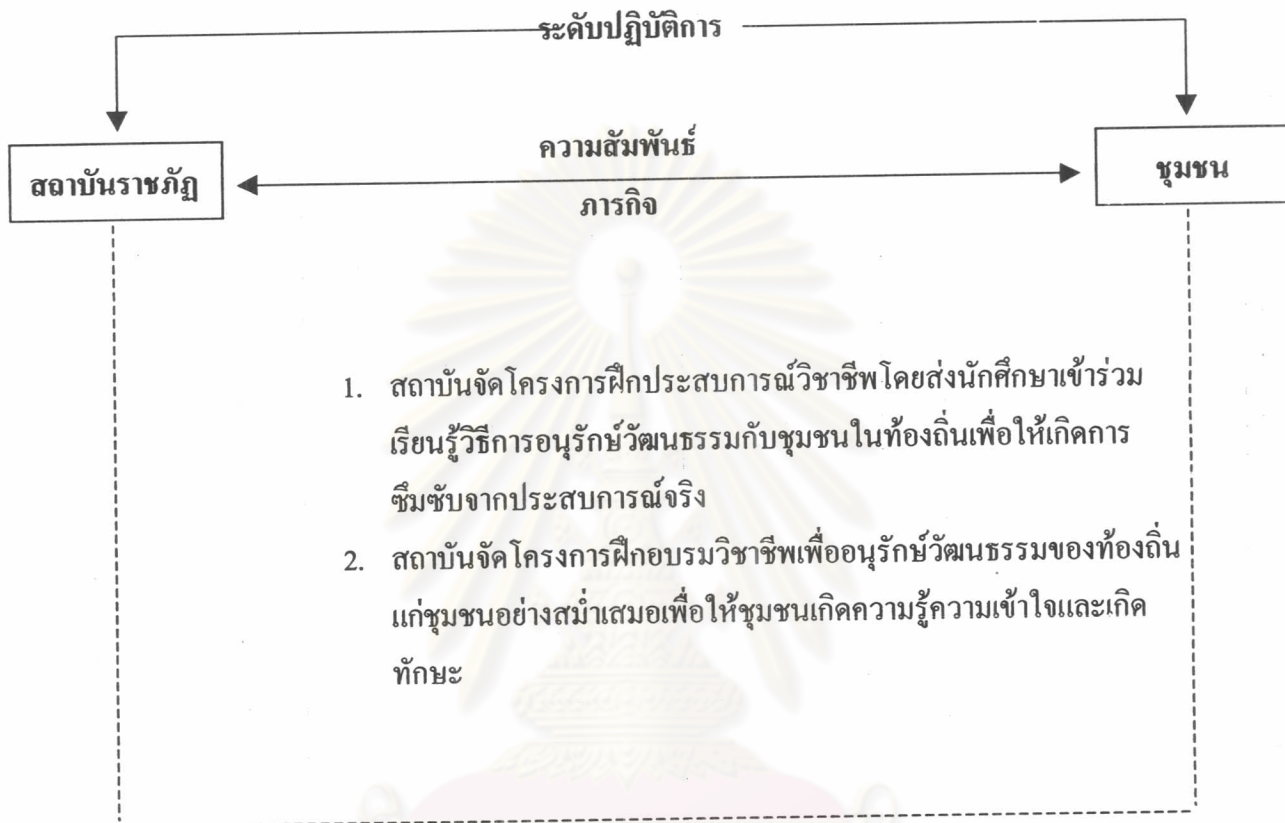
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 21 ให้ความรู้และวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

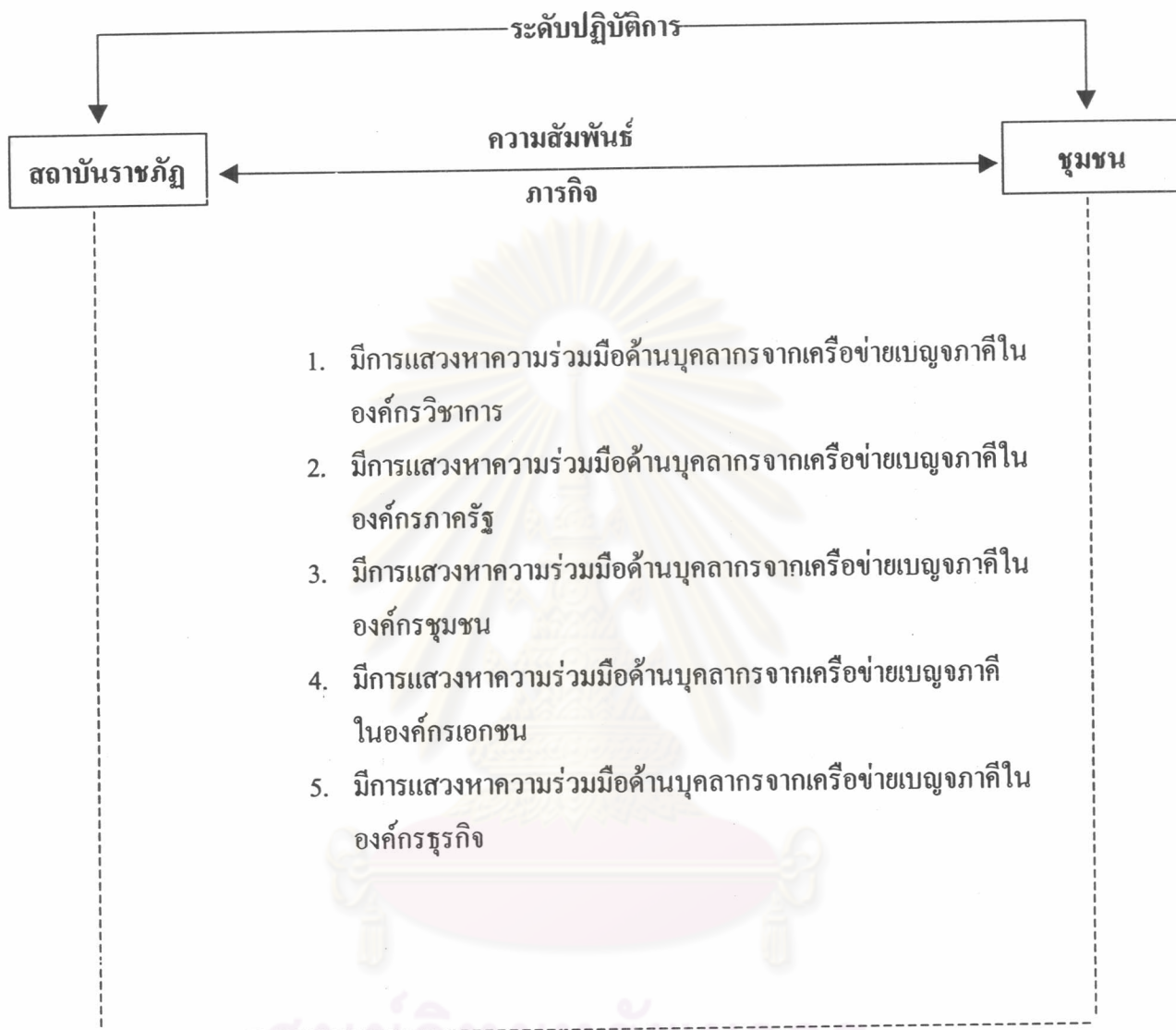
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 22 ฝึกปฏิบัติวิธีการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 23 แสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร

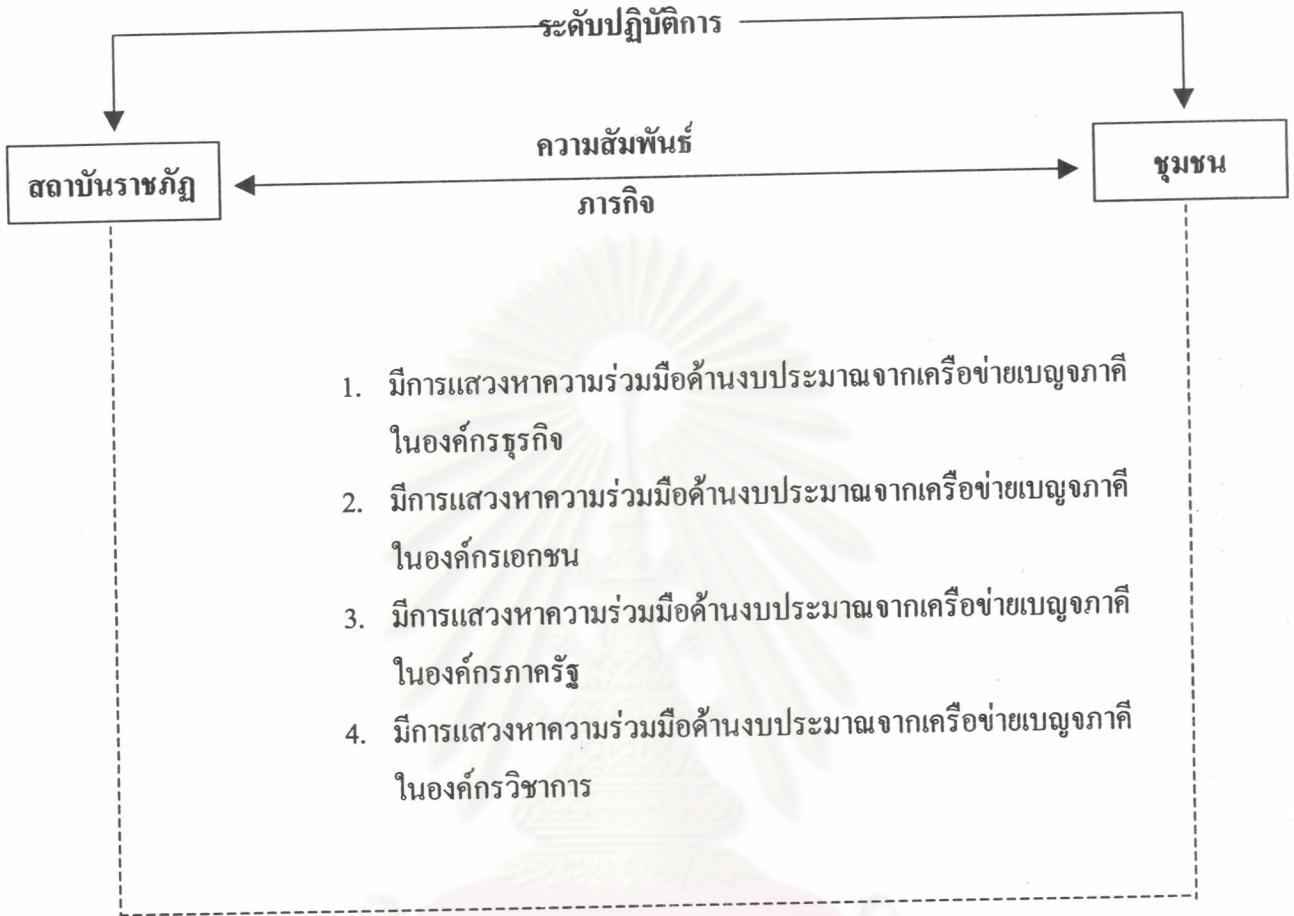
ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 24 แสวงหาความร่วมมือด้านทรัพยากร

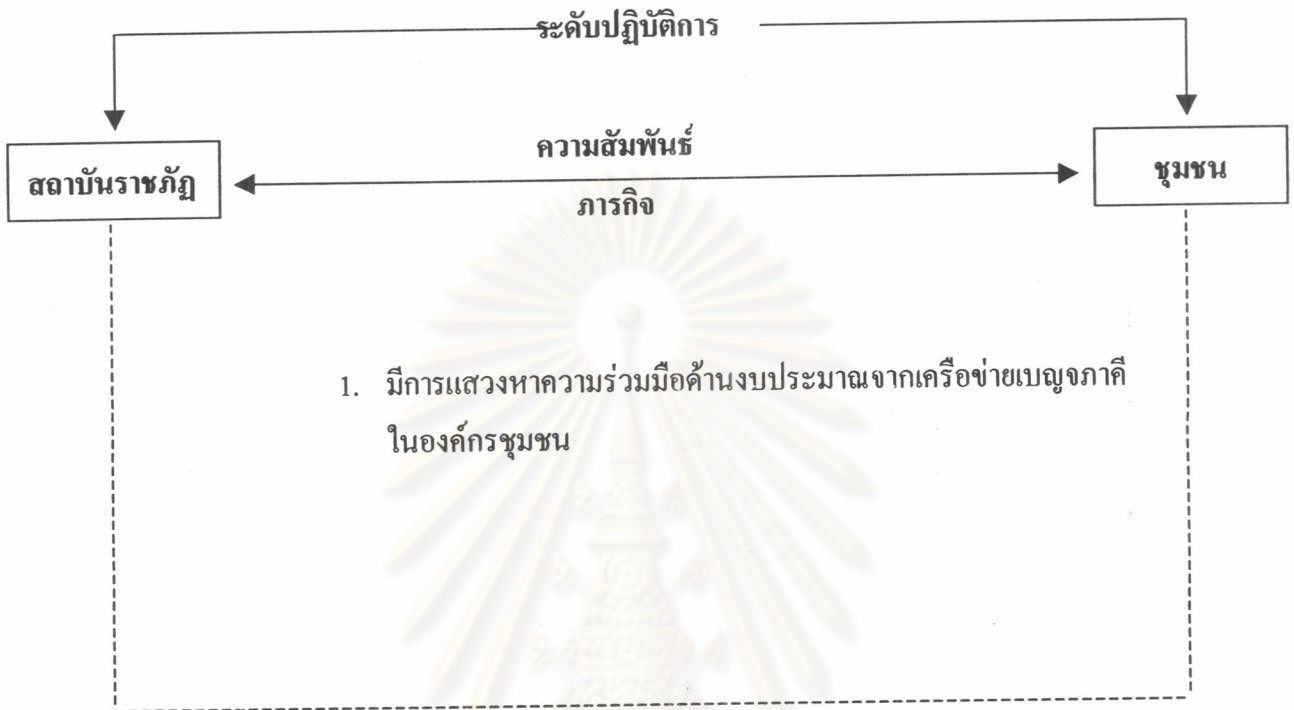
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 25 แสวงหาความร่วมมือด้านงบประมาณ

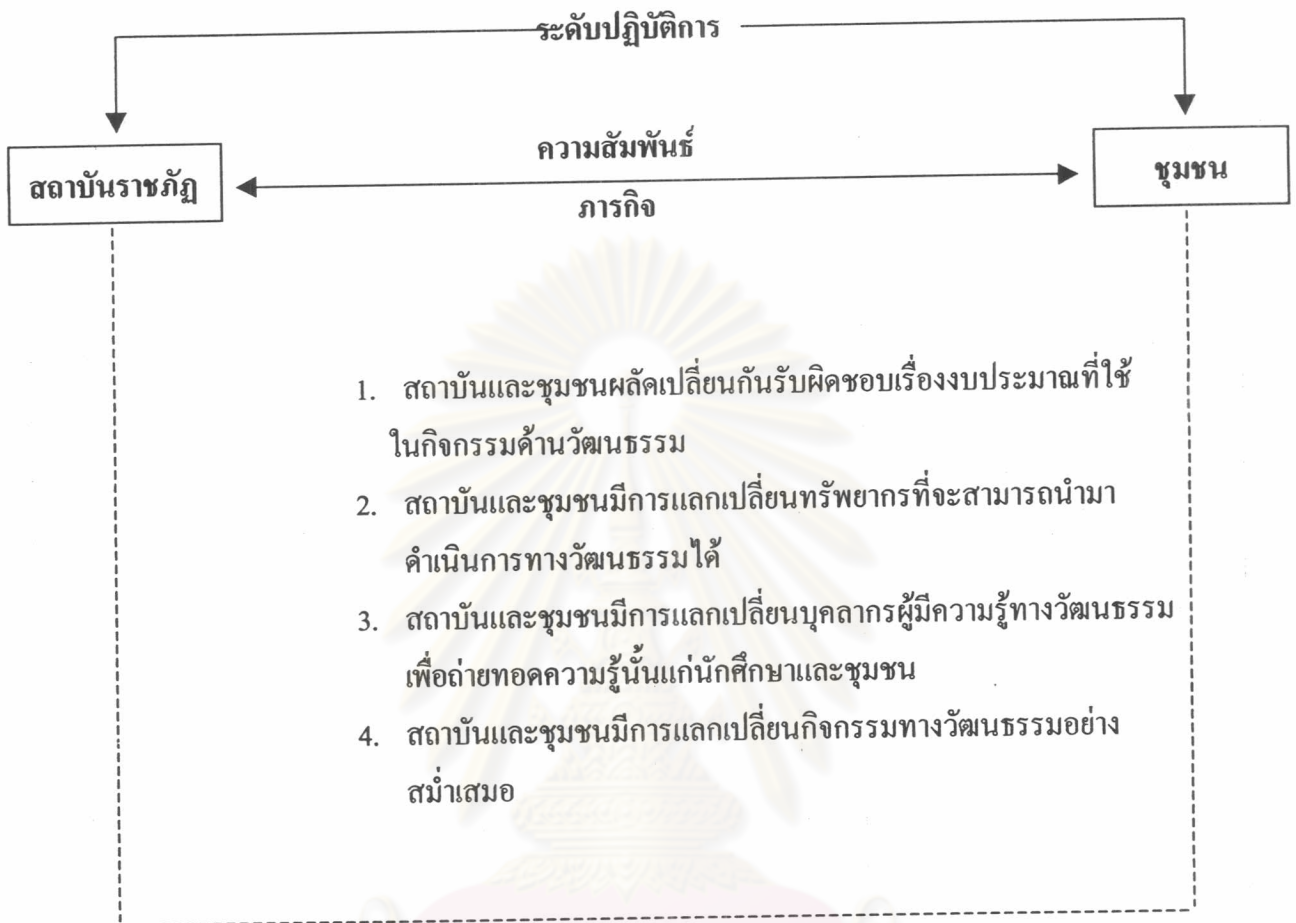
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 26 แสวงหาประมาณกับองค์กรชุมชน

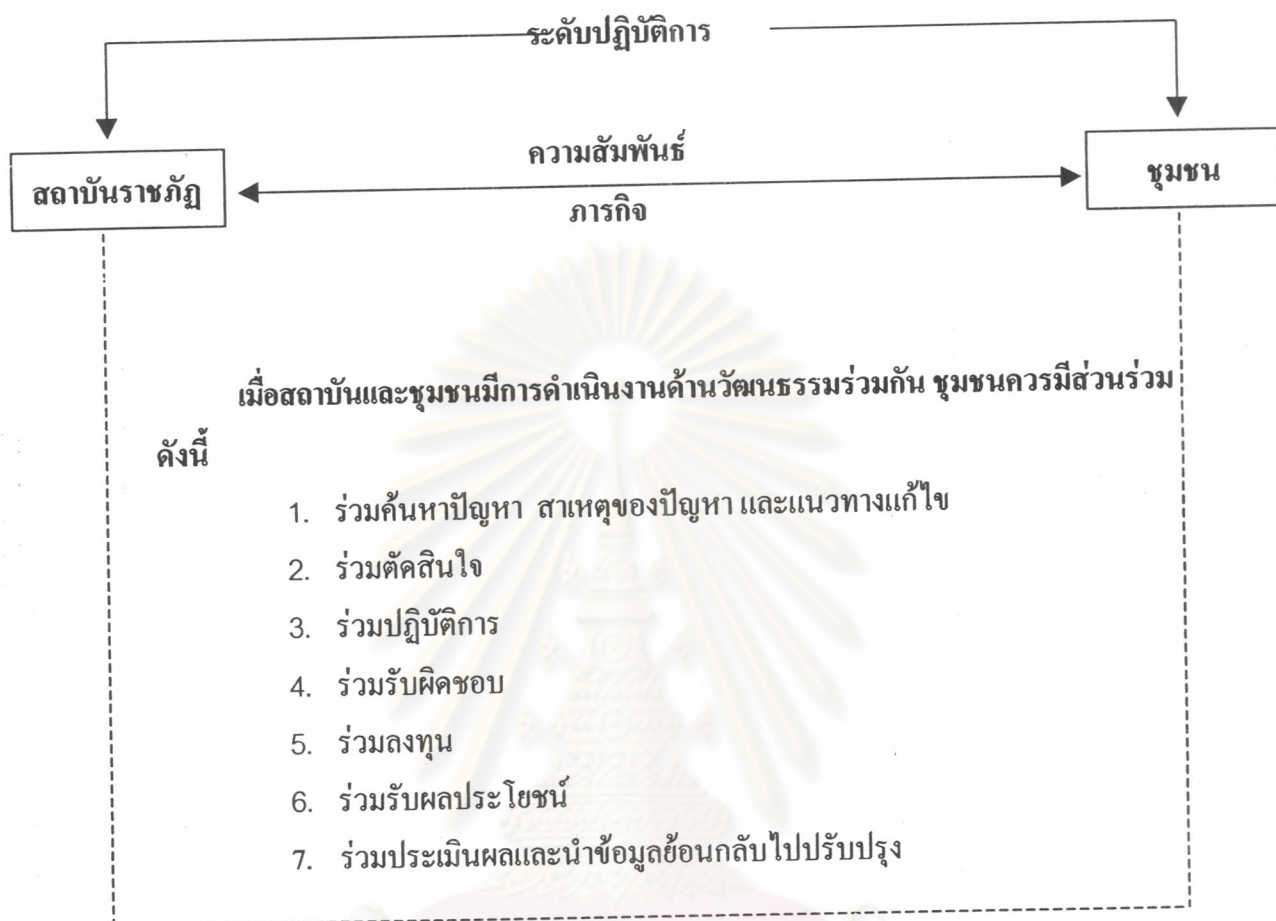
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 27 แลกเปลี่ยนงบประมาณ ทรัพยากร บุคลากร กิจกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 28 ประสานให้เป็นเอกภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบัน ราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี

ผลการวิเคราะห์ในตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญผู้มีความรู้ด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรีจากการจัดประชุมอาศรม โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลสรุปแนวความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมอาศรม

ผลสรุปแนวความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมได้จากการบันทึกสรุปผลการประชุม (ภาคผนวกที่ ฅ) และได้สกัดเฉพาะความสำคัญเป็นรายชื่อเพื่อสะดวกในการวิเคราะห์ ดังนี้

1.1 เมื่อชุมชนสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาร่วมกับคณะกรรมการของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จะช่วยทำให้ลดช่องว่างระหว่างชุมชนกับสถาบันฯ ได้ดียิ่ง

1.2 โครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาจะสามารถทำให้ชุมชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยามากขึ้น

1.3 เครือข่ายเบญจภาคีในฝั่งธนบุรี ซึ่งเป็นคณะกรรมการในสภาวัฒนธรรมเขตทั้ง 15 เขต มีสมาชิกแต่ละเขตไม่ต่ำกว่า 20 คน ครอบคลุมทั้ง 5 องค์กร (องค์กรธุรกิจ องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาการ องค์กรภาครัฐ) มีพลังมากพอที่จะร่วมมือกับสถาบันฯ ในการดำเนินงาน จัดตั้งโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาได้ หากทางสถาบันฯ มีการกระจายงานให้ชุมชนและทำให้ชุมชนรู้สึกว่าคุณชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันฯ

1.4 ที่ประชุมเสนอให้หาบุคลากรในท้องถิ่นผู้มีความรู้ทางวัฒนธรรมฝั่งธนบุรีหมุนเวียนกัน มาปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาในการจัดตั้งอาศรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ณ ศูนย์กรุงธนบุรี เพราะปราชญ์ชาวบ้านจะได้มีโอกาสมาแสดงความคิดเห็นและถ่ายทอดความรู้ความสามารถแก่เยาวชนรุ่นหลัง ได้ต่อกันไป

1.5 ศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาควรมีเครือข่ายแหล่งที่ตั้งองค์ความรู้ด้านวัฒนธรรมฝั่งธนบุรีกระจายไปในเขตต่างๆ

1.6 การจัดการศึกษาด้านวัฒนธรรม ชุมชนควรต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น เพราะชุมชนใช้ชีวิตอยู่ในท้องถิ่นมาเป็นเวลายาวนานย่อมมีความรอบรู้เสมือนเป็นเจ้าของวัฒนธรรม การให้การศึกษาในลักษณะหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนจึงจะเกิดผลอย่างแท้จริง

1.7 ศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาควรมีการถ่ายทอดความรู้เชิงวิชาการทางการวิจัยด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่ชุมชนที่สนใจ มิใช่สอนเฉพาะนักศึกษาในสถาบันเท่านั้น อาจจะโดยการให้เป็นผู้ร่วมดำเนินงานวิจัยในคณะของสถาบัน มิใช่แต่เป็นการไปสอบถามขอให้ชุมชนให้ข้อมูลเท่านั้น

ชุมชนควรได้ลงมือปฏิบัติด้วยกัน ถือว่าจะได้ประโยชน์ทั้ง 2 ทาง กล่าวคือ สถาบันได้ทำหน้าที่ตามภารกิจมีผลงานการให้ความรู้ด้านการวิจัยแก่ท้องถิ่น ชุมชนในท้องถิ่นแห่งนี้จะมีความรอบรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นมากขึ้น

1.8 การบูรณาการการอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบสั่งสอน อบรม ฝึกฝน ดังที่สถาบันปฏิบัติมากับวิธีซึมซับสั่งสมจากประสบการณ์จากรุ่นหนึ่งไปรุ่นหนึ่งตามที่ชุมชนเคยปฏิบัติมานั้น อาจต้องใช้เวลาในการบูรณาการ เนื่องจากสถาบันการศึกษาโดยทั่วไปมีช่วงเวลาให้นักศึกษาเพียง 4 ปี ซึ่งต่างจากชุมชนที่ถ่ายทอดกันมาชั่วอายุคน ที่ประชุมจึงเห็นว่าให้คงสภาพไว้เช่นนี้ การจะบูรณาการได้เพียงไรขึ้นอยู่กับเวลาและความสามารถของแต่ละคน แต่ก็คาดว่าโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาศึกษาจะสามารถช่วย ด้านนี้ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนโดยมีการนำโครงการเข้ามาเป็นส่วนเสริมสร้างให้สถาบันราชภัฏและชุมชนได้มีโอกาสจัดทำโครงการร่วมกันจะทำให้เกิดผลลัพธ์แห่งการสร้างความสัมพันธ์ได้มากขึ้นสอดคล้องกับข้อค้นพบในการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ 2 ที่ว่าสถาบันและชุมชนควรต้องร่วมปฏิบัติการด้วยกัน ความสัมพันธ์จึงจะเกิดขึ้นอย่างเป็นเอกภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในโครงการศูนย์กรุงรัตนบุรีศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ในองค์กรเบญจภาคี อาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลในตารางประกอบบรรยาย ดังนี้

ตารางที่ 54 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	20	47.62
1.2 หญิง	22	52.38
2. อายุ		
2.1 ต่ำกว่า 25 ปี	1	2.38
2.2 25 - 35 ปี	3	7.14
2.3 36 - 45 ปี	11	26.19
2.4 46 - 55 ปี	11	26.19
2.5 56 - 65 ปี	11	26.19
2.6 66 ปีขึ้นไป	5	11.90
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ประถมศึกษา	1	2.38
3.2 มัธยมศึกษา/ปวช.	10	23.81
3.3 อนุปริญญา/ปวส.	4	9.52
3.4 ปริญญาตรี	22	52.38
3.5 ปริญญาโท	5	11.90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
4. สถานภาพในองค์กรเบญจภาคี		
4.1 องค์กรธุรกิจ	9	21.43
4.2 องค์กรเอกชน	10	23.81
4.3 องค์กรชุมชน	13	30.95
4.4 องค์กรวิชาการ	4	9.52
4.5 องค์กรภาครัฐระดับที่ทำการสอน	6	14.29
5. อาชีพ		
5.1 รับจ้าง/ลูกจ้างเอกชน	5	11.90
5.2 ค้าขาย	8	19.05
5.3 ธุรกิจส่วนตัว	13	30.95
5.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	7	16.67
5.5 รับราชการ	9	21.43

จากตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.38 มีอายุ 36 - 45 ปี อายุ 46 - 55 ปี และอายุ 56 - 65 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.19 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52.38 มีสถานภาพในองค์กรเบญจภาคีเป็นองค์กรชุมชนคิดเป็นร้อยละ 30.95 และประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30.95

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน

ตารางที่ 55 ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน	แสดงค่าร้อยละของ ความเห็นด้วย
1. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการของศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	100
2. ชุมชนควรมีส่วนร่วมเป็นผู้จัดทำแผนพัฒนาศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	83.33
3. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการศึกษาปรากฏการณ์ตามสภาพปัจจุบันในท้องถิ่นฝั่งธนบุรี	85.71
4. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ของศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	95.23
5. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการในแผนการพัฒนาศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	64.28
6. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	73.80
7. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงาน / งาน / โครงการที่จะนำไปบรรจุลงในแผนพัฒนา ศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	89.10
8. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดงบประมาณการดำเนินงานพัฒนาศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	83.33
9. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการนำแผนพัฒนาศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาไปปฏิบัติตามแผน	73.80
10. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนาศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	92.85
11. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการเพื่อพัฒนาหลักสูตรและวิธีการเรียน การสอน ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมฝั่งธนบุรี	61.90
12. ชุมชนควรมีส่วนร่วมจัดตั้งเครือข่ายการเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมฝั่งธนบุรี เช่น พิพิธภัณฑ สถานข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นฝั่งธนบุรี เพื่อบริการแก่ประชาชนทั่วไป	90.48
13. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดตั้งอาสาสมัครมีปัญญาช่วยการสรรหาปราชญ์ชาวบ้านมาร่วม ระดมสมองนำข้อมูลอันเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่นฝั่งธนบุรีมารวบรวมไว้ อย่างเป็นระบบในศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา	92.86
14. ชุมชนและสถาบันราชภัฏควรได้ร่วมลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่างๆ ในฐานะเจ้าของ วัฒนธรรมด้วยกัน โดยร่วมรวบรวม ร่วมเผยแพร่ และร่วมพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของฝั่งธนบุรี ไว้ที่ศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาอย่างเป็นระบบ	95.24
15. ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณ กับบุคคลภายนอกรวมทั้งเครือข่ายเบญจภาคีภายในท้องถิ่น ทั้ง 5 องค์กร (องค์กรธุรกิจ องค์กรเอก ชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาการ และองค์กรภาครัฐ)	100
16. ชุมชนควรมีการแลกเปลี่ยนความรับผิดชอบกับสถาบันในด้านบุคลากร ทรัพยากร งบประมาณ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง	85.71

ตารางที่ 55 (ต่อ) ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชน	แสดงค่าร้อยละของ ความเห็นด้วย
17. ชุมชนควรมีสิทธิในการร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมปฏิบัติ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมลงทุน และร่วมติดตามประเมินผลการดำเนินงานร่วมกับสถาบันอย่างเป็นทางการ	90.48
18. การจัดตั้งศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาควรเป็นหน้าที่ของสถาบันราชภัฏ ส่วนชุมชนควรเป็นผู้ปฏิบัติตาม เมื่อสถาบันต้องการความร่วมมือ	11.90
19. การจัดตั้งศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาภายในบริเวณสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา นับว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสะดวกแก่การที่ชุมชนจะเข้าร่วมกิจกรรม	100
20. โครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาจะเป็นโครงการที่สร้างสัมพันธ์มิตรและช่วยลดช่องว่างระหว่างสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากับชุมชน ได้เป็นอย่างดี	100
รวม	83.45

จากตารางที่ 43 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของคณะกรรมการในกลุ่มสภาวัฒนธรรมเขตชุมชนศูนย์ศรัทธาสัมพันธ์ และคณะกรรมการสำนักศิลปวัฒนธรรมสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา พบว่า ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการของศูนย์กรุงธนบุรีศึกษา ร้อยละ 100 ควรแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณกับบุคคลภายนอก รวมทั้งเครือข่ายเบญจภาคีในท้องถิ่น ทั้ง 5 องค์กร ร้อยละ 100 การจัดตั้งศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาภายในบริเวณสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยานับว่าเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสะดวกแก่การที่ชุมชนจะเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ 100 และโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาจะเป็นโครงการที่สร้างสัมพันธ์มิตรและลดช่องว่างระหว่างสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากับชุมชน ได้เป็นอย่างดีร้อยละ 100 ข้อสังเกตในข้อที่ 18 ระบุว่า การจัดตั้งศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาควรเป็นหน้าที่ของสถาบันราชภัฏ ส่วนชุมชนควรเป็นผู้ปฏิบัติตามเมื่อสถาบันต้องการความร่วมมือ ผลการวิเคราะห์ชุมชนเห็นด้วยเพียงร้อยละ 11.90 และในภาพรวมพบว่า เห็นด้วยกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาร้อยละ 83.45

สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยากับชุมชนที่ร่วมกันจัดตั้งโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษานั้น ชุมชนควรต้องเข้าเป็นคณะกรรมการดำเนินการวางแผนพัฒนาโครงการด้วย ส่วนการดำเนินงานชุมชนและสถาบันราชภัฏควรต้องร่วมกันแสวงหาความร่วมมือด้านบุคลากร ทรัพยากร และงบประมาณจากภายนอก โดยเฉพาะในเครือข่ายเบญจภาคี และหลังจากที่ชุมชนได้ร่วมประชุมหารือแล้ว ชุมชนมีความเห็นว่าต่อไปชุมชนควรต้องมีบทบาทในการจัดตั้งโครง

การร่วมกับสถาบันมากขึ้น จากเดิมที่เป็นผู้ปฏิบัติตาม ดังปรากฏจากข้อคำถามข้อที่ 18 ชุมชนเห็นด้วยเพียงร้อยละ 11.90 แสดงว่าต่อไปชุมชนต้องการเป็นทั้งผู้ร่วมคิด ร่วมสร้าง ร่วมปฏิบัติ โดยมีโครงการศูนย์กรุงธนบุรีศึกษาเป็นส่วนเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นรูปธรรม

สรุปผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมในฝั่งธนบุรี จากการจัดประชุมอาศรมโดยการเก็บข้อมูลจากผลการประชุมและแบบสอบถาม พบว่า รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น สามารถนำไปปรับใช้ได้กับสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป โดยเฉพาะสถาบันราชภัฏทุกแห่งสามารถที่จะนำรูปแบบจากการวิจัยครั้งนี้ไปสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนในท้องถิ่นของตนได้ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ โดยใช้กรอบของภาพรวมในประเด็นหลักเป็นรูปแบบเดียวกันทุกท้องถิ่น แต่ในสาระรายละเอียดสามารถปรับให้เหมาะสมกับสภาพตามท้องถิ่นนั้นๆ ได้ โดยเฉพาะการนำรูปแบบมาใช้ในการจัดตั้งโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นจะสามารถเสริมสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชนได้อย่างดียิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย